

தமிழ்நாடு

(தமிழ்நாடு இணைவோம்)

இலக்கியம்,

சமயம், பண்பாட்டு

ஆய்விதழ்

மார்ச் 2024

தனிச்சுற்றுக்கு மட்டும்

ஆசிரியர்: முனைவர் திருமதி செ. கிராஜேஸ்வரி

ஆண்களுக்கு எது அறம்?
சம்பந்தம் ஏகாம்பரம்

பெரியாரின் பெண்ணியம்
கண்ணூர் கண்ணொளி

பெண் பூப்பின் சமய வரலாறு
முனைவர் செ. கிராஜேஸ்வரி

உலகத் தாய் மொழி நாள்
பேரா. முனைவர் மு. முத்துவேலு

பறவைகள் பற்றிய இலக்கியம்
முன்வைக்கும் சிந்தனைகள்
முனைவர் ஆனந்த் அமலதாஸ்

சில சொற்களின் விளக்கம் - 2
பேரா. கு. கிராமகிருட்டிணை

எளிய முறையில் யாப்பறிவோம்!
பாடம் -15 மோனை
நெருப்பலைப்பாவலர் கிராம கிளங்கோவன்

இந்து அறநிலையத்துறை என்ன செய்கிறது?
முனைவர் சிவ கிளங்கோ

பெண்ணியல் ஒப்பாய்வு
முனைவர் எம். சந்திரா

தமிழ்ச் சித்தரியலும் கிறிஸ்தியலும் - 11
முனைவர் பேரா. கைக்கேல் பாரதி

நூலறி(வு)முகம் - அடிமைப்படுத்தும்
தளைகளை உடைத்தெறிய பெண்கள்
உறுதி பூண வேண்டும்
முனைவர் தேவொளி

நூலறி(வு)முகம் - துளிமொழி: நூல் மதிப்புரை
கண்ணூர் கந்தியா மனோகர்

மகளிர் தினச் சிறப்பிதழ்

தமிழர் இலக்கிய சமய பண்பாட்டு ஆய்விதழ்

தமிழ்நாங்கு

(தமிழ்நாடும் இணைவேளம்)

மலர் - 2 இதழ் - 09 மார்ச் - 2024

சிறப்பாசிரியர்

பொறிஞர் கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பி

நிறுவனர் & தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் திருமதி செ. இராஜேஸ்வரி

பொறுப்பாசிரியர்

முனைவர் சந்திரிகா சுப்பிரமணியன்

ஆசிரியர் குழு

கிங்ஸ்டன் ஜெகநாதன் (இந்தியா)

தேமொழி (அமெரிக்கா)

அன்பு ஜெயா (ஆஸ்திரேலியா)

மின்னச்சன் இங்கர்சால் (நோர்வே)

Dr. புதேரி தானப்பன் (டி.லி)

வடிவமைப்பு

ஆஷா கிருபாகரன்

அட்டை வடிவமைப்பு

சி. மீனாட்சி

Thamizhanangu

Printed & Published by

E. Satish Rajkumar (Advocate)

3/422, Thiruvalluvar Street,

Dinamani Nagar, Madhurai,

Tamil Nadu 625 018

Ph: +91 7871123226, +91 7010997630

கட்டுரைகள் அனுப்புவோர்

rajtamiljuly1@gmail.com

இவ்விதழில் இடம்பெற்றுள்ள கருத்துக்கள்

அனைத்தும் கட்டுரையாளர்களின்

கருத்துகளே ஆகும். அந்தக்

கருத்துகளுக்கும் இதழாசிரியருக்கும் எந்தத்

தொடர்பும்இல்லை.

- இதழ் ஆசிரியர்

மகளிர் தினச் சிறப்பிதழ்

உள்ளடக்கம்

1. ஆண்களுக்கு எது அறம்?
பேரா. சம்பந்தம் ஏகாம்பரம் 3
2. பெரியாரின் பெண்ணியம்
கவிஞர் கனிமொழி 8
3. பெண் பூப்பின் சமய வரலாறு
முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி 11
4. உலகத் தாய் மொழி நாள்
பேரா. முனைவர் மு. முத்துவேலு 23
5. பறவைகள் பற்றிய இலக்கியம்
முன்வைக்கும் சிந்தனைகள்
முனைவர் ஆனந்த் அமலதாஸ் 32
6. சில சொற்களின் விளக்கம் - 2
பேரா. கு. இராமகிருட்டினன் 38
7. எளிய முறையில் யாப்பறிவோம்!
பாடம் -15 மோனை-
நெருப்பலைப்பாவலர் இராம
இளங்கோவன் 48
8. இந்து அறநிலையத்துறை என்ன
செய்கிறது?
முனைவர் சிவ இளங்கோ 52
9. பெண்ணியல் ஒப்பாய்வு
முனைவர் மெய். சித்ரா 61
10. முத்தமிழ் விரும்பியின்
தேநீர் கவிதைகள்
முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி 75
11. தமிழ்ச் சித்திரியலும்
கிறிஸ்தியலும் - 11 முனைவர்
மோ. மைக்கேல் பாரடே 85
12. நூலறி(வு)முகம்
அடிமைப்படுத்தும் தளைகளை
உடைத்தெறிய பெண்கள் உறுதி
பூண வேண்டும்
முனைவர் தேமொழி 96
13. நூலறி(வு)முகம் துளிமொழி
கவிஞர் வித்தியா மனோகர் 104

தமிழன்னை

1. ஆண்களுக்கு எது அறம்?

பேரா. சம்பந்தம் ஏகாம்பரம்
கணிதவியல் துறைத்தலைவர்
பணி ஓய்வு, கொலம்பியா கல்லூரி,
வான்கூவர், பிரிட்டிசு கொலம்பியா, கனடா

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

திருமண அழைப்பிதழ் தொடக்க வரிகள் ஒரு திருக்குறள். பெண்மை இல்லையேல் அறம் இல்லை. இல்லறமும் இல்லை, துறவறமும் இல்லை. அவ்வை சொன்னது போல அறம் செய விரும்புதல் வேண்டும். ஒரு பெண் இல்லறத்தை விரும்பித் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும். இணையர் இருவரும் இரு சக்கரங்களாக இல்லறத்தை ஏற்று வாழ்வியல் வாகனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். திருமணம் என்பதும் இல்லறம் என்பதும் ஒரு பொருள் குறிக்கும் இரு சொற்கள் என்ற புரிதல் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு புல்லாய்ப் பிறந்தோம். தன்மாற்றம் பெற்றுப் பரிணாம வளர்ச்சியுற்றோம். தாவர இனத்தின் எல்லாப் பிறவிகளும் பிறந்து பிறந்து இளைத்தோம். இறுதி மலராகப் பூத்த இயற்கை அறமே மனிதம் என்று தத்துவ ஞானி வேதாத்திரி மகாமுனி சொல்வார். மாணிக்க வாசகரும் செல்லாஅ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள் எல்லாப்பிறப்புப் பிறந்திளைத்தேன் என்று பாடுகிறார்.

மூலப் பொருளான இறைநிலை அளித்த ஈகை, மூல ஈகை, அதுவே மூலிகை. அத்தகைய உயர்ந்த மூலிகையே பிள்ளைப்பேற்றை உலகுக்குத் தரும் பெண்கள். நாம் அனைவரும் பெண்களை நன்றியுடன் நினைந்து போற்ற வேண்டும். உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு ஆணும் ஒரு பெண் விரும்பி ஏற்று ஆற்றிய இல்லறம். ஒரு பெண் கருவறையோடு இயற்கையால் படைக்கப் பட்டாள். பூமியில் ஆணும் ஒரு பெண்ணின் கருவறையில்தான் உருவாக வேண்டும். படைக்கும் அவள் இயற்கையின் வரம். ஆதிசக்தியின் அம்சம்.

இல்லத்தின் மாசற்ற ஒளிவிளக்கும் அவளே. அதனால்தான் இல்லாள் என்று சொல்லப்பட்டாள். ஆணை இல்லான் என்று சொல்ல மாட்டோம். இல்லான் என்றால் ஒன்றும் இல்லாதவன் என்றே பொருள்படும். அவ்வை அறம் செய விரும்புக என்றாள். விருப்பம் முழுமையாகவும் திண்மையாகவும் இருந்தால் போதும். வழிவகைகள் தானே தோன்றும். உலகத்தில் உள்ள மனிதர்களை யெல்லாம் பெண் விரும்பிப் படைப்பவள். படைக்கும் தொழிலைச் செய்யும் ஒரு பெண்ணின் அறத்திற்கு ஒப்பான வேறு அறம் ஏதும் உளதோ?

ஆதிசக்தி

கண்ணதாசன் சொன்னது போல் காதலெனும் கவிதை சொல்பவன் ஆண். பெண் அதற்குப் பரிசு தந்தாள் தொட்டிலின் மேலே ஓர் உயிர். ஆண்கள் தருவது அன்பு. பெண் அளிப்பது ஒப்பற்ற உயர்ந்த பரிசு. அன்பு செய்யும் ஆணுக்கு அறம் அளிப்பது ஒப்பற்ற உயர்ந்த பரிசு. ஈடு இணையற்ற ஓர் உயிரைப் பரிசாக அளிக் கின்றாள் பெண். நம் நாட்டுப் பெண்ணியம் தெய்வீக அன்பின் வழியது. ஒவ்வொரு உயிரும் இறைநிலையின் ஒரு தீப்பொறி என்று ஞானிகள் கூறுவர். அதை விட இறைவன் ஏற்றிய ஒரு விளக்கே பெண். இறைநிலை அறத்தின் ஆழி பெண் முத்தான முதன்மையான அறம்.

கடல் இறைநிலை என்றால் ஆங்கெழும் அலையே பெண். கடல் என்பதும் ஆறு என்பதும் கங்கை என்பதும் பூமி என்பதும், பெண் தானே! வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்று வள்ளுவர் மனைவியை அணிசெய்கிறார். பொருள் ஈட்டுவது ஆண், பொருளை போகும் வழியை அளந்து பொருளைத் தக்க வழியில் பயன்படுத்துவது பெண். அவள் அதுவே தமது அறமாக விரும்பி ஏற்றுக்கொண்ட நெறிமுறை. பொருளை இல்லறத்தின் அருளாக மாற்றப்பவள் பெண்.

இதை மாற்றியும் செய்யலாம். இருவரும் இணைந்தே வண்டியை இழுக்கலாம். நாட்டை ஆளும் பெண்களும் இருக்கிறார்கள். வீட்டில் சமையல் செய்து குடும்பத்தைக் கவனிக்கும் ஆண்களும் இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் குறைவாக இருக்கலாம். ஆண்களும் சமையற் கலையில் வல்லவர்கள் தானே. நளபாகம் என்றுதான் சொல்வார்கள். தமயந்தி பாகம் என்று சொல்லவில்லையே. நிமிர்ந்த நன்னடையும் நேர் கொண்ட பார்வையும் அனைவருக்கும் தேவை தானே! இயற்கையில் பெண்சிங்கம் வேட்டையாடி உணவு ஈட்டவில்லையா? ஆண் மயிலுக்கு அழகிய தோகை இல்லையா? வளைந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆண்கள் பெண்களுக்கு வளையல் அணிவித்தார்களோ? இரண்டு சக்கரங்கள் இணைந்து ஓடும் வண்டியே குடும்பம்.

ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் என்ற ஒற்றைச் சொல்லில் பிறந்த வீட்டைத் துறக்கும் துறவியாகி விடுகிறாள். தன்னைப் பெற்று பேணி வளர்க்கும் தாய் தந்தை உறவில் சூடிய மல்லிகை இனிப்பு குந்த வீட்டில் கணவனின் அன்பு மணம் வீசும் மல்லிகையாக மாறிவிடும். நெற் பயிராக வளர்ந்த நாற்றும் இப்போது வேறு ஒரு இடத்தில் நடப்படும். அது வே இயற்கையின் நெறிமுறை. நாற்று நெல்மணிகள் பூக்கும். அனைவருக்கும் உணவளிக்கும். வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்ற அறம் அதுவே. பெண் என்பவள் இல்லறத்தில் அடியெடுத்து வைக்கும் போதே துறவறத்தில் தன் முதலடியை வைத்துவிட்டுத்தான் இல்லற வாழ்க்கைக்குள் செல்லும் தகைமை வாய்ந்தவள். துறவறம் என்பது இல்லறத்தின் உள்ளே அடங்கும் ஒரு சிறு வட்டம். இல்லறம் அதை உள்ளடக்கிய பெரிய வட்டம். இதைத்தான் வள்ளுவர் (குறள் எண் ௭௬, அதிகாரம் அன்புடைமை) சொல்கிறார்;

அறத்திற்கே அன்பு சார்பென்ப அறியார்;

மறத்திற்கும் அஃதே துணை.

அறம் அன்பு பெண்மையைப் போற்றும் சொல். அனைவரும் அறிவோம். ஆயினும் அறம் என்பது ஆண்கள் இல்லறத்தில் செய்வது என்ற வழக்கம் இருக்கிறது. அறம் செய்ய அன்பு வேண்டும். பொருள் வேண்டும். பொருள் இருந்தாலும் அன்பு இருந்தால் தான் அறம் செய்ய முடியும். பசி இருந்தால் தான் உணவை அருந்த முடியும்.

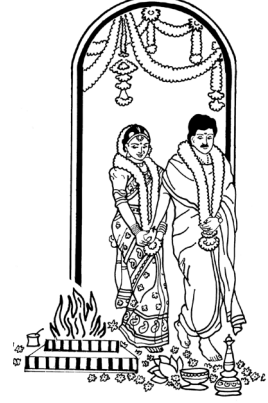
பல திருமண அழைப்பிதழ்களில் அச்சிடப்படும் குறள்:

அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை

பண்பும் பயனும் அது. (குறள் 45, அதிகாரம் இல்வாழ்க்கை)

வாழ்க்கைக்கும் அன்பும் அறனும் தேவைப்படுகிறது. இருப்பினும் இல்லாள் நடாத்தும் இல்வாழ்க்கை, இல்லறம் என்ற சிறப்பு விசுவாசமான அறம் என்ற மாலை சூட்டப்பெறும்.

அழகை ஒரு விளம்பரப் பொருளாக, பெண்ணை வியாபாரக் கருவியாகப் பயன்படுத்தும் அவலத்தை அகற்ற வேண்டும். தற்காத்து என்று சொன்னானே வள்ளுவன். மாதர் குலத்தை இழிவு செய்யும் மடமையை நீக்கித் தன்னை காத்துக் கொள்ள வேண்டும். தன்னைச் சிறுமைப் படுத்துவோரை அடையாளம் கண்டு கொண்டாலே பெண்ணியம் போற்றப் படும்.

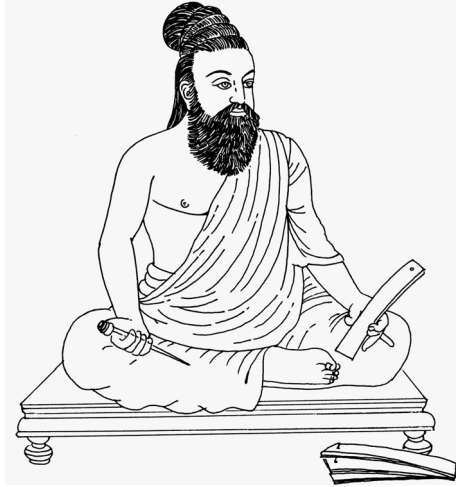

இந்தியாவில் விழிப்புணர்வு வருகிறது. நம் நாட்டிலும் பெண் எழுத்தாளர்கள் பெருகி வருகிறார்கள். எத்தனை பெண் கவிஞர்கள் இங்கு நம் திங்களிதழை அழகு செய்கின்றனர். பல மேடைகளில் பெண்கள் நெறியாளுநர்களாக சிறப்பான பணியாற்றுவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். நெறிப்படுத்துபவர்களே பெண்கள் என்றால் மிகையாகாது. பா. விஜய் பாடல் “ஒவ்வொரு பூக்களுமே சொல்கிறதே..”

இதைப் பாடியவர் சித்ரா என்ற பெண் குயில். திரையில் உணர்வுப்பூர்வமாக சிறப்புற வாயசைத்து நடித்த நடிகை சினேகா அவர்கள். சித்ரா அவர்களுக்கு இந்த பாடலுக்காக 2004-ல் விருது வழங்கப்பட்டது. ஏன் சொல்கிறேன் என்றால் இன்றும் நம் தமிழ் நாட்டில் பல பெண்கள் அமைதியாக, சிறப்பாக, மகிழ்ச்சியாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை நாம் அறிய வேண்டும். நமது அருகே வாழும் மக்களே, நாம் சந்திக்கும் மக்களே நமது புத்தகங்கள். அவர்கள் வாழ்வில் எப்படி மகிழ்ச்சியும் அமைதியும் நிலவுகிறது என்பதை வாசியுங்கள். அவர்கள் வாழ்க்கை முதிர்ந்த அறவாழ்க்கை. உங்களை அது புரட்டிப் போடக் கூடும்.

இல்லறம் என்ற உறவு திருமணம் என்ற சொல்லில் தொடங்கும். அக்கணமே பெண் தன் பிறந்த வீட்டையும் பெற்றோரையும் பொறுப்புத் துறப்பு என்பது போல் தன்னை அகற்றிக் கொள்கிறாள். தம்பி தங்கைகளையும் அண்ணன் தம்பிகளையும் விட்டுத் தனக்கென ஒரு குடும்பம் என்பதை ஏற்று அடியெடுத்து வைக்கிறாள்.

ஒரு பெண்ணுக்குத்தான் இந்த திருமணம் துறவறமாகவும் அமைகிறது. ஆணுக்குப் பெற்றோரோ உடன் பிறப்புகளோ என்றும் தொடர்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் சிறந்த பணியில் இருக்கும் பெண்களை பெரிய குடும்பங்கள் விரும்புகின்றன. பெண்ணின் வருமானத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் நிலைமையும் உண்டு. அறன் எனப்பட்டதே இல்வாழ்க்கை என்று வள்ளுவர் சொல்லும்போது அவர் குறிப்பிடுவது இல்லத்திற்காக இல்லாள் ஆளுமையுடன் நடத்தும் அறமே இல்லறம் என்ற வரையறையை வகுத்துள்ளார்.

திருவள்ளுவர்

பெய்யெனப்பெய்யும் மழை, நில்லென்றால் நிற்கும் மழை, அளவோடு பெய்யும் மழை என்பதே பெண் என்று வள்ளுவம் சுட்டிக் காட்டுகிறது. இத்தகைய பெண்மையைப் போற்றுவதே ஒரு ஆணின் அறம். ஆண்களே! பத்துத் திங்கள் சுமந்து, உறங்கும் போதும் புரண்டு படுக்க அஞ்சி, உங்களைப் பெற்றெடுத்த அன்ணையைப் பெருமைப் படுத்துங்கள். அதுவே ஆண்களின் தலையாய அறம்.

2. பெரியாரின் பெண்ணியம்

கவிஞர் கனிமொழி

வழக்கறிஞர், வெர்ஜினியா

பெண்ணியம் குறித்து மேலும் தந்தை பெரியார் கூறியவற்றைப் பார்க்கலாம். பெண் ஏன் அடிமையானாள் என்ற நூலைப் போலவே அழியட்டும் பெண்மை என்ற காட்டாறு வெளியீடு உள்ளது. தந்தை பெரியார் திருமணங்களில் உரையாற்றிய உரைகளைப் பெரும்பாலும் கொண்டு வெளியிடப்பட்டது அதிலும் குறிப்பாக 60,70 களில் பெரியாரின் உரைகளின் தொகுப்பு அந்த நூல். பிப்ரவரி மாதம் என்றாலே காதல் மாதம், என்றாகி விட்டது ஆனாலும் இந்த நூற்றாண்டிலும் காதலுக்குக் கடும் எதிர்ப்பு இந்திய மண்ணில் உள்ளது. ஆனால் பெரியார் இவ்வாறு கூறுகிறார்,

பெற்றோர்கள் நடத்தும் திருமணங்கள் ஒழிய வேண்டும்

“மேல்நாட்டில் ஒருவனைப் பார்த்து உன் மகளுக்கு எப்போது திருமணம் என்று கேட்டால், ஏன் என்னைக் கேட்கிறாய் - என் மகளைக் கேள் என்பான். உன் மகனுக்கு எப்போது கல்யாணம் என்றால், அவனைக் கேள் என்பான்.

அதற்கு என்ன பொருள் என்றால், திருமணம் என்பது திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டிய ஓர் ஆணோ, ஒரு பெண்ணோ முடிவு செய்து கொள்ளவேண்டிய விஷயம். நம் நாட்டில் என்னவென்றால், திருமணம் என்பது பெற்றோர்கள் பார்த்துச் செய்யவேண்டிய சடங்காகி விட்டது. இது ஒழிந்தாக வேண்டும்.

மணமக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் கோவிலுக்கோ, குளத்திற்கோ, குப்பைத் தொட்டிக்கு கோ போகக் கூடாது. வேண்டும் என்றால், வெளி மாநிலங்களுக்கோ வெளி நாட்டிற்கோ சென்று சுற்றிப் பார்த்து உலக அறிவைப் பெருக்கிக் கொள்ளவேண்டும். சிற்றங்கத்திற்கோ, காசிக்கோ சென்றால், எதைப் பார்க்க முடியும்? அந்த அழுக்குருண்டை சாமியைத் தானே பார்க்க முடியும்?

இதனால் கடுகு அளவு முன்னேற்ற மாவது ஏற்படுமா? என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும்.”

தந்தை பெரியார்:

14.07.1971 மாப்படுகைத் திருமண விழா உரை.

விடுதலை 23.07.1971

ஒரு திருமண விழாவில் தான் மேற்கண்ட உரையை அய்யா நிகழ்த்தியுள்ளார். ஜாதி மாநாடுகளுக்குச் சென்று ஜாதி ஒழிய வேண்டுமெனக் கூறியவர் அல்லவா?

மேலும் “இத்திருமணங்களை கிரிமினலாக்க வேண்டும். இப்போது எப்படிப் பெண்களுக்குப் பொட்டுக் கட்டுவது கிரிமினலோ அது போன்று தாலி கட்டுவதைக் கிரிமினலாக்க வேண்டும். இன்னும் கொஞ்சக் காலத்தில் நிச்சயம் திருமணம் கிரிமினலாக்கப்படுமென்று கருதுகின்றேன்.” என 10.11.1968 - நடராசன் - யசோதா திருமண நிகழ்ச்சியில் உரையாற்றும் போது குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தச் செய்தி விடுதலையில் - 15.11.1968 அன்று வெளிவந்துள்ளது.

இன்று வரை வீட்டு வேலைகளில் பெண்கள் மூழ்கடிக்கப்படுகின்றனர் என்பதே நடைமுறை உண்மை. அவ்வாறு இருத்தல் கூடாது எனப் பெரியார் கூறுகிறார்.

“பெண்களும் புருஷர்களைப் போலவே தினமுமோ அல்லது வாரத்திற்கு ஒன்று இரண்டு நாளோ ஒரு பொது இடத்தில் கூடி மகிழ்ச்சியாய் பேசி விளையாட வேண்டும். பத்திரிகைகளைப் படிக்க வேண்டும். படிக்காத பெண்களுக்குப் படித்தவர்கள் படித்துக் காட்ட வேண்டும்.”

வீட்டு வேலை செய்வது தான் தங்கள் கடமை என்பதை மறந்து விட வேண்டும்.”

(10.07.1930 - விருதுநகர் மணவிழா உரை. குடி அரசு - 13.07.1930) 1930களிலேயே இக்கருத்தை தந்தை பெரியார் கூறியுள்ளதை நாம் கவனிக்க வேண்டும்.

இன்றைக்கும் திருமதி எனவும் செல்வி எனவும் பெண்களை விளிக்கும்போது பயன்படுத்துகின்றனர். பெரியார் அவ்வாறு பயன்படுத்துவது சரியானது அல்ல எனக் கூறுகிறார்.

“நம்மிலே ஓர் ஆணும், பெண்ணும் அதாவது தாயும், தந்தையும் சேர்ந்துதான் பிள்ளை பெறுகின்றார்கள். ஆனால் அந்தப் பிள்ளையைக் குறிப்பிடும்போது ஆணின் பெயரைச் சொல்லி அவன் மகன் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, பெண்ணின் பெயரைச் சொல்லி அவளுடைய மகன் - மகள் என்று சொல்லுவது கிடையாது.

தந்தை என்பது ஒரு உத்தேசமே தவிர, பிரத்தியட்சமாகப் பார்க்கும் போது தாய் பத்து மாதம் சுமந்து குழந்தையைப் பெற்றெடுக்கின்றாள். ஆனால் அவள் பெயரைக் குறிப்பிடுவது கிடையாது. மேல் நாடுகளிலும் திருமணமானால் அப் பெண்ணைக் கணவன் பெயரைச் சொல்லி மிஸ்ஸஸ் இன்னார் என்று தான் சொல்வார்களே தவிர, பெண்ணின் பெயரைச் சொல்லி ஆணைக் (கணவனைக்) குறிப்பிடுவது இல்லை. அப்படிப் பெண்கள் சமுதாயமானது உலகில் ஒவ்வொரு வகையில் அடிமைப் படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இவை யாவும் ஒழிய வேண்டுமென்பதே நம் குறிக்கோளாகும்.”(02.05.1969- திருத்தணித் திருமணவிழா உரை. விடுதலை - 10.05.1969)

“ஒருத்தனை ஒருத்தன் அடிமை கொண்டால் சட்டப்படிக்குற்றம் என்கின்றோம். ஒருவனை ஒருவன் தொட்டால் தீண்டாமை என்று சொல்லுவது சட்டப்படிக்குற்றமென்றிருக்கும் போது, ஒரு பெண்ணை நிரந்தர அடிமையாக்கக் கூடிய திருமணம் சட்டப்படிக்குற்றமாக்கப்பட வேண்டியது தானே நியாயமாகும்.

இல்வாழ்க்கை குடும்பம் என்பதெல்லாம் மனிதன் காட்டு மிராண்டியாக இருந்த காலத்தில் இருந்திருக்கலாம். இன்றைக்கு ஏன் இந்தத் தொல்லை? இதை அறிவுள்ள மனிதன் சிந்திக்க வேண்டாமா?” (23.04.1969 - தஞ்சைத் திருமண விழா உரை. விடுதலை - 02.05.1969)

இந்தக் கேள்வியை 1969லேயே அய்யா கேட்கிறார் என்றால் அய்யாவின் பரந்துபட்டச் சிந்தனையையும் அதன் வீச்சையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். நிரந்தர அடிமைகளாகப் பெண்கள் இன்றும் சமுதாயத்தில் நடமாடுகின்றனர். இந்த நிலை மாற தந்தை பெரியாரின் பெண்ணியக் கருத்துகள் பரவலாகப் படிக்கப்பட வேண்டும் விவாதிக்கப்பட வேண்டும்

-

தொடரும்...

3. பெண் பூப்பின் சமய வரலாறு

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்,
தமிழணங்கு, மதுரை

பூப்படைதல் என்பது பெண்களின் வாழ்வில் நடைபெறும் ஒரு இயற்கையான நிகழ்வு என்று இன்று நாம் கருதுகிறோம். ஆனால் உணவுச் சேகரிப்பு மற்றும் வேட்டைச் சமூகத்தில் பூப்படைவதைக் கண்டு அஞ்சிய மனிதன் அதன் பின்னர் குழந்தைப்பேறு உண்டாவதை அறிந்து பூப்புக்குருதியைத் தெய்வமாகப் போற்றினான். சக்தியை முதன்மைத் தெய்வமாகக் கொண்டு வழிபடும் சாக்த நெறியில் பூப்புக்குருதி தெய்வம்சம் உடையதாகவும். வழிபாட்டுக்குரியதாகவும் விளங்குகிறது. அதன் தொன்று தொட்டு வந்த பழக்கமாகவே ஆடிப்பூர நன்னாளில் தாந்திரீக மரபில் அம்மன் பூப்படைந்த நாளாகப் புராணத் தன்மை பெற்றுள்ளது. பிற்காலத்தில் அம்மனின் பிறந்த தினம் என்றும் இந்நாள் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

தேவியின் பூப்பு

தட்சண் யாகம் தொடர்பாக சிவனுக்கும் சக்திக்கும் முறண்பாடு தோன்றிய போது சிவபெருமான் கோபத்துடன் சக்தியை தலைக்குமேல் தூக்கிச் சுழற்றிக் கீழே எறிந்தார். அப்போது அவளது ஒவ்வோர் உறுப்பும் ஒவ்வோர் இடத்தில் சிதறி விழுந்தது. தேவியின் பெண் உறுப்பு விழுந்த இடம் அஸ்ஸாமில் உள்ள காமாக்யா. இங்குள்ள கோயிலில் தேவியின் பூப்பு வழிபாட்டுத்தன்மை பெற்றுள்ளது. ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அம்மன் பூப்படையும் மூன்று நாட்கள் கோயில் பூட்டப்பட்டு நான்காவது நாள் திறக்கப்படுகிறது. அந்த நாட்களில் அருகில் ஓடும் பிரம்மபுத்ரா நதி சிவந்து காணப்படுவது இயல்பு. ஆந்திராவில் உள்ள தேவிபுரம் கோயில் தாந்திரீக மரபு சார்ந்தது. அங்கு ஸ்ரீவித்யா பூஜை நடைபெறும். அங்கும் ஆண்டுக்கொரு முறை தேவி பூப்படையும் மூன்று நாட்கள் கோயில் பூட்டப்பட்டு நான்காம் நாள் திறக்கப்படும். கேரளாவிலும்

இம்முறையைக் காண்கிறோம். தேவி உடுத்தியிருந்த சேலையில் பூப்பின் கறை இருப்பதைத் தாந்திரிகள் கண்டதாக சொல்வர். அந்தத் துணியின் சிறு பகுதியை பிரசாதமாக பெற்றுக்கொண்டு வீட்டில் வைத்து வணங்கி வந்தால் செல்வம் பெருகும் என்பது கேரள பக்தர்களின் நம்பிக்கை ஆகும். ஆந்திராவின் தேவிபுரத்திலும் தமிழ்நாட்டில் ஓம் சக்தி கோயில்களிலும் பெண்கள் கோயிலுக்குள் சென்று அம்மனை வணங்குவதற்குப் பூப்புக்காலத் தடை கிடையாது.

காமாக்யா கோவில், அஸ்ஸாம்

பூப்பின் புனிதம்

மனித குல வரலாற்றில் வேளாண்மை தொடங்குவதற்கு முந்திய வேட்டைக் காலத்திலும் அதற்கு முந்திய உணவு சேகரிப்புக் காலத்திலும் பூப்புக்காலத்தில் பெண் போற்றப்பட்டாள். அவளைத் தனியிடத்தில் வைத்து ஊட்டச் சத்துள்ள உணவுகளைக் கொடுத்துப் பாதுகாத்தனர். வட அமெரிக்கா மற்றும் தென் அமெரிக்க நாடுகளில் பெண்களின் மாத விடாய்க் காலம் முறையாக இல்லாவிட்டால் பிரபஞ்சத்தில் பெருந்தீங்கு ஏற்படக் கூடும் என்று அஞ்சினர். அவளது பூப்பின் ஆற்றல் அண்ட சராசரங்களையும் தாக்கும் என்று நம்பினர். இந்நம்பிக்கை பெண்ணை, பெண் உறுப்பைப், பூப்புக்குருதியைத் தெய்வமாக வணங்கும் தாந்திரிக மரபில் தீவிரமாகப் பின்பற்றப்பட்டது. தாந்திரிகம் என்பது இந்தியாவில் மட்டுமில்ல உலகெங்கும் காணப்பட்டது.

கடற்கரையினர், ஆநிரை மேய்ப்போர், கைவினைஞர் போன்றவர்களை விட வேளாண்தொழில் செய்வோரே குழந்தைப் பேற்றுக்குரிய பூப்புக்குருதியைப் பிரதிபலிக்கும் பெண்தெய்வங்களை [ஏழு கன்னிமார் உள்பட பலர்] அதிகமாக வழிபட்டனர்.

வேளாண்நிலங்களும் பூப்புக்குருதியின் சக்தியும்

பெண் வழிபாட்டுச் சமய மரபு பூப்புக் காலத்தில் பெண் தூய்மையும் ஆற்றலும் படைத்தவளாக இருக்கிறாள் என்ற நம்பிக்கையை விதைத்தது. அவளால் அப்போது நோயுற்றவர்களைச் சுகமாக்கும் மந்திர சக்தி பெற்றிருப்பாள் என்று நம்பினர். அவள் விளை நிலத்தில் நடந்து வந்தால் கதிர்களில் ஒட்டியுள்ள புழு, பூச்சி வண்டுகள் உதிர்ந்துவிடும். பயிரின் விளைச்சல் பெருகும் என்று அவளை வயலில் நடக்க விட்டனர். பின்னர் இக்கருத்து மாற்றப்பட்டு அவள் தூய்மையற்றவள் என்று நம்ப வைக்கப்பட்டது.

வடமேற்கு பாகிஸ்தானில் சிதறால் மாவட்டத்தில் வாழும் காலாஷ் இனத்து மக்கள் பூப்படைந்த பெண்களை பாஷாளி என்ற தனி வீட்டில் வைத்து இன்றும் பாதுகாத்து வருகின்றனர். நேபாளத்துக் கிராமங்களிலும் இந்நடைமுறை இன்றும் வழக்கில் உள்ளது. நாகரிகம் பெருகிய ஊர்களில் அல்லது ஆண் முதன்மைச் சமுதாயம் மலர்ந்த பிறகு பெண்ணின் தூய்மை, தூமை என்று வஞ்சப் புகழ்ச்சியாக ஏளனம் செய்யப்பட்டது. எனினும் சைவ வைணவ வழிபாட்டு மரபில் இருந்து

பூப்புச்சடங்கு நீக்கப்படவில்லை. ஆடிப் பூர்த்து அன்று சில கோயில்களில் தலைமை பெண் தெய்வத்தின் பூப்புத் திருநாளாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

சந்திரனும் பூப்பு சுழற்சியும்

ஆங்கிலத்தில் பூப்புக்குரிய சொல் இலத்தீன் மொழியில் மாதம் என்பதை குறிக்கும் mensis என்ற சொல்லில் இருந்து வந்தது. கிரேக்க மொழியில் சந்திரனைக் குறிக்க mene என்பர் இதனை ஆங்கிலம் moon என்று மாற்றி வழங்கியது. mene, mensis என்ற இரண்டு சொற்களும் மாதம் மற்றும் நிலவைக் குறிக்க காரணம் நிலவைக்

கொண்டு அவர்கள் நாட்களை மாதத்தைக் கணக்கிட்டதனால் ஆகும். ஒரு மாதம் என்பது இருபத்தெட்டு நாட்கள் ஆகும். அதனை ஒரு பவுர்ணமியில் இருந்து மறு பவுர்ணமி வரை என்று கணக்கிட்டனர். சந்திரனை அடிப்படையாகக் கொண்டு சித்திரை வைகாசி ஆனி, ஆடி மாத வரிசைகளும் பௌர்ணமி அன்று வரும் நட்சத்திரங்களின் பெயர்களால் வழங்கப்படுகின்றன. ஆக மாதந்தோறும் பெண்கள் பூப்படைவது 28 நாட்களுக்கு ஒரு முறை நடைபெற வேண்டும். சிலருக்கு 30, 32 நாட்களில் நடக்கலாம். ஆனால் ஆரோக்கியமான ஒரு பெண்ணுக்கு இருபத்தெட்டு நாட்களே கணக்கு என்று முன்னோர் அறிந்து கொண்டனர்.

பாம்பு வானவில்

ஆஸ்திரேலியாவின் பழங்குடிகள் பாம்பு வானவில் என்றொரு நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர். பாம்பு ஒன்று வானத்துக்கும் பூமிக்கும் செங்குத்தாக நின்று மேகத்திலிருந்து தண்ணீரைக் குடிக்கும். அது வாயிலிருந்து சிந்தும் தண்ணீரே மழையாகக் கொட்டுகிறது என்று நம்பினர். இந்த நாகம் அலைகளின் ஆர்ப்பரிப்பு, பூரணச் சந்திரனின் வரவு, பூப்பின் புறப்பாடு, என்று ஆன்மிக சக்தியும் வளமையும் கொண்ட அனைத்துக்கும் ஆதாரமாக விளங்குகிறது என்று நம்பினர். பாம்பு வானவில் மூலமாக வானத்து நிலவுக்கும் பெண்ணின் கருவளத்துக்கும் ஒரு முடிச்சு போடப்பட்டது.

பூப்புக்குருதியின் ஆற்றல்

இக்குருதி எதிரிகளை அழிக்க வல்லது; மழை, காற்று, புயல் போன்ற இயற்கைச்சக்திகளைக்கட்டுப்படுத்தவல்லது, மனிதர்களைத் தம் பால் வசியப்படுத்தும் சக்தி மிக்கது. வயலில் விளைச்சலைப் பெருக்கும் ஆற்றல் படைத்தது. மனிதர்களின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கி மனித வளத்தை செழிக்கச் செய்வதாகும்.

பூப்புக்குருதியின் ஆற்றல் சார்ந்த நம்பிக்கைகளை அன்றாட வாழ்வில் இன்றும் காணலாம். மாத விடாய்த் துணியை வெளியே தெரியும்படி வீசினால் அதனை எடுத்துக்கொண்டு போய் புதிர வண்ணார் என்ற பிரிவினரிடம் கொடுத்து செய்வினை ஏவல் பில்லி சூனியங்கள் வைக்க முடியும். முட்டுத்துணி என்ற இத்துணியை கொடுத்தால் 'முட்டுப் புள்ளி' என்ற மாந்திரிகம் செய்து ஒருவரைக் கொல்லலாம் என்ற அச்சம் இருப்பதால் பிறர் கண் படாமல் பிறர் கைக்கு கிடைக்காமல் அத்துணிகளை எரிக்கவோ புதைக்கவோ கூறினர். இதனை சர் ஜேம்ஸ் ஃ பி ரேசர் தனது Golden Bough என்ற நூலில் Homoeopathic ritual என்பார்.

மந்திர சக்தி

ஆப்பிரிக்காவிலும் பூப்புக்குருதியை ஆக்கவும் அழிக்கவும் வல்லது என்று நம்பினர். மாயோன் மரபில் இக்குருதியில் இருந்து தான் நிலவுத் தெய்வம் (Moon Goddess) தோன்றியது என்று தொன்மக்கதை கூறினர். இக்குருதியைச் சிறு பூச்சியாக மாற்றி மந்திரவாதிகள் பிறர் மீது ஏவி விட்டு தீங்கிழைப்பர் என்று பயந்தனர். மேலே நாடுகளில் குறிப்பாக உரோம் நாட்டில் பூப்புக்குருதியைக் கண்டால் இடிமழை நின்றவிடும் என்று நம்பியதாக பிளினி எழுதியுள்ளார். கனமழை, இடிமழை பெய்து ஊர் அழியும் நேரத்தில் பூப்படைந்த பெண் உடையின்றி வானம் தன் பெண்ணுறுப்பைப் பார்க்க நடந்து வந்தால் அந்தக் கனமழை நின்றவிடும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. கீழை நாடுகளில் சில பகுதிகளில் மழை வேண்டியும் இச்சடங்கு நடைபெறுகிறது. [பாரதிராஜாவின் கிழக்கே போகும் ரயிலில் இக்காட்சி இடம்பெற்றுள்ளது].

மருத்துவ சக்தி

மனிதர்களை நீண்ட காலம் வாழவைக்கும் காயகல்பம் தயாரிக்க சீனாவில் பூப்புக் குருதியைப் பயன்படுத்தினர். இக்குருதியைப் கொண்டு பின் யின் (Pin Yin) என்ற மருந்தைத் தயாரித்தனர். இது மனிதனின் ஆயுட்காலத்தை நீட்டிக்க வல்லது என்று இன்றைக்கும் நம்பி அங்கு இம்மருந்தை வாங்கிப் பயன்படுத்துகின்றனர். வங்காளத்தில் உள்ள பவுல் (Bauls) என்ற பிரிவினர் சமயாசாரமான ஆடல் பாடல்களில் கெட்டிக்காரர்கள். இவர்கள் வைணவம் சாக்தம் தாந்திரிக பவுத்தம் சாங்கியம் சூஃபி என பல சமயக் கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றி வருகின்றனர். இவர்கள் தேக சாதனப் பயிற்சியில் நாட்டம் உள்ளவர்கள்.

பவுல்கள் நீரும் பாலும் கலக்கும் போது [ஆண் பெண் கலவி] யோக சித்தி அல்லது யோகானந்தம் கிடைக்கும் என்று நம்புகின்றனர். பெண்ணின் பூப்புக்காலத்தில் தேக சாதனம் செய்வதை 'மகாயோகம்' என்பர். பூப்புக்காலத்தின் முதல் நாளை அமாவாசை என்றும் மூன்றாம் நாளைப் பவுர்ணமி என்றும் அழைத்தனர். இக்காலகட்டத்தில் கலவியில் ஈடுபட்டால் [மருத்துவ முறைப்படி மிக மிகத் தவறு] தெய்வீகப் பிரேமமும் ஆன்மிகப் பரவசமும் கிட்டும், அதுவே மனித வாழ்வின் மிகப் பெரிய சாதனை என்கின்றனர். தேக சாதனத்தின் போது பெண் மேலே இருக்க வேண்டும்; அவள் பரவச நிலையை அடைய வேண்டும்; ஆனால் ஆண் அந்நிலையை அடையாமல் தனது மூச்சுப் பயிற்சியின் மூலமாக முதுகுத் தண்டுவடத்தில் மேலும் கீழுமாக மூச்சை ஏற்றி தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்போது தான் அவள் அவனுக்குத் தனது சக்தி முழுவதையும் வழங்க முடியும். எனவே இச்சாதனை போகம் சார்ந்ததன்று; முழுக்க முழுக்க யோகம் சார்ந்ததாகும். இந்நிலையில் இருக்கும் காளியின் உருவங்களை படங்களை தாந்திரீகர்கள் வைத்து வணங்குவதன் நோக்கம் தாமும் அவ்வாறு சிவனே என்று கிடந்து சக்தியை முழுவதுமாகப் பெறுவதற்கே ஆகும். 'சும்மா இருத்தலே சுகம்' ஆகும் என்பது கடினமான பயிற்சி ஆகும்.

கிரேக்கத் தேவதை ஆர்டிமிஸ்

கிரேக்கத்தில் ஐந்தாம் நூற்றாண்டில் ஆர்டிமிஸ் வழிபாடு பூப்படைதல் மற்றும் முதல் பேறுக்குரியதாக விளங்கியது. இதனை Cult of Artemis என்பர். பூப்படையாத சிறுமிகள் [பர்த்திநோஸ்] தாம் பூப்படைய வேண்டும் [Gyne] என்பதற்காக இத்தெய்வத்தை வணங்கி ஆடிப்பாடுவர் அப்போது அவர்கள் கரடியின் தோலை அணிந்து கொள்வதும் உண்டு. கையில் ஒரு கூடை நிறைய அத்திக்கனிகளை வைத்திருப்பர். அத்தி மரம் பூக்காமல் காய்க்கும். ஆர்டிமேஸ் பேரழிவை ஏற்படுத்தும் புயல் மழை காற்றை அடக்கும் வல்லமை பெற்ற தெய்வம் ஆவாள்.

ட்ராய் நகரத்தை நோக்கித் தமது போர்க்கப்பல்கள் செல்ல காற்று சாதகமாக இல்லாமல் புயலாக வீசியதைக் கண்ட கிரேக்கர்களின் தலைவன் அகமேம்னான் ஆர்டிமிசை வணங்கி நின்றான். அவளும் 'உன் மகளைப் பலியாகக் கொடுத்தால் காற்று சீராகும்' என்றாள். அவளும் அதைச் செய்தாள். காற்று

அவனுக்குச் சாதகமாக வீசிற்று. அவன் ட்ராய் நகரை நோக்கிப் பயணமானான். அகமேம்னான் பலி கொடுத்த பெண்ணான இஃப்ஜினியாவை ஆர்டிமிஸ் ஒரு தீவுக்கு எடுத்துச் சென்று அங்குள்ள தனது கோயிலில் பூசாரினியாக்கினாள். கிரேக்க நாட்டில் ஆர்டிமிசை பூப்பு மற்றும் முதல் பேறின் [first birth] தெய்வமாக வணங்கி வந்தனர்.

கிரேக்க தேவதை

ஏழு கன்னிமார் வழி வந்தோர்

ஆயுர்வேதம் என்னும் மருத்துவ முறை பூப்புக் காலத்தில் பித்தம், வாதம், கபம் என்னும் மூன்று தோஷங்களும் பெண்ணை விட்டு விலகி விடும் என்கிறது. பூப்புச்சுழற்சி நின்ற பிறகு பெண்கள் இம்மூன்று தோஷங்களும் தாக்குவதால் அவதிப்படுவர். சித்தர் மரபில் வானில் இருந்து இறங்கி பூமிக்கு வரும் சூரியனின் சிவந்த கதிர்கள் பெண்களின் பூப்புக்குருதியை குறிக்கிறது என்பர். சூரியனின் ஏழு கதிர்கள் பூப்படைந்த சப்த கன்னிகளைக் குறிப்பதாகக் கொண்டால் மனித குலம் சப்த கன்னிகள் என்ற இந்த ஏழு மூதாய்கள் மூலமாக உருவானது எனக் கருத இடமுண்டு. முச்சந்திகளிலும் நாற்சந்திகளிலும் காவல் தெய்வங்களாக இருந்து பெண்களையும் குழந்தைகளையும் காவல் காக்கும் ஏழு கன்னிமாரும் பூப்புத் தெய்வங்கள் ஆவர்.

வாமாசாரிகளை முற்றிலும் விளக்கியது போல சப்த கன்னியரை விலக்க இயலாமல் அவ்வழிபாட்டை வைதிகச் சமயங்கள் ஏற்றுக்கொண்டன. சைவக் கோயில்களில் சிவன் சந்நிதியின் பிரகாரத்தில் சப்த கன்னியர் சிலைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. வடக்கே இந்த எண்ணிக்கையில் ஒன்றை அதிகரித்து அஷ்டமாத்திரிகா என்றும் ஒன்றைக் குறைத்து கார்த்திகைப் பெண்டிர் அறுவர் என்றும் சொல்வதுண்டு. ஏழு கன்னிமார் அல்லது சப்தகன்னியர் காவல் தெய்வங்களாக இருப்பதால் குறிப்பாகக் குழந்தை நலம் பேணுவதால் மனித எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க விரும்பிய வேளாண்குடியினர் இத் தெய்வங்களைத் தங்கள் குல தெய்வங்களாக்கி வழிபட்டு வருகின்றனர். இவர்களில் ஒருத்தி தேவேந்திரனின் மனைவியான இந்திராணி [இவள் குழந்தைப் பேற்றுக்கு உரியவள்] ஆவாள் அதனாலும் ஏழு கன்னிமார் வழிபாடு தமிழ் நாட்டில் வேளாண்குடி மக்களிடம் விமரிசையாக நடத்தப்படுகிறது.

சைவமும் வைணவமும்

பூப்புக்குருதி வழிபாடும் வணக்கமும் சைவ வைணவ சமயங்களில் வெவ்வேறு வகையில் இடம்பெற்றன. உமாதேவியான பார்வதி மகாதேவனான சிவபெருமானிடம் மனிதர்கள் எப்படி எதை வழிபட

வேண்டும் என்று கேட்ட போது 'சாதகன் என்போன் யோனி என்னும் பிரபஞ்சத்தைக் கலவியின் மூலமாக வழிபட வேண்டும்' என்றார். மதுவும் மலர்களும் படைத்து வணங்க வேண்டும்'. இதில் யோனி என்பது மகாமாயா என்றும் லிங்கம் என்பது சதாசிவம் என்றும் எடுத்துரைத்தார். வைணவம் தமது திருமண் அல்லது நாமத்தில் திருமகளைக் குறிக்கச் சிவப்பு வண்ணத்தை ஸ்ரீசூர்ணம் என்ற பெயரில் நடுக்கோடாக ஏற்றுக்கொண்டது. இந்தச் சிவப்புக் கோடு குருதியின் அடையாளமாகவும், தாய்மையின் சின்னமாகவும் விளங்குகிறது.

அர்க்கியம் எனப்படும் சூர்ய, சந்திர, காலை மாலை சமயச்சடங்கில் கையைக் குகை போலக் (யோனி) குவித்து அதன் வழியாக நீர் சொரியும் முறையை யோனியின் வழியாக வழியும் நீரைக் குறிக்கும் அடையாளமாகக் கொள்கின்றனர். ஆதி காலத்தில் இருந்து இன்று வரைச் செய்யப்பட்டு வரும் பெண் குறி, பூப்பு, உறவு ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் சமயச் சடங்குகள் அனைத்தும் பண்டைய காலத்து வளமைச் சடங்குகளே ஆகும். சமய நடைமுறையில் இவ்வாறு செய்வதை போன்மைச் சடங்கு [imitative ritual] என்பர்.

வளம் நாடிச் செய்த ஒரு சடங்கு காலப்போக்கில் புராணமயமாக்கப்பட்டு காரணங்கள் வெவ்வேறு கற்பிக்கப்பட்டு ஆனால் செயல்பாடு மட்டும் மாறாமல் தொடர்ந்து வருகிறது. இச்சடங்கில் சூரிய சந்திரரை பிதுர்க்களை நோக்கி வணங்கினாலும் தமது வம்சம் விருத்தியடைய வேண்டும் என்ற வேண்டுதலே முன் வைக்கப்படுகிறது. வம்ச விருத்தி என்ற இதே காரணத்துக்காகத்தான் அன்றும் இச்சடங்குகள் செய்யப்பட்டன.

கௌலாகமம்

யோனி பூஜையைப் பூப்புக் காலம் அல்லாது வேறு காலத்தில் செய்வதால் பலன் இல்லை அல்லது வேறு காலத்தில் செய்வதால் சித்தி பெற முடியாது என்று தாந்திரீகம் பூப்புக் குருதி வழிபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை விளக்குகிறது. இக்குருதியைப் பருகலாம், தொழலாம், பூப்புக் காலத்தில் உறவு கொள்ளலாம் என்ற தாந்திரிக முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. இவர்கள் மாதவிடாய்த் துணியை

தேன், மஞ்சள் பொடி கலந்த பாலில் நனைத்துப் பருகினர். இதனால் தொழுநோய், காச நோய் போன்ற உயிர்க்கொல்லி நோய்கள் அண்டாது என்று நம்பினர்.

கௌலாகமம் என்ற தாந்திரீக சாஸ்திரம் சாம்பல், சுரதம், விந்து, பூப்புக்குருதி மற்றும் நெய் ஆகியவற்றை உலகின் ஐந்து புனிதப் பொருட்கள் என்று உரைக்கிறது. இவற்றில் விந்து மற்றும் குருதியைப் பருகுவது தான் கௌலாகமம் என்று தெளிவுபடுத்துகிறது. தாந்திரீகத்தில் பூப்புக்குருதிக்குப் பதிலாக பெண்ணின் சுரத நீரைப் பருகுவதையும் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். பழஞ்சமய மரபுகள் மாறி வைதீக மரபுகள் வந்த பின்பு இவர்களைத் தூமை [தூய்மை] குடிக்கி என்றும் சாண்ட குடிக்கி என்றும் ஏசினர். [சண்டு என்றால் பலம் [ஜண்டுபாம் என்ற மருந்து].

கௌலஞான நிர்ணயம் என்ற நூல் மச்சேந்திரநாதி என்பவர் இயற்றியதாகும். இந் நிர்ணயத்தின் எட்டாம் பகுதியில் “நெற்றியில் பூப்புக்குருதியைத் திலகமாக இடுகிறவனை அம்மை நோய், தொழு நோய் போன்ற கொடிய நோய்கள் தாக்காது என்றும் பாம்புத் தோல் உரிப்பது போல நோய் இவரை விட்டு அகன்று விடும்” என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. [நெற்றிக் குங்குமத்தை கேலி செய்வோர் நெற்றியில் என்ன ரத்தம் ஒழுகுகிறது என்று கேட்பதற்குரிய பின்னணிக் காரணம் இது தான்]. வாமாசாரம் அல்லது வாம மார்க்கத்துக்குரிய வாமை என்ற குருதி, மது மற்றும் விந்துடன் சேர்த்து உட்கொள்ளப்படும் போது அது ஆன்மீக முழுமை பெறுகிறது. சங்கராச்சார்யர் வாமாசாரம் வேதம் சார்ந்தது அல்ல எனவே இதனைப் பின்பற்றலாகாது என்று கண்டிக்கிறார். வாமாச்சாரம் தாந்திரிக மரபு சார்ந்தது என்பதால் வைதிக மரபுகளுக்குக் கட்டுப்படாது. ஏனெனில் இது குடும்பஸ்தர்களுக்கு ஏற்றதன்று.

உபநிடதங்களில் பூப்புக்குருதி வழிபாடு

முத்தீக உபநிடதங்கள் எனப்படும் 108 உபநிடதங்களில் யோக உபநிடதம் ராஜ யோகம் பற்றி எடுத்துரைக்கும் போது பூப்புக்குருதியை ‘ரஜஸ்’ என்றும் விந்துத் துளியை ‘ரேதஸ்’ என்றும் குறிப்பிடுகிறது. ரஜஸும் ரேதஸும் இணைவதே ராஜயோகம் ஆகும்.

பெண்கள் பற்றிய தகவல்களைக் கூறும் மாத்ரீக உபநிடதம், கன்னித் தீட்டு எனப்படும் முதல் குருதியை சுயம்பு என்கிறது. திருமணத்துக்கு முந்தைய குருதியான குண்டம் என்பது மனிதர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றும் சக்தி பெற்றது. விதவையால் வளர்க்கப்பட்ட பெண்ணின் குருதியான கோலா என்பது கடவுளரையும் கட்டுப்படுத்த வல்லது. திருமணமான பின்பு வரும் முதல் பூப்புக்கு ஸ்வபுஷ்பம் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளது.

பூப்புக்குருதிக்கு எதிரான புராணக் கதை

தாந்திரிகம் செல்வாக்கிழந்து வைதிக சமயங்கள் பெருவளர்ச்சி பெற்ற போது தாந்திரீக சம்பிரதாயங்கள் ஏச்சுக்கும் பேச்சுக்கும், விமர்சனத்துக்கும் உள்ளாயின. அது வரை பூப்புக்குருதி ஒரு வரம் என்று கருதி வந்த மக்களிடம் அது சாபம் என்ற கருத்துத் திணிக்கப்பட்டது. மேற்கிலும் ஐரோப்பாவில் paganism என்ற பழங்குடி சமயம் மறைந்தது. கத்தோலிக்கம் மற்றும் மறுமலர்ச்சி கிறிஸ்துவ சமயப் பிரிவுகள் தோன்றின. அவை பெண்களின் குருதியை விலக்காகக் [taboo] கருதின. கிறிஸ்துவ வேதாகமம் மனைவியின் மாத விடாய்க் காலத்தில் அவளுடன் தங்கியிருக்கக் கூடாது என்று லேவியராகமம் [15;24; 18;19] எசேக்கியேல் [22;10] மற்றும் மாற்கு 15;31] நூல்களில் தெரிவித்துள்ளது. இஸ்லாம் சமயமும் பெண்கள் மாத விடாய்க் காலங்களில் சமய நூல்களைத் தொடக் கூடாது. வழிபாட்டுத் தலங்களுக்கு வரக் கூடாது என்று தடை விதிக்கின்றது.

நரகாசுரன் என்பவன் வராகமூர்த்திக்கும் பூமாதேவிக்கும் பிறந்தவன் என்றாலும் அவனிடம் அசுரப்பண்புகள் இடம்பெற்றதற்குக் காரணம் பூமாதேவி பூப்படைந்திருந்த நிலையில் வராக மூர்த்தி அவளுடன் உறவு கொண்டதேயாகும். இக்கதையும் காரணமும் பூப்புக் காலத்தில் கணவன் மனைவி சேரக் கூடாது என்ற கருத்தை வலியுறுத்தத் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பூப்புக்காலம் என்பது தூய்மையற்றது எனப் புராணங்களின் மூலமாக சமயப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது. ஸ்ரீமத் பாகவதமும் கந்த புராணமும் இப்பிரச்சாரத்தைத் தொடர்ந்து செய்தன.

இந்திரன் விஸ்வரூபனை [ஸ்ரீமத பாகவதம்] அல்லது விருத்ரனைக் [கந்த புராணம்] கொன்ற பாவம் தொலைய அவன் தனக்குக் கிடைத்த சாபங்களை நீர், மண், பெண், மரம் ஆகியவற்றுக்குப் பிரித்துக் கொடுத்தான். அதில் பெண்ணுக்குக் கிடைத்த சாபம் என்பது மாத விலக்கு என்ற கருத்து பரப்பப்பட்டதால் அதுவரை சுரதத்தை, பூப்புக்குருதியை உட்கொள்ளலாம் என்று நம்பி நடைமுறைப்படுத்தியவர்கள் இக்கதையின் மூலமாக அது சாபத்தின் விளைவு அதை உட்கொள்ளக் கூடாது என்ற விளக்கத்தைப் பெற்றனர்.

கந்த புராணம் [பதினான்காம் நூற்றாண்டு] மாத விடாய்க் காலத்தில் பெண்ணின் நிலையைக் கேவலப்படுத்தி வகைப்படுத்தியது. முதல் நாள் அவள் சண்டாளியாக இருக்கிறாள், அதனால் அவளுடன் உறவு கொள்ளக் கூடாது. மறு நாள் அவள் பிராமணரைக் கொலை செய்த பாவத்தை அடைகிறாள். மூன்றாம் நாள் வண்ணாத்தியாக இருக்கிறாள். நான்காம் நாள் தான் அவள் ருது ஸ்நானம் செய்து சுத்தமாகிறாள். முதல் மூன்று நாட்களும் அவளுடன் உறவு கொள்ளக் கூடாது. மீறி உறவு கொண்டால் மேற்கண்டவர்களுடன் உறவு கொண்ட பாவத்துக்கு அந்த ஆண் [கணவன்] ஆளாவான் என்று அச்சுறுத்தினர். இது போன்ற மூடநம்பிக்கைகள் சமயத்தின் பெயரால் பரப்பப்பட்டன. ஆனால் நான்காம் நாள் அவன் கண்டிப்பாகத் தன் மனைவியுடன் தாம்பத்யம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் இல்லையென்றாலும் அவன் பாவம் செய்தவனாவான். ஏனென்றால் அது கரு தங்கும் காலம் என்பதால் கண்டிப்பாகத் தனது வம்ச விருத்திக்காக அவன் தனது மனைவியுடன் கூடியிருக்க வேண்டும், என்று இந்து சமயம் தனி மனிதனை வழியுறுத்தியது.

பழஞ்சமயத்தில் பெண் வளம் போற்றப்பட்டது. அவள் அச்சத்திற்குரியவளாக இருந்தாள். வணங்கப்பட்டாள். வேளாண் சமூகம் தோன்றிய பிறகு பெண் அடிமை ஆனாள் அப்போது அவள் தொடர்பான அனைத்தும் மதிப்பிழந்து போயிற்று. புதிய புராணக்கதைகள் தோன்றியதில் பூப்பு அருவெறுப்புக்கு உள்ளாயிற்று

4. உலகத் தாய் மொழி நாள்

பேரா. முனைவர் மு. முத்துவேலு

தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
மாநிலக் கல்லூரி உறுப்பினர்,
மாநிலச் சட்ட ஆட்சிமொழி
ஆணையம், சென்னை.
கைபேசி: 9840215985
muthuvellu-m@yahoo.com

சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி

தமிழின் தொன்மை

தமிழ் என்றாலே இனிமை என்று பொருள், தமிழை அமுது என்று சொல்லிப் பழகிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இனிமைத் தமிழ் மொழி எமது - எமக்கு

இன்பம் தரும்படி வாய்த்தநல் அமுது

கனியைப் பிழிந்திட்ட சாறு - எங்கள்

கதியில் உயர்ந்திட யாம்பெற்ற பேறு

தனிமைச் சுவையுள்ள சொல்லை - எங்கள்

தமிழினும் வேறெங்கும் யாங்கண்ட தில்லை

நனியுண்டு நனியுண்டு காதல் - தமிழ்

நாட்டினர் யாவருக்கு மேதமிழ் மீதில்,

என்று பாடினார் பாவேந்தர்.

சொல்லில் உயர்வு தமிழ்ச் சொல்லே - அதைத்

தொழுது படித்திடடி பாப்பா.

என்றார் பாரதி.

சோமசுந்தர பாரதியார், தமிழை வாழ்த்திப் பாடுகிறார்.

"தமிழ் இனிய தெய்வீகமே மொழிகள் குலதனி விளக்கே
தகவு எழில்மெய் சீர்த்த சொல்லின்
அமிழ்து விளைந்தெடுத்த புலவர் எல்லாம் கடைந்தபொழுது
துமியினிழை எழுந்திட்ட செல்வி
தூய்மை கமழ்கவிதை கவிஞர் உள்ளம் கனிவிக்கும்
காதல் வளர் கண்ணி வாழி"

என்பது பாடல்.

தமிழ்ச்சொல் தகவானது, எழிலானது, மெய்யானது, சிறப்பானது என்று சொல்லுகிறார். எனவே, இந்த மொழியினுடைய அமைப்பும் இந்த மொழியின் எழுத்துகளின் இலக்கணங்களுடைய அமைப்பும் படிப்பவருக்கு வாழ்நாளை நீட்டிக்கும் என்பது பாரதியின் நம்பிக்கை.

"தெள்ளற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார் இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்"

என்று பாடுகிறார்.

தமிழைப் படிப்பதும் பேசுவதும் அமுதை அருந்துவதற்கு இணையானது. அமுதம் என்பதற்கு வள்ளுவன் தந்த பெயர் "சாவா மருந்து" என்பதாகும்.

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா

மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

தமிழைப் படிப்பதும், பேசுவதும் நாம் அமுதை உண்ணுவதற்கு ஒப்பாகும் என்கிறார்கள்.

தமிழ்விடு தூதில் ஆசிரியர், தமிழை மதுரையில் இருக்கிற சொக்கநாதனை ஒரு பெண் காதலிக்கிறாள், தன் காதலைத் தலைவனிடம் எடுத்துச் சொல்லுவதற்குத் தூதாக எத்தனையோ பேரை அனுப்பி இருக்கலாம். அன்னத்தை அனுப்பியிருக்கலாம். புறாவை அனுப்பி இருக்கலாம். மயிலை அனுப்பி இருக்கலாம். மேகத்தை அனுப்பி இருக்கலாம். தூதுக்குப் பல பொருள்கள் இருக்கின்றன. அவை எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு சிவனுக்குப் பிடித்த தமிழை அனுப்பினாள். தமிழ்தான் இனிமையானது. தமிழுக்கு மறுபெயர் காதல். தமிழில் அகம் என்றால் என்ன? என்று ஒரு வடமொழி அரசன் கேட்கிறான்.

சங்கப் புலவன் கபிலன் இடத்திலேயே அதற்கு, அவர் சங்க இலக்கியத்தில் 'அறத்தொடு நின்றல்' என்கின்ற துறையிலே குறிஞ்சிப் பாட்டைப் பாடுகிறார். எனவே, தமிழென்றால் இனிமையும், தமிழ் என்றால் காதலும், அந்தக் கருத்துப்படி, தமிழ்விடு தூது ஆசிரியர், தமிழைத் தூதாக விடுகிறார். அப்போது அவர்,

இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன் இமையோர்

விருந்து அமிழ்தம் என்றாலும் வேண்டேன்.

என்று பாடுகிறார்.

இமையோர் உணவு படைக்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள் விருந்து படைக்கிறார்கள். அமிழ்தத்தை விருந்தாய் படைக்கிறார்கள். விருந்து படைத்தல் என்பது போதும் போதும் என்று சொன்னாலும், மீண்டும் மீண்டும் வழங்குகிற இடம்தான் விருந்து, எனவே, விருந்தைப் போதும் போதும் என்று சொன்னாலும் மீண்டும் மீண்டும் கொடுக்க முன்வருவதைப் போல அமிழ்தத்தை அள்ளி வழங்கினாலும் எனக்கு அந்த அமிழ்தம் வேண்டாம். அதைவிட "தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார் இங்கே இங்கு அமரர் சிறப்புக் காண்பதற்கான தமிழை நாம் படிக்க வேண்டும்" என்று சொல்லுகிறார். எனவேதான்,

"தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் இன்பத்

தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்"

என்று பாவேந்தன் பாடுகிறார்.

இன்றைய நிலை

இந்த இனிமை தமிழ்தான், அமுதான தமிழ்தான் இன்றைக்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதையும் நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

யுனெஸ்கோ நிறுவனம் 1990-களில் ஒரு பட்டியலைத் தந்தது. அதில் 2050-இல் உலகில் அழிந்து போகக்கூடிய சில மொழிகளின் பட்டியலிலேயே தமிழும் இருந்தது. "மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் அந்த மேலை மொழிகளில் பூமி மீது ஒங்கும்" என்று ஒரு பேதை சொல்வதாகப் பாரதி பாடினாள். ஒரு பேதை சொன்னானாம், நான் அவன் சொல்லை மறுக்கிறேன் என்று சொல்லி, அவன் சொன்னது தமிழ்மொழி சகாமல் இருப்பதற்குத் தமிழிலே மூன்று இலக்கியங்கள் இருந்தால் போதும் என்று சுட்டிக்காட்டுகிறாள்.

முதலில் அவன் சொல்வது,

"சிலப்பதிகாரச் செய்யுளைக் கருதியும்,

குறளின் உறுதியும் தெளிவும் பொருளின்

ஆழமும் விரிவும் அழகும் கருதியும்"

கம்பன் தன் கவிதைகளால் அந்தப் பரம்பொருளைக் குறியீடுகளால் காட்ட முனையும் கவிதையின் சுருதியும்,

"தமிழ்ச் சாதியை சாகாவரம் உடன் இருக்கும்"

என்று எடுத்துரைக்கிறார்.

நாம் இதிலே தொல்காப்பியத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம். சிலப்பதிகாரம் இருக்கிற வரையில், திருக்குறள் இருக்கிற வரையில், கம்பராமாயணம் இருக்கிற வரையில் தமிழ் அழியாது. இலக்கணச் செம்மையோடு இருக்கும். இலக்கிய வளத்தோடு இருக்கும்.

வாழ்க்கை மொழி

இன்றைக்குப் பேச்சு மொழியிலேயே தமிழ் எப்படி இருக்கிறது. ஒரு மொழியினுடைய உயிர் அதனுடைய பேச்சு மொழியில்தான் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இந்த உலகத் தாய்மொழி நாளிலே நாம் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டிய ஒரு முக்கியமான செய்தி, தமிழ் இன்றைக்கு நம்முடைய வாழ்க்கை மொழியாக இருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

உணவுப் பெயர்களில் தமிழ்

நாம் உண்ணுகிற உணவுகளுக்குப் பெயர், நம் தமிழ்ப் பெயரைச் சொல்கிறோமா? வீட்டிலே யாரும் சோறு திங்கிறோமா? மன்னிக்க வேண்டும். எல்லோரும் ரைஸ் சாப்பிடுகிறோம். சாதம் சாப்பிடுகிறோம். சாதம் சாப்பிட்டால் மராட்டிய உணர்வு வரலாம், ஏனென்றால் சாதம் என்பது மராட்டிய சொல். ரைஸ் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு ஆங்கில உணர்வு வளரும், வளரலாம்.

சோறு உண்டால்தான் தமிழ் உணர்வு வரும். உண்பதைச் சோறு என்று சொல்ல வேண்டும். சோறு என்பதற்குத் தமிழில் வலிமை என்று பொருள். இன்றைக்கும் மலையாளத்தில் மூளைக்கு அவர்கள் வழங்குகிற பெயர் தலைச்சோறு. தலைச்சோறு என்றால் வலிமை. ஒரு மரம் உறுதியாக இருக்கிறது என்றால் உட்சோறுள்ளது என்பது பொருள். எனவே, சோறு என்ற சொல் போகியிட்டது. இன்றைக்கு உணவுக் கூடங்களுக்குப் போனால் தயிர்ச் சோறுக்கு வேறு பெயரைச் சொல்லுகிறார்கள். பருப்புச் சோறுக்கு வேறு பெயர் சொல்லுகிறார்கள். எலுமிச்சைக்கு வேறு பெயர் சொல்லுகிறார்கள்.

ஏன் நாம் உண்ணும் தயிர் பச்சடிக்கும் 'ரைத்தா' என்று புரியாதல் மொழியில் கூறி தமிழுக்குப் புன்மை சேர்க்கிறார்கள். இவையெல்லாம் தமிழ்ப்பெயர்களாக இருக்க வேண்டும்.

தமிழில் பெயர் சூட்டுதல்

நம்முடைய பிள்ளைகளுக்குத் தமிழில் பெயர் இல்லை. தமிழனுக்கும் தமிழ்ச்சிக்கும் பிறக்கின்ற பிள்ளைக்கு, குழந்தைக்குத் தமிழிலேயே பெயர் வைக்க வேண்டும். தமிழனுக்கு இன்றைக்கு இருக்கின்ற மிகப் பெரிய அவமானங்களிலே ஒன்று அவனுக்குப் பெயர் என வைத்து நாள்தோறும் கூப்பிடுகிற அந்தப் பெயருக்கு அவனுக்குப் பொருள் தெரியவில்லை. தனக்குள்ள பெயருக்குப் பொருள் தெரியாத இனம் இருக்கிறது என்றால், அது இந்தக் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக இருக்கிற தமிழனுடைய இனமாகத்தான் இருக்கும்.

தமிழில் பெயர் சூட்ட வேண்டும். பத்து வயது குழந்தை பள்ளியில் படிக்கிறது. ஒன்று, இரண்டு என்று எண்களின் பெயரைத் தமிழில் சொல்லத் தெரியவில்லை. ஆங்கிலத்தில் சொல்லுகிறது. எண்ணுப் பெயர்கள் தமிழில் இல்லை. உறவுப் பெயர்களைத் தமிழில் சொல்லத் தெரியவில்லை. வீட்டுக்கு வருகிறவர்களை அண்ணன், அக்கா, அத்தை, மாமா என்று அழைக்கும் வழக்கம் இல்லை. ஆங்கிலச் சொல்லால் அழைக்கிறார்கள். வீட்டிலேயும் பெற்றவர்களைத் தமிழனையும் தமிழ்ச்சியையும் அம்மா, அப்பா என்று அழைக்காமல் ஆங்கில மொழிச் சொல்லால் அழைக்கிறார்கள். பிள்ளைகள் தங்கள் தாய்மொழியில் பேசுவது தகுதிக்குறைவு என்று எண்ணுகிற தமிழர்களை வரலாறு மன்னிக்காது.

தமிழில் கையெழுத்து

நம்மில் பலர் தமிழில் கையெழுத்துப் போடுவதில்லை. கையெழுத்து என்பது எந்த மொழியில் வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். அது ஒரு குறியீடுதான். அது அவரவர் தாய்மொழியில் இருப்பதுதான் சிறப்பு. பல பேர் கேட்கிறார்கள் நீங்கள் மாநில அரசுப் பணியில் இருக்கும் போது கையெழுத்தைத் தமிழில் போடுகிறீர்கள். ஒன்றிய அரசுப் பணியில் உங்களால் போட முடியுமா? என்பதற்கு விடை நிச்சயமாக முடியும்.

ஒன்றிய அரசுப் பணி

நான் ஐந்து ஆண்டுகள் இந்திய அரசின் உயர் கல்வி அமைச்சகத்தின் கீழ் வருகின்ற (MHRD) ஒன்றிய அரசு நிறுவனமான செம்மொழி நிறுவனத்தில் பதிவாளராக இருந்தேன். அப்பொழுது ஒன்றிய அரசுக்கு அனுப்புகின்ற அனைத்துக் கடிதங்களையும் ஆங்கிலத்திலேயேதான் அனுப்புவேன். ஆனால் கையெழுத்தை மட்டும் தமிழில்தான் போடுவேன். ஏனெனில் எனக்கு ஆங்கிலத்திலோ பிற எந்த மொழியிலுமோ கையெழுத்திடும் வழக்கம் இல்லை. உங்களுடைய கையெழுத்தை யாரும் இந்த மொழியில்தான் போட வேண்டும் என்று சொல்லவே முடியாது. ஆங்கிலத்தில் போடுங்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஏனென்றால் கையெழுத்து என்பது நம்முடைய அடையாளம். அது குறியீடு. நம் அடையாளம் நம் தாய்மொழியில் இருப்பதுதான் நமக்குப் பெருமை. இன்னுமொன்று நம்முடைய பெயரைத் தமிழில் எழுதுகிறோம்.

தலைப்பெழுத்துத் தமிழ்

தமிழ் எழுத்துகளில்தான் எழுத வேண்டும். அதுதான் அறிவுக்குப் பொருத்தமானது. ஒருவருடைய பெயர் முருகன். அவரது தந்தையார் பெயர் அழகன். இதை ஆங்கிலத்தில் எழுதும் போது A. MURUGAN என்று எழுதுகிறோம்.

ஆனால் தமிழில் எழுதும்போது A. முருகன் என்று எழுதுகிறோம். அ. முருகன் என்றுதானே எழுத வேண்டும். ஆங்கிலத்தில் எழுதும்போது அ. MURUGAN என்று எழுதுவது இல்லையே? பின்பு ஏன் தமிழில் பெயர், தலைப்பெழுத்து ஆங்கில எழுத்து?

வணிக மொழி

நாம் வணிக நிறுவனங்களுக்குச் செல்லுகிறோம். மளிகை கடைக்கு, காய்கறி கடைகளுக்குச் செல்லுகின்றோம். அந்தக் காய்கறி கடைகளில் விலைப் பட்டியலில் பெயர்கள் எல்லாம் தமிழ்ப் பெயர்களாக இல்லை. இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகள் கழித்துப் போனால் நம்முடைய பிள்ளைகளுக்குக் கத்தரிக்காய், முருங்கைக்காய் என்ற பெயர்கள் மறைந்துவிடும்.

ஏனென்றால் அந்த விலைப்பட்டியலிலும் நாம் வாங்குகின்ற பொருள்களுக்கு அவன் கொடுக்கக்கூடிய சீட்டுகளிலும் ஆங்கிலச் சொற்கள்தான் இருக்கின்றன. மளிகை கடையில் உளுத்தம் பருப்பு இல்லை. வெந்தயம், சீரகம் இல்லை. எல்லாவற்றுக்கும் ஆங்கிலச் சொல் இருக்கிறது. அவை தமிழுக்கு வர வேண்டும். இவையெல்லாம் முடியுமா? என்று கேட்டால் நிச்சயம் முடியும்.

எடுத்துக்காட்டுக்குச் சொல்லுகின்றேன். ஏடிஎம் (ATM) இல் பணம் எடுக்கச் செல்கிறோம். அங்கே மூன்று மொழிக்கு நம் விருப்பம் கேட்கிறார்கள். தமிழைத் தேர்வு செய்கிறோம். அதனைத் தொடர்ந்து செய்திகள் தமிழிலே வருகின்றன. அதைப்போல கடைக்காரன் அவன் இரண்டு மொழிகளையும் வைத்திருக்க வேண்டும். தமிழில் கேட்டால் தமிழில் கொடுக்க வேண்டும். அந்த கடைக்கு வருகிற 100 பேர்களில், எங்கேயோ பிற மாநிலங்களில் இருந்து, பிற நாட்டிலிருந்து அந்தக் கடைக்கு வருகிற 10 பேருக்குத் தமிழ் தெரியாது என்பதால், ஆங்கிலத்தில் அனைத்துப் பட்டியலையும் வழங்குவது பொருத்தமில்லை. அது அறிவுக்கும் ஏற்றது இல்லை.

தமிழ் தெரிந்த தொண்ணூறு பேருக்குத் தமிழை மறக்க செய்யக் கூடியதாக இருக்கிறது. எனவே உலகத் தாய்மொழி நாளில் இன்றைக்கு உலகத்தில் மிகச்சிறந்த வாழ்க்கை மொழி, மூத்த மொழியாகத் தமிழ் இருந்தாலும் நம்முடைய பழம்பெருமை இருந்தாலும், நேற்றைய வரலாறு நமக்குச் சிறப்பாக மகிழ்ச்சியாக இருந்தாலும், நாளை தமிழனுடைய எதிர்காலம் தமிழ் வாழ்க்கை மொழியாக இருப்பதிலிருந்து விலகிச் செல்லக்கூடாது.

வணிக மொழியாக இல்லாத எந்த மொழியும், வாழ்க்கையுடன் தொடர்பு இல்லாத எந்த மொழியும் அழித்து விடும். எனவே, நம்முடைய எல்லா நிகழ்ச்சிகளும் வழிபாடுகளும் தமிழில் இருக்க வேண்டும். ஈராயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து வருகிற இலக்கிய வளம் சிதறிப்போகாமல் அறுந்து போகாமல் காத்து வந்துள்ளார்கள் நம் முன்னோர்கள். நம்முடைய தமிழ் முன்னோர்கள் காத்து வந்த நம் மொழியை நம்மால் அழிந்து போகாமல் காக்க வேண்டும். வடமொழியின் கலப்பிலிருந்து காக்கும் பணி முடிந்தது

என்று நினைத்தோம். இப்போது ஆங்கிலத்தின் பிடியில் இருந்து மீட்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டு உள்ளது.

அரசு செய்ய வேண்டியவை

தமிழக அரசு கட்டும் கட்டிடங்களுக்குப் பெயர்கள் "A" Block, "B" Block என்று வைப்பதை நிறுத்திக் கொண்டு, "அ" பகுதி "ஆ" பகுதி என்று தமிழில் வைக்க வேண்டும். அரசு நடத்தும் பேருந்துகளின் பெயர்கள் தமிழ் எண்களில் (க உ ங ச) இருக்க வேண்டும். தில்லி முதலிய நகரங்களில் எண்ணுப்பெயர்கள் தேவ நாகரியில் இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	100	1000
0	க	உ	ங	ச	ஐ	கூ	எ	அ	கூ	ஓ	பா	சூ

தமிழ் என்பது இனிமைத் தமிழ், "தமிழே உயிரே வணக்கம், தாய் பிள்ளை உறவம்மா உனக்கும் எனக்கும்" என்று ஒரு காசி ஆனந்தன் பாடினார்.

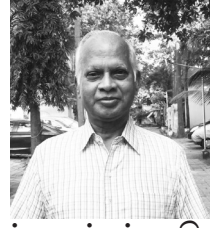
"தமிழே அமுதே அழகிய மொழியே" என்று திரைப்பட பாடல் ஆசிரியரும் பாடியுள்ளார். இத்தகைய மிகச் சிறந்த மொழியைத் தாய்மொழியாகப் பெற்றிருக்கும் நாம், உலகில் உள்ள எல்லா மொழிகளையும் நாம் போற்ற வேண்டும்.

ஆனால் நம் மொழி உலக வரலாற்றில் மூத்த மொழி. சிறந்த மொழி. இலக்கணச் செம்மையும் இலக்கிய வளமையும் கொண்ட மொழி, இந்த நூற்றாண்டில் பிற மொழி ஆதிக்கத்தால் அறிவியல் ஊடகங்களுடைய ஆக்கிரமிப்பால் நம்முடைய ஆங்கில மோகத்தால், நாகரிகம் என்ற மயக்கத்தில் நம்மை நாம் நம்முடைய அடையாளங்களை இழக்கின்ற தவறைச் செய்யக் கூடாது. இதை நாம் உணர்ந்து நம்மை நாமே காத்துக் கொள்கிற ஒரு நாளாக நம்முடைய எதிர்காலத்தைச் சிந்திக்கின்ற ஒரு நாளாக இந்த உலகத் தாய்மொழி நாள் அமைய வேண்டும் என்பதையே என்னுடைய வேண்டுகோளாக வைக்கிறேன்.

5. பறவைகள் பற்றிய இலக்கியம் முன்வைக்கும் சிந்தனைகள்

முனைவர் ஆனந்த் அமலதாஸ்

தியான இல்லம், சென்னை

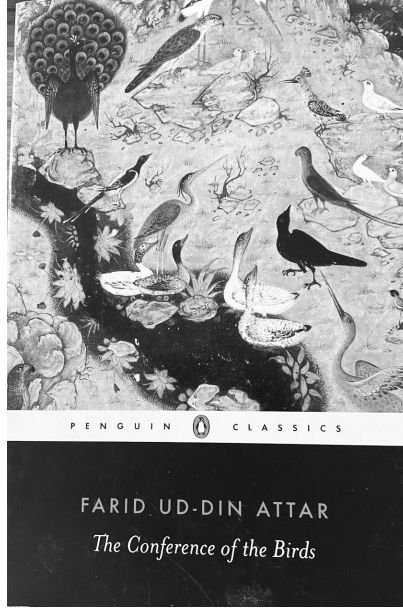

பறவைகள் பற்றிய சிந்தனைகளைப் பல எழுத்தாளர்கள் பதிவு செய்துள்ளார்கள். பறவைகள் வாழ்வு நம்மை வியக்க வைக்கிறது. அவை பறக்க பாதையோ சாலையோ ஏதும் இல்லை. அவை பறந்து சென்ற வழியில் கால் தடங்கள் ஏதும் இல்லை. மைல்கல்லும் இல்லை. எந்த இரண்டு பறவைகளும் ஒரே தடத்தில் பயணிப்பதில்லை. சுதந்திரம், தனித்தன்மை, ஒவ்வொரு நொடியும் புதிய பார்வை. சிறகை அசைத்து திசை திருப்பும் தைரியம். பாதை இல்லாத பாதை. சாலை இல்லாத சாலை. விண்ணகம் எங்கும் அவைகள் சாலை. விண்ணில் குறுக்கிடும் பொழுது அவர்களுக்குள் மோதல் இல்லை.

“வானத்துப் பறவைகளைப் பாருங்கள். அவை விதைப்பதும் இல்லை, அறுவடை செய்வதும் இல்லை. களஞ்சியங்களில் தானியங்களைச் சேகரித்து வைப்பதும் இல்லை. இருப்பினும் விண்ணகத் தந்தை அவைகளைப் பேணிக் காக்கின்றார்.” இது கிறிஸ்து மொழிந்த நற்செய்தியின் வாக்கு. இது பறவைகளின் சுதந்திர வாழ்வு பற்றிய சிந்தனை அல்ல. படைப்பை எல்லாம் பராமரிக்கின்றான் பரமன். நம்பிக்கையோடு வாழுங்கள். அலம்பல் பலபுரிந்து ஆர்ப்பரித்து அலைவதால் எதுவும் மாறப்போவது இல்லை. நம் வாழ்வில் நம்பிக்கைதான் நலம் தரும் நந்தா விளக்கு என்பது விவிலியம் முன்வைக்கும் அறிவுரை.

இஸ்லாமிய சூஃபி மரபில் “பறவைகளின் கருத்தரங்கம்” என்ற நூல் ஒன்று உண்டு. பரித் உத் தின் அத்தர் எழுதிய நூல். அவர் ஒரு பார்சிகக் கவிஞர். 12-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

இந்த கவிதையின் சுருக்கம் இதுதான். உலகத்தில் உள்ள பறவைகள் தங்களுக்கு ஓர் அரசரைத் தேடுவதற்காக ஒன்று கூடுகின்றனர். நீண்ட

உடல் அமைப்புக் கொண்ட பறவை சிமோர்க் என்ற பெயர் கொண்ட அரசன் இருக்கிறார் என்று சொல்கிறது. ஆனால் அவர் வெகு தொலைவில் வாழ்கிறார். அங்கு செல்லும் பாதையும் கரடு முரடான கடினமான பாதை என்றது. இதைக் கேட்டபின் தொடக்கத்தில் அதிகம் உற்சாகம் காட்டின மற்ற பறவைகள், பிறகு பயணம் கடினம் என்று கேட்டதும் அவர்கள் சாக்குப்போக்குச் சொல்கிறார்கள். எடுத்துக்காட்டாக, புலம் பெயரும் இன்னிசைப் பறவை தன் வாழ்வின் துணைவியை விட்டுப்பிரிய முடியாது என்றது. பருந்து தான் அரசர் மாளிகையில் காத்திருக்கும் வேலையில் திருப்தி கொண்டுள்ளது என்று கூறியது. எனக்குப் பயமாக இருக்கிறது என்றது குருவி. இவ்வாறு ஒவ்வொருவரும் சாக்குச் சொல்லிப் பின்வாங்கினர். ஆனால் வழிகாட்டியாகப் பேசிய 'கூப்போ' என்ற பறவை இந்தச் சாக்குப் போக்குகளுக்குப் பதில் சொல்லும் வகையில் கதைகள் சொல்லி அவர்கள் ஆசையும் பயமெல்லாம் தவறானவை என்று காண்பிக்கிறது.

இறுதியில் பறவைக் கூட்டம் கூப்புவின் தலைமையில் பயணத்தைத் தொடங்குகிறது. போகும் வழியில் பல கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர். அந்தக் கேள்விகளுக்கு எல்லாம் கதை வடிவான சில சம்பவங்களைச் சொல்லிப் பதில் கூறுகிறது கூப்போ என்ற பறவை. இறுதியான கேள்வி பயணம் தொலைவு நீளம் பற்றியது.

அதற்குப் பதிலாக கூப்போ வழியில் உள்ள ஏழு பள்ளத்தாக்குகளை வருணிக்கிறது. பயணம் முடிகிறது. சிமோர்க்கின் அரண்மனையை அடைகின்றனர். முதலில் நுழைய விடவில்லை. சிறிது நேரம் கழித்து உள்ளே நுழைகின்றனர். அவர்கள் தேடிய சிமோர்க் அரசன் வேறு யாருமில்லை. தாங்களேதான் என்று உணர்கிறார்கள். இறுதியில் சிமோர்க் என்ற சொல்லில் உள்ள சிலேடையைப் புரிந்து கொள்கிறார்கள். 'சி;' என்பது முப்பது. 'மோர்க்'; என்றால் பறவைகள். அவர்கள் தேடலின் பலனை அடைகின்றனர்.

சூஃபி மரபு வாழ்வின் ஒரு கட்டுப்பாட்டு முறை. அதைப் பின்பற்றுவவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியைக் கவனமாகப் பின்பற்றினர். “பறவைகளின் கருத்தரங்கம்” என்ற நூலில் பறவைகள் ஏழு பள்ளத்தாக்குகளைக் கடந்ததாகக் கூறுவது இந்தக் கட்டுப்பாட்டைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது. அதாவது: தேடல், அன்பு, ஆன்மீகத்தில் ஆழ்ந்த தயக்கம் (மிஸ்டிக் அப்ரெஹென்சன்), பற்றற்ற நிலை (டிடேச்மென்ட்), ஒருமை நிலை (ஒற்றுமை), தடுமாற்ற (குழப்ப) நிலை (பிவில்டர்மென்ட்), அழிவுறுதல் வழியாக நிறைவு பெறுதல். (புல்பில்மென்ட் இன் அன்னைகிலேசன்).

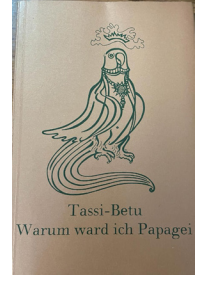
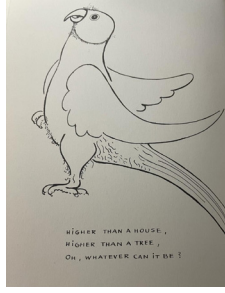
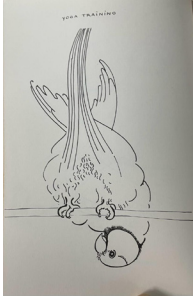
அதுபோல இங்குக் குறிப்பிட்ட பறவைகள் மனிதர்களை வகைப்படுத்திக் கூறுவது. நைட்டிங்கேள் காதலரைக் குறிக்கும்; குருவி ஒரு கோளை மனிதரைக் குறிக்கும்.

இந்தக்கதை தனி மனிதனின் முயற்சியையும், இறை அருளையும் குறிக்கும். ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கு இரண்டும் தேவை. சுய நலம் கொண்ட அகங்காரத்தை அழித்தலையும் ஆர்வம்கொண்ட அன்பின் முக்கியத்தையும் வலியுறுத்துகிறது.

பறவைகள் பற்றிய இலக்கிய வரலாறு மிக நீண்டது. கிரேக்க மொழியில் உருவான ஈசோப்பின் கதைகளில் பெரும்பாலானவை பறவைகள் வழி சிந்திக்கவைக்கும் முயற்சி. அது போல சமஸ்கிருத மொழியில் உள்ள பஞ்சதந்திரக் கதைகள் பறவைகளை முன்வைத்து அரசுகுடும்பத்தில் பிறந்தோருக்குப் பாடம் கற்பிப்பதாகக் கூறுகின்றனர். வீரமாமுனிவர் எழுதிய 23 சித்திரக்கதைகளில் பல பறவைகள் பற்றியவை. அதாவது; கோழி வளர்த்த கதை, சாவல் கதை, கிளியின் கதை, கொக்கின் கதை என்பவை அதற்குச் சான்று.

எடுத்துக்காட்டாக, கிளியின் கதை வழியாக தற்பொழுது கிடைத்த வாய்ப்பு வசதியின் மகிழ்ச்சியில் அனுபவிப்பதோடு

வருங்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திப்பதும் செயல் படுவதும் வாழ்விற்கு முக்கியம் என்பதை உணர்த்தும் கதை எனலாம். அதுபோல கொக்கின் கதை எதையும் ஒன்றுக்கு இருமுறை சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். இல்லையேல் எந்தச் சூழ்நிலையும் நம்மை இக்கட்டான சூழலுக்குக் கொண்டு செல்லக்கூடும் என்பதை வலியுறுத்துகிறது.

மற்றொரு நூல் சவிட்சர்லாந்து நாட்டைச் சார்ந்த ஜார்ஜெட் போனர் செர்மன் மொழியில் வெளியிட்டது. (1978). வாரணாசியில் வாழ்ந்தவர். “நான் ஏன் கிளியாய் பிறந்தேன்?” என்ற தலைப்பில் வரைபடங்களோடு ஒரு கிளியின் வரலாற்றைக் கூறும் கவிதை நூல். சிந்திக்கத் தூண்டும் நூல். அதைச் சுருக்கமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஒரு கிளி தன்னை அறிமுகம் செய்கிறது. நானே எனக்கு “தாசி-பேடு” என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டேன். எனது நாடு இந்தியா. எனது ஊர் வாரணாசி. நான் பேசிய முதல் சொல் ஹிந்தி. இருப்பினும் அன்றாட வாழ்வில் ஆங்கிலத்தையும் பயன்படுத்துவேன். என் பெற்றோர்கள் என்னைப் பெற்றெடுத்த போது ஓர் உயர்ந்த இடத்திற்கு அழைக்கப்பட்டேன். உயர்ந்த மரத்தின் கிளையின் பொந்துக்குள் விண்ணகப் பரப்பில் நாங்கள் வாழ்ந்தோம். மண்ணின் தொடர்பிலிருந்து விடுதலை பெற்ற நிலையில் இருந்தோம். பெருமையாக மேலிருந்து கீழே பார்த்தேன்.

என் பெற்றோர் விண்ணுக்கு அருகில் மகிழ்ச்சியில் பறந்தனர். அதன் உட்பொருளை நான் புரிந்து கொண்டேன். மற்றவற்றை எல்லாம் மேலிருந்து கீழே பார்த்தேன். அது விதியின் விளையாட்டா? மண்ணில் நகரும் அனைத்தும்; எனக்குப் பணிந்துதான் இருக்க வேண்டுமா? நல்ல உணவு கிடைத்தது – பழங்கள், விதைகள், இளந்தளிர்கள். ஓர் இளவரசன் போல் பெற்றோர் என்னை வளர்த்தனர்.

“யார் அதிகம் செய்ய முடியுமோ, அவன் அதிகம் வாழ்வில் மகிழ்வோடு பெறுவான். அதனால் மொழிகளையும் நல்ல பண்பாட்டுப் பழக்கங்களையும்; கற்றுக்கொள்” என்று சொல்லிக் கதவைத் திறந்து விட்டனர்.

வெளியே பறந்து சென்றேன். ஏன் பெற்றோர் போல தலை கீழாகப் பறந்து பார்த்தேன். காற்றில் நீந்தினேன். விரைவில் பறக்கும் முறைகளைக் கற்றுக் கொண்டேன். என் வாழ்வு தொடங்கியது. பல கேள்விகள் என்னுள் எழுந்தன. முட்டையிலிருந்துதான் வாழ்வு தொடங்குகிறதா? நான் ஏன் ஒரு கிளியானேன்? நான் எப்போதும் நானாகத்தான் இருப்பேனா? அடுத்தவரை அடைய வழியைக் காண்பேனா? என் உயரத்தை, என் எல்லையை நான் உணர்வேனா?

எங்கிருந்து இந்தக் கேள்விகள் எழுகின்றன? அவை தற்செயலான வெளித் தோற்றம்தானா? இதற்கு நான் யாருக்கு நன்றி சொல்ல வேண்டும்? எப்படி என் கண்கள் பொருட்களைப் பார்க்கின்றன? அதை எப்படி என்னுள் உள்வாங்குகிறேன்? காரணத்தைத் தேடினேன். அலசிப் பார்த்தேன். குறை கூறினேன். மெய்யியல் பார்வையில் சிந்திக்கத் தொடங்கினேன். இத்தகைய ஆராய்ச்சி குணங்கள் பறவைகளுக்கு அரிது என்பர்.

மற்ற கிளிகளோடு ஒன்றிணைந்தேன். நான் ஒரு பைத்தியம், கர்வம் பிடித்தவன் என்று என்னைவிட்டு அவர்கள் ஒதுங்கிச் சென்றனர். தன் இனத்தால் தள்ளிவைக்கப்பட்டது வலியாய் இருந்தது. தனித்துவத்தோடு இருப்பதில் ஏதும் பயனுண்டா? அல்லது ஊரோடு சேர்ந்து வாழ்வதுதான் சிறந்ததா? ஒவ்வொரு மன்னரின் மகுடமும் தன் மக்களால் மறுக்கப்பட்டு வீழ்ச்சியடைய வேண்டியதுதான்.

இப்பொழுது உன் பெற்றோர் உரையை நினைவு கொள். உனது கூண்டை விட்டு வெளியேறு. இதுதான் தகுந்த நேரம். தயார் நிலையில் இரு. நீ ஓர் உயர்ந்த நிலைக்காகப் பிறந்தாய். பிரிவின் வலியை மறந்து விடு;. புதிய மகிழ்வு வேறு எங்கோ இருக்கிறது. உன் சிறகுகளைத் தூய்மைப்படுத்து. உன்னைச் சீர்படுத்திக்கொள்.

புனித கங்கை நதி நோக்கிச்செல். ஆங்கே உன்னை அன்போடு வரவேற்பர். அங்கே உன் திறமைக்கு ஏற்றபடி குடியிருப்பாய். அங்கே ஆலயமணி ஓசை கேட்பாய். மெல்லிய பாடல் ஒலிக்கும். பக்தர்கள் பாடுவார்கள். காசிதான் உன் வீடு. நாங்கள் காட்டும் வழியில்

பின்செல். அங்கே வேலையாட்கள் என்னைச் சுற்றிவளைத்தார்கள். என்னைத் தினமும் குளிப்பாட்டினார்கள். உணவளித்து, தீங்கிலிருந்து என்னைப்பாதுகாக்க என்னை ஒரு கூண்டில் அடைத்தார்கள். பொன் வலையால் அலங்கரித்து தரமான மாளிகைபோல் எனக்கு இடம் கொடுத்தார்கள்.

நான் பறந்த காலம் போய்விட்டது. சுதந்திரமாய் திரிவது மறுக்கப்பட்டது. என்னை அரியணையில் உட்காரவைத்து முடி சூட்டினர். உயர்ந்ததை அடைய விரும்புவவன் ஒரு சிறிய அர்ப்பணம் செய்ய வேண்டியதுதான் நியதி. எந்த ஓர் அரசனுக்கும் கூட முழுச் சுதந்திரம் கிடையாது. பல்வேறு நிபந்தனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் ஒரு கைதி என்று எண்ணக் கூடாது.

நான் ஓர் பெரிய ஆளுமை. உண்மையில் தீயவற்றிலிருந்து எனக்குப் பாதுகாப்புண்டு. நான் ஆள்கிறேன், நான் மட்டும் தனியாக. அதிகாரமும் செங்கோலும் எனதே. நான் தான் இவ்வுலகின் தொப்புள் கொடி, பிரபஞ்சத்தின் மையம். எல்லாம் எனதே. மக்கள் என்னை வணங்குகிறார்கள். என்னுள் மறைந்துள்ள செல்வத்தைக் கண்டு பிடித்துள்ளார்கள். எனது சிறப்பையும், அழகையும், எனது விளையாட்டுத் திறனையும், எனது சிறந்த பின்புலத்தையும் நன்கு அறிவர்.

நான் யார்? நான் என்னவெல்லாம் செய்ய முடியும் என்பது பற்றி இந்த நூலின் வரைபடத்தில் காண்க: முதல் பகுதியில் “யார் இந்த உலகில் மிகச் சிறந்த அழகன்” என்ற தலைப்பில் 12 வரைபடங்கள் உள்ளன. இரண்டாம் பகுதியில் “விளையாட்டும் போட்டிப் பந்தயமும்” என்ற தலைப்பில் 5 படங்கள் உள்ளன. மூன்றாவது பகுதியில் “கோப நிலைகள்” என்ற தலைப்பில் 7 படங்கள்@ நான்காவது பகுதியில் “எல்லாம் உணர்வு நிலைகள்” என்று 5 படங்கள்; ஐந்தாவது “நான் தந்திரக்காரனும் ஞானியும்” என்று 7 படங்கள்; ஆறாவது “ஒவ்வொரு அங்குலமும் ஓர் அரசன்” என்று 5 படங்கள் உள்ளன.

இந்நூலின் ஆசிரியர் ஒரு கிளியின் வரலாறு சொல்வதோடு தனது சொந்த வரலாற்றையும் வெளிப்படுத்துகின்றாரோ என்று எண்ணவும் நம்மை இட்டுச்செல்கிறது.

6. சில சொற்களின் விளக்கம் - 2

பேரா.கு.இராமகிருட்டினன்
முன்னாள் தமிழ்ப் பேராசிரியர்,
தென்னிந்திய மொழிகள் துறைத் தலைவர்,
பஞ்சாபு பல்கலைக்கழகம்,
சண்டிகர்-160014.

1. கள் என்னும் சொல்:

கள் என்னும் விசுதி. இது பற்றி அறிஞர் தெ.பொ. மீ. தம் நூல் 'தமிழ் மொழி வரலாறு' என்பதில், 'சங்க காலத் தமிழ்' என்னும் பகுதியில் என்ன கூறுகிறார்?

“கள் விசுதி: பன்மை விசுதியாகிய 'கள்' முதன்முதலில் தொல்காப்பியத்தில் ' மக்கள்' என்ற சொல்லில் இடம் பெறுகிறது(உயர்திணை என்மனார் மக்கள் சுட்டே). ஆனால் இச்சொல்லிலுள்ள 'கள்' விசுதியை எளிமையாகப் பிரிக்கமுடியாது. பின்னர்த் தொல் காப்பியர் கருத்துப்படி,அஃது அஃறிணையுடன் வருகிறது (தொல். 654, கள்ளொடு சிவனும் அவ்வியற் பெயரே, கொள்வழி யுடைய பலவறி சொற்கே). அதற்குப் பின்னர் அஃது உயர்திணையுடன் வருகிறது. திருக்குறளில் வரும் 'மற்றையவர்கள்'(263, துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொல் மற்றையவர்கள் தாம்.) என்னும் ஆட்சியினை நோக்குக. இரட்டைப் பன்மை வடிவங்களான 'அர்கள்' (919, “வரைவிலா மாணிழையார் மென்தோள் புரையிலாப், பூரியர்கள் ஆழும் களறு”) போன்றவற்றின் ஆட்சி மிகுகிறது.

உயர்வு காட்ட ஆண்பால் அல்லது பெண்பாற்சொல்லுடன் 'ஆர்' விசுதி சேர்க்கப்படுகிறது. (எ.டு. அகத்தியனார் மகனார்) 'ஆர்கள்' (ஆர்+கள்) என்பது மிகவும் முக்கியமானவர்களைக் குறிக்கும் விசுதியாக வழங்கலாயிற்று.' 'இத்துடன் அவர்கள் என்பதும் பெயர்கட்குப் பின்னர் இடம் பெற்றது.'. (எ.டு. கந்தப்பர் அவர்கள் பக்.292.)”.

தொல்காப்பியத்தில், சேனாவரையர், ' வழுஉக் களைந்து சொற்களை யாக்கிக் கொண்டமையால்”என்றும் 'சொற்கள்' என்றும் கூறுகிறார்.

சேனாவரையர்," கள்ளென்னும் ஈற்றவாய் ஆக்கள், குதிரைகள் என நின்றவழிப் பன்மை விளக்கலிற் பலவறி சொல்லாயினவாறு கண்டு கொள்க" என்று கள் விசுதி பற்றிக் கூறுகிறார்.

பின்பு வந்த நன்னூலார், கள் விசுதி உயர்திணைக்கும் வரும் என்கிறார். நூற்பா 278. "கள்" விசுதி. அஃறிணைப் பலவின்பாலுக்கும் வரும். மாந்தர், மக்கள், மாக்கள் இவை முதலான உயர்திணைப் பலர்பால் குறித்து வருவன வெல்லாம் கொள்க" என்று உரை கூறுகிறது.

காண்டிகை உரையில் (140), பெயரினுஞ்சில என்றதனால்.... கள்... என்பனவும் பெயர் விசுதிகளாம். எ.டு. கோக்கள். என்று காணப்படுகிறது. நேமினாதம் எனுமிலக்கண நூல், நால்வர்மக்கள், சொற்கட்கு, சொற்கள் என்று குறிக்கிறது.

தெ.பொ.மீ அவர்கள், 'தமிழ் மொழி வரலாறு' எனும் தம் நூலில், பல இடங்களில், 'சொற்களும்', 'பெயர்ச் சொற்கள்', 'சொற்கள்' என எழுதியுள்ளார். வளர் தமிழ் இலக்கணம் என்ற நூலில், பாவலேறு பாலசுந்தரம் அவர்கள், "கள் விசுதி அஃறிணைப் பன்மைக்கு மட்டும் வரும் என்பார் தொல்காப்பியர். நன்னூலார் இருதிணைக்கும் வரும் எனக் கொண்டார். இன்றைய வழக்கில் கள் விசுதி பயின்று வருகின்றது." என்று தெரிவிக்கிறார். அவரே, மாணவர்கள், பத்திரிகையாளர், எழுத்தாளர்கள் என்று குறிக்கிறார். எனக்கு இலக்கணம் கற்பித்த பேராசிரியர் மு.வ. அவர்கள், தம்பிக்கு என்ற நூலில், பகுதிகளில், உறுப்புக்கள், கடிதங்கள், வல்லவர்கள், நல்லவர்கள், பாட்டுக்கள், ஆடுமாடுகள், பெற்றவர்கள் என்று குறித்துள்ளார். மறைமலையடிகள் தம் முல்லைத் திணை ஆராய்ச்சி யுரையில், முகில்கள், ஆநிரைகள், குருவிகள், நல்லிசைப் புலவர்கள் எனக் குறித்துள்ளார். திரிசிரபுரம் பெரும்புலவர் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளை தம் காந்திமதியம்மைப் பிள்ளைத் தமிழில், நவமணிகள், மடந்தையர்கள், மதமால் யானைகள், விலைமாதர்கள் எனக் குறிக்கிறார்.

பின்னர், திரு.புலவர் கா.ர. கோவிந்தராசனார், "துறைகளை, புணைகளால்", எனவும், பெரும் புலவர் மே.வீ.வே. அவர்கள், "அதிகாரிகள், சபைகள், அறிஞர்கள்" எனவும், புலவர் இரா. இளங்குமரனார், "சான்றோர்களுள், சொற்கள், நூல்கள்" எனவும் எழுதுகின்றனர்.

எனவே, கள் என்னும் விசுதி, தொல்காப்பியத்தில் அஃறிணைக்கு மட்டும் வரும் என்று கூற, அதன் உரையாசிரியர், பலவறி சொல்லாகவும் வரும் என்று கூற, நன்னூல் இரு திணைக்கும் வருமென்று கூறப் பின் வந்த புலவர், பெரும்புலவர்கள் இரு திணைக்கும் வருமென்று கூறியுள்ளனர். “பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்/ வழுவல கால வகையி னானே” என்ற நூற்பாப்படி ‘கள்’ என்னும் விசுதி பலவின்பாலுக்கும் பலர்பாலுக்கும் வரும்; புதியது ஏற்கப்பெற்றுள்ளது.

2. சொற்கள்:

சொல்+கள். லகரம்முன் ககரம் வருமா ?

‘டறலள என்னும் புள்ளி முன்னர்க்

கசப வென்னும் மூவெழுத் துரிய’ -தொல். எழு. நச். 23

.எ.டு. செல்க, வல்சி, செல்ப; கற்க....

‘ லளமுன் கசபவய வொன் றும்மே’, நன்னூல் 117.

‘டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்’, நன்னூல், 113

(எ..டு.) நல்கி, வல்சி, சால்பு, கற்க, கற்பு....

எனவே, சொல்+கள்= சொல்கள், எனவும் சொற்கள் எனவும் வரலாம்.

கள் என்னும் விசுதி. இது பற்றி அறிஞர் தெ.பொ. மீ. தம் நூல் ‘தமிழ் மொழி வரலாறு’ என்பதில், ‘சங்க காலத் தமிழ்’ என்னும் பகுதியில் என்ன கூறுகிறார்?

தொல்காப்பியத்தில், சேனாவரையர், ‘வழுஉக் களைந்து சொற்களை யாக்கிக் கொண்டமையால்” என்றும் ‘சொற்கள்’ என்றும் கூறுகிறார்.

நன்னூலில், காண்டிகை உரையிலும், ‘ குற்றமுடைய சொற்களைச் சேர்த்து வைத்தல்’(நன். 12). ‘சொற்கள் வீணாக விரியாமல்’(நன்.13) என்று காணப்படுகின்றன.

தண்டியலங்காரத்தில், ‘சொற்களியைதற்கு’ என்றும், ‘சொற்களைத் தொகுக்கும் சித்திரம்’ என்றும், ‘சொற்களையுடையதாகும்’ என்றும் காணலாம்.

மணக்குடவர், திருக்குறள் உரை, 65, 'அவர் சொற்களைக் கேட்டல் செவிக்கின்பம்', 66, 'மழலைச் சொற்களைக் கேட்காதவர்'

தமிழ் இணையக் களஞ்சியம், 'கலைச் சொற்கள்'.

தமிழை முறையாகப் பயின்று தமிழை முறையாகக் கற்பித்த தமிழறிஞர்கள் பலரும் சொற்கள் என்றே எழுதுகின்றனர்.

தேவநேயப் பாவாணரின் நூல், 'தூய தமிழ்ச் சொற்கள்'.

அறிஞர் மா.இரசமாணிக்கனாரின் 'சோழர் வரலாறு'- 'அவர்தம் வடமொழிச் சொற்களும்' (பக்.20).

ஆறுமுக நாவலர், இலக்கணச் சுருக்கம், எண் 46, 'வினைச் சொற்களும்.. உரிச் சொற்களும்'.

அறிஞர் இரா. திருமுருகன், 'இனிய தமிழைப் பிழையின்றி எழுத எளிய வழிகள்', 'சொற்கள்' பக்.9,13.

மேற்கூறிய எடுத்துக்காட்டுகளால், 'சொற்கள்' என எழுதுவது பிழையில்லை என அறிகிறோம்.

3. குறிலிணை:

இரண்டெழுத்துள்ள ஒரு சொல்லில் இரண்டு குறிலெழுத்துகள் இணைந்து வருவது குறிலிணை எனப்படும். எ.டு. பரு,பசு தெரு. விரி. புளி. பொதுவாக, இணைக்குறிலுக்குமுன் வல்லொற்று மிகும். எ.டு.தெருக் கூட்டம்,பருப்பொருள், கருக்கலைப்பு,உருப்பெருக்கி, பசுக்கூட்டம், புளிக்காய்ச்சல்..அல்வழியில் இயல்பாகும்.எ.டு. புலி சிறிது, செடிகொடி, இகழ்புகழ், இடிசுவர், விரிகதிர் எழுவாய்க்கும்,உம்மைத் தொகைக்கும் வினைத்தொகைக்கும்முன் வல்லொற்று மிகாது.எ.டு. தெரு, சிறியது, பசு, புலி விலங்குகள், செடிகொடி, விரிகதிர். இரண்டாம்,ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைகளிலும் வல்லொற்று மிகாது. எ.டு.புளி தின்றான். தெரு புக்கான்.

சிறுபான்மை உரிச்சொல்முன் மிகாது. எ.டு.மழகளிறு, ஒலிபுனல் கலிகெழுமுதூர், இரைபுனல், கரைகாகம்.

4. "இகரச்சாரியை புழங்குவதை இழிவாய்க் கருதுவோர் மீத்திருத்தவாதிகளாகி இருபத்தொன்று என்பார். [எத்தனை தமிழாசிரியர் இப்படித் திருத்துகிறார் தெரியுமோ?!]"

மேலே உள்ள ஒருவர் கூற்றைப் படித்தேன். நாம்தாம் தப்புச் செய்கிறோமோ என்ற வையம் எழுந்தது. எனவே நன்னூல், தொல்காப்பியம் இரண்டையும் ஆய்ந்தேன்.

இவற்றுக்குமுன்பு ஆறுமுக நாவலரின் இலக்கணச் சுருக்கம்(பக் 133) பொன் முத்துக்குமரனின் தமிழ் மரபு (பக்.63), வ.பொன்னையாவின், தமிழிலக்கணமும் உரையமைதியும், தமிழண்ணலின் பிழை திருத்தும் மனப்பழக்கம், இரா.திருமுருகனின் 'இனிய தமிழைப் பிழையின்றி எழுத எளிய வழிகள்' முதலிய நூல்களைப் பார்வையிட்டேன். எதிலும் மேற்கூறிய கூற்றை ஏற்று எழுதப்படவில்லை.

சாரியை பற்றித் தொல்காப்பியம் 'பொருள்திகாரம் புணரியல் 120 ஆம் நூற்பா' ஒன்றைக் குறித்துள்ளார்.. அஃது எழுத்த்திகாரம் புணரியலில் 119 ஆம் நூற்பா ஆகும். அஃது இகரச் சாரியை பற்றிக் குறிக்கவில்லை; அக்கு, இக்குச் சாரியை பற்றித் தெரிவிக்கின்றது..

ஒருபது, இருபது முதலான எண்கள் ஒன்று இரண்டு முதலானவற்றோடு எவ்வாறு புணரும் என்று தொல்காப்பியமும் நன்னூலும் தெளிவுபடுத்துகின்றன.

தொல்காப்பியம், எழு..475 (குற்றி.69)

எ.டு.இருபத்தொன்று, இருபத்திரண்டு.

சஎடு. ஒன்றுமுத லாகிய பத்தார் கிளவி
யொன்றுமுத லொன்பாற் கொற்றிடைமிகுமே
நின்ற வாய்தங் கெடுதல் வேண்டும்.

இருபஃது--இருபது-இருபத்து+ஒன்று=இருபத்தொன்று.

இதையே நன்னூல் நூற்பா 196 கூறுகிறது.

“ஒருபஃ தாதிமுன் னொன்றுமுத லொன்பான்

எண்ணும் அவையூர் பிறவும் எய்தின்

ஆய்தம் அழிய ஆண் டாகுந் தவ்வே ” 196

மேலும் காண்க: தொல்.எழு.119, நன்னூல், 244, நன்னூல், 243-252. தொல்.எழு.புணரி.. 16-19. நன்னூல், 388.

தொல்காப்பியரும் பவணந்தியாரும் தவறிழைத்தனரா?

5. சின்ன:

‘சின்னக்கலைஞன்?’

இத் தொடர் என்னைப் பல்லாண்டுகளுக்குப் பின் இழுத்துச் செல்கிறது. ‘குமுதம்’ இதழில் ‘சின்னக் கமலா’ எனும் தொடர்கதை வரவிருப்பதாக ஓரறிவிப்பு வந்தது. உடனே, சின்ன என்பது பெயரெச்சம், எனவே சின்ன கமலா என்றுதான் வரவேண்டும் என்று எழுதினேன். ஆனால், மாற்றம் நேரவில்லை.

இப்பொழுது சின்ன, சின்னம், என்பனபற்றி அகரமுதலிகளில் ஆய்ந்தேன். சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேரகராதி, பல பொருள்கள் தருகிறது. சின்னமென்பது பெயர் என்று கூறிச், சிறுமை, சிறியது, இகழ்ச்சி, அடையாளம், A kind of trumpet, துண்டு, பொடி, காசு, குறி, கிள்ளுப்பூ முதலிய பொருள்களைத் தருகிறது. பெரும்பாலும் அதேபொருள்களைச் செ.சொ.பேரகரமுதலி தருகிறது. சின்ன என்பதற்குச் சிறிய, இழிந்த, இளைய எனும் பொருள்களை இரண்டும் தருகின்றன. சின்னத் திரை, சின்னக் கரடி, சின்னக்குடல், சின்னக் குறிஞ்சி, சின்னக்கொக்கு முதலான 33க்கு மேற்பட்ட வல்லொற்றுமிக்க தொடர்களைக் காட்டுகின்றன. சின்ன கை என்பதில் வல்லொற்று மிகவில்லை. சின், சின்னி என்ற சொற்களும் காணப்படுகின்றன. மேலும் சின்னஞ்சிறு, சின்னஞ்சிறிய என்ற தொடர்களும் உள, சிற்றம் சிறுகாலே’ (திருப்பவை 29) என்ற தொடரில் சிற்றம் என்பது சிறிய என்ற பொருளைத் தருகிறது. சின்ன, சின், சின்னி, சிற்றம் முதலிய சொற்கள் சிறிய என்ற பொருளைத் தருகின்றன.

சின்ன என்பது சிறிய என்பதுபோல் குறிப்புப் பெயரெச்சமாக வருகிறது. பெயரெச்சம்முன் வல்லினம் வந்தால் வல்லொற்று மிகாது எனக் கொள்ளலாம். அதனால், சிறிய பையன், சின்ன பையன் சின்ன பூ, சின்ன கலைஞன் என எழுதலாம்.

சின்னம் என்ற பெயராகக் கொண்டு மவ்வீறு ஒற்றழிந்து சின்ன எனக்கொண்டு சின்னத் திரை, சின்னக் கரடி என எழுதுகின்றனர் போலும்.

சின்ன என்பது பெயரெச்சமாகத்தான் தோன்றுகிறது. அவ்வாறே யான் நம்புகிறேன்.

6. தான், தாம், தாங்கள்

தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை எனும் மூவிடம் உண்டு, தன்மைப் பெயர்கள்: யான் (நான்), யாம் (நாம்), நாங்கள், முன்னிலைப் பெயர்கள்: நீ,நீர், நீயிர் (நீவிர்) நீங்கள்.

படர்க்கைப் பெயர்கள்: அவன், அவள், அவர், அவர் அது, அவை, அவைகள் (காண்க; நன்னூல்287).

இவை தவிர, 'தான், தாம், தாங்கள்' என்பனவும் படர்க்கைப் பெயர்களாக (படர்க்கைப் பெயர்ப் பதிலிகளாக- தெ.பொ.மீ.) உள்ளன.

எழுவாயாகப் பயன்படுபவை: நான், நாம், நீ,நீர், நீயிர், நீவிர், தான், தாம், தாங்கள், இவை வேற்றுமை உருபுகளை அவ்வாறே ஏற்கா. திரிந்த வடிவங்களைப் பெற்று வேற்றுமை உருபுகளை ஏற்கும்.

இவை வேற்றுமை உருபேற்கத் திரிந்த வடிவங்களைப் பெறும்: என், எம்(நம்), நின்,உன், நும், உம், உங்கள், தன், தம், தங்கள். (காண்க நன்னூல் 247.) என்பன. எ.டு. என்னை, உன்னால்...

அவன், அவள், அவர், அவர்கள், அது, அவை (அவைகள்) தம் நிலையிலேயே வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும். எ.டு. அவனை, அவளால், அதை, அவைகளை (அவற்றை)...

தான், தாம், தாங்கள் எவ்வாறு பெயர்ப் பதிலிகளாக வரும் ?. தான் என்பது அவன், அவள், அது என்பனவற்றுக்கு மாற்றாக வரும். தாம் என்பது அவர், அவை(அவைகள்) என்பனவற்றுக்கு மாற்றாக வரும். தாங்கள் என்பது அவர்கள், அவை, அவைகள் என்பனவற்றுக்கு மாற்றாக வரும். எ.டு: தான் நல்லவன் என்றான், தான் ஐந்தாவது படிப்பதாகக் கூறினான், தான் படுத்தே இருக்கும் அந்த நாய்., தாம் பெரியவர் என்பதை அவர் புலப்படுத்தினார். தாங்கள் தமிழர் என்று அவ்வூரார் பெருமைப்பட்டனர்.

தான், தாம், தாங்கள் என்பன வேற்றுமை உருபுகள் ஏற்கும்பொழுது தன், தம், தங்கள் என முதல் குறுகி நிற்கும். எ.டு: தன், தன்னை, தன்னால், தனக்கு, தன்னிடம்... தம் தாயை வழிபட்டார். தாங்கள் தங்கள் என்பன தற்காலத்தில் முன்னிலையிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. எடு: தாங்கள் யார்? தங்கள் பெயர் என்ன?

தம், நம், நும் ஆகியவை சாரியைகளாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன(தெ.பொ.மீ. தமிழ் மொழி வரலாறு பக்.131)

மேலும் 'அவன்தான் கூறினான், அவர்தாம் செய்தார், அவர்கள்தாம் தமிழர்' எனும்பொழுது தான், தாம் என்பன ஒன்றை வலியுறுத்திக் கூறப் பயன்படுகின்றன.

7. நீ, நீர், நீங்கள்

கவிக் கோ ஞானச்செல்வன் இந்நாளில் வரவும் போகவும் எழுதவும் போடவும் என்றவாறு எழுதுகிறார்களே இது தவறு என முன்னர் எழுதியுள்ளேன். உங்கள் கருத்து என்ன ?

நீ, நீயிர், நீயிர் (நீர்), நீங்கள் என்பவை முன்னிலைப் பெயர்கள். ஏவலில் நீ படி, செய் எனவும், நீர் படியும், செய்யும் எனவும், நீங்கள் படியுங்கள், செய்யுங்கள் எனவும் ஆகும். இவை செய்யென் ஏவலிலிருந்து(Imperative) வினையாக்கம் பெற்றன. முன்னிலைப் பெயர்களே குறை வினை (Infinitive) யிலிருந்தும் வினையாக்கம் பெறும். நீர் படிக்கவும், செய்யவும், நீங்கள் படிக்கவும், செய்யவும் எனக் கூறலாம்.

பின்வடிவங்கள் வியங்கோள் வினைபோல் ஆளப்படுகின்றன. முன்னிலையிலும் படர்க்கையிலும் மட்டுமே அவ்வாறு வியங்கோள் நிலை பெறும். தொல்காப்பியர் காலத்தில் "வியங்கோள்வினை படர்க்கைக்கே வரும்." (த.மொ.வ.145,196). பிற்காலத்தில் வியங்கோள் மூவிடங்களிலும் வந்தன.

'ஆ என்ற வேரிலிருந்து வந்த வியங்கோள் வடிவமாகிய 'ஆக' என்பது'வும்' விசுவயைப் பெறுகிறது. 'ஆகவும்' என்பது வினைமுற்றுக்குப் பின்னர் வருகிறது.' (த.மொ.வ.பக்.196). எ.டு: கடவேனாகவும், கடவீராகவும், கடவாராகவும், ஆகவும்.

'வாழிய, வாழி என்ற வழக்காறுகட்குப் பதிலாக 'வாழ்க' என்பது வழக்குப் பெறுகிறது. வியங்கோள் எல்லா இடங்களுக்கும், எண்களுக்கும் பொதுவாகிறது'(த. மொ.வ. பக். 157.)

'முன்னிலைப் பன்மை வடிவங்கள் உயர்வு ஒருமையைக் குறிக்க ஆளப்படுகின்றன. நீங்கள் என்ற சொல் உயர்ந்தோரையும், 'நீர்' என்பது ஏறக்குறையச் சமநிலையில் உள்ளோரையும், 'நீ' என்பது

தாழ்ந்தோரையும் குறிக்க வழங்குகின்றன.' (தெ.பொ.மீ.பக்.292). எனவே நீர் என்பது முன்னிலை ஒருமை (உயர்வு ஒருமை)யையும் பன்மையையும் குறிக்கும். எனவே வரவும், போகவும், எழுதவும், போடவும் என்பன குறைவினை(Infinitive) யிலிருந்து உருவான வியங்கோள் வடிவங்கள் எனலாம். தற்காலத்தில் வியங்கோளுக்கு வேறு வடிவங்களும் உள்ளன என்று உன்னுக.

8. ந எனுமெழுத்து.

ந என்பது ஓரெழுத்து ஒரு மொழியன்று. நல்ல என்பது வரு மொழிக்கேற்பத் திரியும்., நச்செள்ளை, நப்பின்னை எனவாகும்.. நற்றிணை எனவாகும் 'பிற இனங்களின் முன் நல் அல்லது நன் எனவாகும் நல்(நன்) ஞாண், மரம், விளைவு; வல்லினம் வரின் நற் என்று மாறும். 'ற்' வருமொழிக்கேற்பத் திரியும். நக்கண்ணை, (நன்னூல்) (நந்நூல் அன்று); ந என்பது வடமொழி முன்னொட்டு என்பது பொருத்தமில்லை.அ, இ,உ அம்மூன்றும் சுட்டு எனும் நூற்பா வழி அ எனும் ஓரெழுத்து ஒரு மொழி. வந்தால் அஞ்ஞாண், அம்மரம், அவ்வளை, அந்நூல், அத்திணை என வரும். அவ்வாறே ந என்பது

ஓரெழுத்து ஒரு மொழியாயின் நஞ்ஞாண், நம்மரம், நவ்விளைவு நந்நூல், நத்திணை எனவாகும் அவ்வாறாகுவதில்லை.

9. மகர ஈறு

மவ்வீ றொற்றழிந்து உயிரீ றொப்பவும்

வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும் " நன்.219

"உயிரீறு ஒத்தலாவது செயற்கையுயிரீறாய் நின்று இயற்கை யுயிரீறுபோல உயிர் வந்தால் உடம்படுமெய் பெறுதலும்....."

வட்டவாழி, மரவடி, மரக்கிளை, மரநார், மரவேர், மரஞ்சிறியது என, அல்வழியிலும் வேற்றுமையிலும் வரும்..

இதன்படி, தமிழகம் மவ்வீறு நீங்கித் தமிழக +அரசு என்பது தமிழகவரசு எனவாகும். பிரித்து எழுதினால் தமிழக அரசு எனலாம்... மேலும், அத்து என்பது சாரியை வேற்றுமையில் வரும். அல்வழியில் வராது. வேற்றுமையில்

சாரியைகள் இவையென்பது

"அன் ஆன் இன் அல் அற்றுஇற்று அத்துஅம்

தம் நம் நும் ஏ அ உ ஐ குன

இன்ன பிறவும் பொதுச்சா ரியையே" நன்..244

மரத்திலை, படத்தை, காலத்தால் என வரும். தமிழகத்தரசு எனவும் கூறலாம் அவ்வழியில் மரம்+சிறியது=மரஞ்சிறியது என வரும் தமிழகம் என்பதில் மவ்வீறுகெட்டால் தமிழக +அழகானது எனப்

புணராது அதனால் தமிழகம் அழகானது என்றுதான் புணரும் எனவே எல்லா இடங்களிலும் மவ்வீறு கெட்டே புணரும் என்பதில்லை.எல்லா இடங்களிலும் அத்துச் சாரியை வராது.

துணை நூல்கள்:

1. தொல்காப்பியம், எழுத்து, சொல், பொருள்.
2. நன்னூல்,
3. செ.ப. த.பேரகராதி,
4. செ.சொ.பேரகரமுதலி,
5. தமிழ்மொழி வரலாறு, தெ.பொ.மீ.
6. ஆறுமுக நாவலரின் இலக்கணச் சுருக்கம்(பக் 133)
7. பொன் முத்துக்குமரனின் தமிழ் மரபு (பக்.63)
8. வ.பொன்னையாவின்,தமிழிலக்கணமும் உரையமைதியும்
9. தமிழண்ணலின் பிழை திருத்தும் மனப்பழக்கம்
10. இரா.திருமுருகனின் 'இனிய தமிழைப் பிழையின்றி எழுத எளிய வழிகள்.
11. தேவநேயப் பாவாணரின் நூல், 'தூய தமிழ்ச் சொற்கள்'.
12. அறிஞர் மா.இராமானிக்கனாரின் 'சோழர் வரலாறு'- 'அவர்தம் வடமொழிச் சொற்களும்' (பக்.20),
13. தமிழ்ப் பேரா. மு.வ.,
14. பெரும்புலவர் திரிசிரபுரம் மீனாட்சிசுந்தரனார்
15. நேமினாதம். மற்றும் பலர் நூல்கள்.

7. எளிய முறையில் யாப்பறிவோம்!

பாடம் 15 – மோனை

நெருப்பலைப்பாவலர் இராம இளங்கோவன்,
பெங்களூரு

மரபுப் பாவலராக மாறிக் கொண்டிருக்கும் பாவலர்கள்! நாம் இதுவரை எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை, ஓசை ஆகிய பாடங்களையும், அசை பிரித்தலையும் அறிந்தோம். மரபுப் பாக்கள் என்பவை நவீன கவிதைகளைப் போல் ஒழுங்கில்லாதது அல்ல! கட்டிடமென்றால் அடித்தளம், தூண்கள், சுவர் என்று ஓர் ஒழுங்கு முறையில் கணக்கிட்டுக் கட்டுதல் போன்று மரபுக் கவிதைக்கு இன்றியமையாதது எதுகைகளும் மோனைகளும் ஆகும். பாட்டின் அழகையும், ஓசையையும், இனிமையையும், பாட்டை நினைவில் நிறுத்துவதற்கும் முக்கிய பங்கு வகிப்பது எதுகையும் மோனையுமாகும்.

ஆகவே, முன்னரே எதுகை மோனைகளைப் பற்றி எட்டாம் பாடத்தில் விளக்கியிருக்கின்ற போதிலும், பாட்டில் எதுகை எங்கெங்கு வருதல் வேண்டும்? மோனை எங்கெங்கு அமைதல் வேண்டும் என்று விரிவாக இப் பாடத்தில் அறிவோம். புரிதல் இருந்தால் அருமையாக எதுகை மோனைகளை அமைத்து சிறப்பான அழகான மரபுப் பாக்கள் படைக்க இயலும். இதனால், எதுகை மோனை அறிய அதன் ஆழத்திற்குள் நுழைந்து, சுரங்கத்தில் சென்று பொன்னையும், கடற் ஆழத்தில் இறங்கி முத்தையும் எடுத்தல் போல் முனைந்தாலன்றி எதுகை மோனை அமைக்க இயலாது. மரபுப் பாக்கள் படைக்க இயலாது என்று உணருங்கள்.

முன்னமே தொடை என்ற எட்டாம் பாடத்தில் எதுகைத் தொடை, மோனைத் தொடை பற்றி விளக்கி இருந்த போதும், மீண்டும் விரிவாகக் காண்போம்.

முதலில் இப்பாடத்தில் மோனையைப் பற்றி மட்டும் அறிவோம். பாட்டில் வரும் மோனை அடி மோனை, சீர் மோனை என்று இரண்டு வகைப்படும். என்பது நீங்கள் அறிந்ததே! முதலடியில் முதற் சீரின் முதலெழுத்தே மோனையாகும். இந்த மோனை அடி தோறும் ஆசிரியப் பாவில் மூன்றாம் சீரிலும் மேலும் பல சீர்களிலும் மோனை அமைந்தால் அது சீர் மோனை அல்லது பொழிப்பு மோனையாகும். ஒரு நாட்டுப்புற வியலைச் சார்ந்த தாலாட்டுப் பாடலை வைத்து அறிவோம்.

ஆரும் அடிக்கவில்லை; ஐவிரலும் தீண்டவில்லை;

தானே அழுகின்றான் தம்பிதுணை வேணுமென்று;

அவனே அழுகின்றான் ஆத்தாள் மடிதேடி!

என்ற இத்தாலாட்டில் முதலடியின் முதலெழுத்து அ எழுத்து மோனையாகும். இந்த அ எழுத்துக்கு சீர் மோனையான பொழிப்பு மோனையாக மூன்றாம் சீரில் ஐ என்ற மோனை எழுத்து வந்துள்ளது நோக்குக. அ வுக்கு ஐ வருவது சரியா? என கேட்கத் தோன்றுகிறது இல்லையா? உயிரெழுத்து இன மோனைகளான அ, ஆ, ஐ, ஓள ஆகிய இந்த நான்கு எழுத்துகளுக்குள் ஒன்று வரலாம். இதேபோல், இரண்டாம் அடியில், தா என்ற மோனைக்கு, த என்னும் பொழிப்பு மோனை வந்தது காண்க. மூன்றாம் அடியில் அ என்று அமைந்த மோனைக்கு வழி மோனையாக ஆ வந்துள்ளதையும் காணுங்கள். இப்படி முதல் சீரிலும் மூன்றாம் சீரிலும் மோனை அமைந்து வருவது நான்கு சீர் கொண்ட அளவடியில் ஆகும். அடியின் முதல் சீரின் முதலெழுத்து என்பதே மோனை எழுத்தாகும் என்பதை நினைவில் கொள்க.

இனி அடி மோனையைப் பற்றி அறிவோம். ஒவ்வொரு அடியிலும் முதலெழுத்து ஒன்றி வருவது அடி மோனை என்றறிக. குறிலெழுத்து வந்தால் குறிலெழுத்தும், நெடில் எழுத்து வந்தால் நெடிலெழுத்தும் அடிதோறும் வருதல் வேண்டும். இதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாவினைப் பார்ப்போம்.

மாவும் புள்ளும் வதிவயின் படர

மாநீர் விரிந்த பூவும் கூம்ப

மாலை தொடுத்த கோதையும் கமழ

மாலை வந்த வாடை

மாயோள் இன்னுயிர் புறத்திறுத் தற்றே!

மேலே உள்ள பாடலில் ஒவ்வொரு அடியின் முதல் எழுத்தான மோனை மா, மா, மா என்று நெட்டெழுத்தாகவே அடிதோறும் வந்ததால் இது அடி மோனையாகும். மோனை எழுத்துகளின் இன எழுத்துகள் எவை என்று எட்டாம் பாடத்தில் விரித்துரைத்துள்ளேன். மனப்பாடம் செய்து கொள்க. இனி, எந்தெந்த சீர்களில் மோனை அமைந்தால் அதற்கு என்ன மோனை? என்பதையும் மீண்டும் நினைவு படுத்திக் கொள்வோம்.

முதல் சீரிலும், இரண்டாம் சீரிலும், மோனை வந்தால் அது இணை மோனை; முதல் சீரிலும், மூன்றாம் சீரிலும் மோனை வந்தால், அது பொழிப்பு மோனை; முதல் சீரிலும், நான்காம் சீரிலும் மோனை வந்தால், அது ஒருஉ மோனை; முதல் சீரிலும், இரண்டாம், மூன்றாம் சீரிலும் மோனை வந்தால், அது கூழை மோனை; முதல் சீரிலும், மூன்றாம் சீரிலும், நான்காம் சீரிலும் மோனை வந்தால், அது மேற்கதுவாய் மோனை; முதல் சீரிலும், இரண்டாம் சீரிலும், நான்காம் சீரிலும் மோனை வந்தால் அது, கீழ்க்கதுவாய் மோனை; முதல் சீரிலும், இரண்டாம் சீரிலும், மூன்றாம் சீரிலும், நான்காம் சீரிலும் என நான்கு சீர்களிலுமே மோனை வந்தால் அது, முற்று மோனை. என்று அழைப்பர். இந்தப் பத்தியில் உள்ள மோனை வகைகளை மனப்பாடம் செய்து கொண்டால் எந்தெந்த சீர்களில் என்னென்ன மோனைகள் அமையும் என்று புரிந்து பயன் படுத்தலாம். மோனைகள் எந்தெந்தப் பாக்களுக்குப் பொழிப்பு மோனை, எந்தெந்த சீர்களில் அமையும் என்பதையும் புரிந்தால், மோனை அமைக்க எளிதாகும். இதையும் விரிவாக அறிவோமே! அப்பொழுதுதான் பாக்கள் படைக்கும் போது குழப்பம் வந்துவிடாது.

பொதுவாக நான்கு சீர்களுடைய அளவடியில் முதல் சீரிலும், மூன்றாம் சீரிலும் மோனை அமைய வேண்டும்.

வெண்பா, அகவல், கலி மண்டிலம், கொச்சகம் என்னும் நான்கு சீர்கள் கொண்ட அளவடியில் முதல் சீரிலும், மூன்றாம் சீரிலும் மோனை அமைய, ஓசை நயம் விஞ்சி நிற்கும். இயலாத போது மற்றச் சீர்களில் மோனை அமைக்கலாம்.

அறு சீர் மண்டிலத்தில் முதல் சீரிலும், நான்காம் சீரிலும் மோனை வருதல் வேண்டும்; நான்கு காய்ச்சீர், இரண்டு மாச்சீர் வந்தால், முதல் சீரிலும், ஐந்தாம் சீரிலும் மோனை அமைய வேண்டும்; நான்கு காய்ச்சீர் கொண்ட அறுசீரை, நான்கு காய்ச்சீரையும் ஓரடியில் வரும்படி எழுத வேண்டும்!

நெடிலடிப் பாடலான கட்டளைக் கலித்துறைப் பாடலில் முதல் சீரிலும் ஐந்தாம் சீரிலும் மோனை அமைதல் வேண்டும்!

எழுசீர், எண்சீர் மண்டிலங்களில் முதல் சீரிலும், ஐந்தாம் சீரிலும் மோனை அமைய வேண்டும்!

பன்னிரு சீர் மண்டிலத்தில் முதல் சீரிலும், ஐந்தாம் சீரிலும், ஏழாம், பதினோராம் சீரிலும் மோனை அமைதல் வேண்டும்! பன்னிரு சீர் மண்டிலத்தை நான்கு வரிகளாக அமைத்து, முதல் வரியில் நான்கு சீர்களும், இரண்டாம் வரியில் இரண்டு சீர்களும், மூன்றாம் வரியில் நான்கு சீர்களும், நான்காம் வரியில் இரண்டு சீர்களும் வருமாறு எழுத வேண்டும். அப்படி எழுதுவதால் முதல் வரியில் முதல் சீரிலும், மூன்றாம் சீரிலும், இரண்டாம் வரியில் ஐந்தாம் சீரிலும், மூன்றாம் வரியில் ஏழு, ஒன்பதாம் சீரிலும், பதினொன்றாம் சீரிலும் மோனை அமைய ஓசை நயம் கூடும். இனி மோனை பற்றி பயிற்சியை எடுப்போம்.

யாப்பிலக்கணம் வளரும்...

8. இந்து அறநிலையத்துறை என்ன செய்கிறது?

முனைவர் சிவ இளங்கோ,
புதுச்சேரி.

இந்து அறநிலையத்துறை உருவான சுருக்கமான வரலாறு

"இந்து அறநிலையத்துறை சட்டம், 1927" என்ற சட்டத்தில் சில திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு "மெட்ராஸ் இந்து சமயம் மற்றும் அறக்கொடைகள் சட்டம், 1951" இயற்றப்பட்டது. இதன் மூலம் தலைமை அதிகாரியாக ஆணையர் ஒருவர் நியமனம் செய்யப்பட வழிவகை செய்யப்பட்டது. இறுதியாக, 1959 ஆம் ஆண்டில், முந்தைய சட்டங்களின் குறைபாடுகள் சில களையப்பட்டுத் தற்போது உள்ள சட்டமான "தமிழ்நாடு இந்து சமய அறநிலையத்துறை சட்டம், 1959" இயற்றப்பட்டது. இதன்படி இந்து சமயக் கோயில்களை நிர்வகிப்பதற்கான தனியான அரசுத்துறை ஒன்று உருவானது.

இந்து அறநிலையத்துறையின் செயல்பாடுகள்

இந்து அறநிலையத்துறைச் சட்ட நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி இந்து சமய அறநிலையத்துறை, தமிழ்நாட்டின் ஆலய நிர்வாகங்களைச் சிறப்பாக மேம்படுத்தி உள்ளது. இதனால் ஆலயங்களின் வருவாய் பல மடங்கு பெருகி வருகிறது. இத்துறையில் பணியமர்த்தப்பட்ட அலுவலர்கள் குறைவாக இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலும் ஆலயங்களின் நுழைவுச்சீட்டு தேவைக்கேற்ப அச்சிடப்பட்டு ஆலய அலுவலகத்தில் முறையான கணக்கு வழக்குகளுடன் இத்துறையால் பாதுகாக்கப்படுகிறது.

ஆலயத்தில் உள்ள உண்டியல்கள் இத்துறை அலுவலர்களால் முத்திரையிடப்பட்டு, முறையாகத் திறக்கப்பட்டு, அந்தத் தொகை ஆலயக் கணக்கில் வங்கியில் சேர்க்கப்படுகிறது. ஆலயத்திற்குச்

சொந்தமான கடைகள், வீடுகள், நிலங்கள், காலியிடங்கள் ஆகியவற்றைச் சட்டப்படி வாடகைக்கு விட ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டுள்ளன. ஆலயத்திற்கு வருகின்ற நன்கொடைகள், காணிக்கைகளுக்கு இரசீது போடப்பட்டு முறையாக வரவு வைக்கப்படுகின்றன. கணக்குகள் கால அடிப்படையில் தணிக்கை செய்யப்படுகின்றன. தணிக்கையில் குறைபாடுகள் இருந்தால் அதற்குத் தக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படுகிறது. பல ஆலயங்களில் திருப்பணிகள் சரிவர நடைபெறுகிறதா என்று கண்காணிக்கப்படுகின்றன. இத்திருப்பணிகளுக்கு அரசு நிதி உதவியும் செய்து வருகின்றது.

இந்து அறநிலையத்துறையின் வழி மாநிலத்தின் கல்வி மேம்பாடு, பண்பாட்டு மேன்மை, ஓய்வு பெற்றோர்களுக்கு ஆதரவு, பெற்றோர்ற்றச் சிறுவர்கள் பராமரிப்பு, மருத்துவமனைகள் பராமரிப்பு ஆகிய பொதுநலப் பணிகளும் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. சாதி சார்பற்ற சிறப்பு வழிபாடுகளும், சமபந்தி விருந்துகளும் பெரும்பாலான ஆலயங்களில் நடத்தப்படுகின்றன. ஆதிதிராவிடர், பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த ஏழை இந்துக்களின் திருமணங்களைப் பல்லாயிரக்கணக்கில் நடத்தி வருகின்றது.

இக்கோயில்கள் மூலம் வரும் வரும் வருமானத்திலிருந்து இதுவரை 56 கல்லூரிகளும், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளும் (பாலிடெக்னிக்) நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. மேலும் மேல்நிலைப் பள்ளி, உயர்நிலைப் பள்ளி, இடைநிலைப் பள்ளி, தொடக்கப்பள்ளி என்று 360 பள்ளிக்கூடங்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. இவற்றுடன் நாதஸ்வரப் பயிற்சிப் பள்ளி, வேத ஆகமப் பாடசாலை, தேவாரப் பயிற்சிப் பள்ளி, காது கேளாதோர் பள்ளி, கருணை இல்லம் ஆகியவற்றுடன் 45 மருத்துவமனைகளும் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன.

பல ஆலயங்களில் அன்னதானமும், ஒரு காலப் பூசைகளும், இலவசத் திருமணங்களும் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தத் தகவல்கள் எல்லாம் இந்து அறநிலையத் துறையின் ஓய்வு பெற்ற அதிகாரியின் வாக்கு மூலங்கள்.

இதுவரை கூறியபடி இவ்வளவு சீரான பணிகள் நடந்து வருவதற்குக் காரணம் இந்து அறநிலையத்துறையின் செயல்பாடுகள் தான். இப்படிப்பட்ட செயல்பாடுகள் இல்லாமல் இத்தனை வருவாயும் காலங்காலமாகப் பார்ப்பனர்களால் கொள்ளை அடிக்கப் பட்டு வந்திருக்கின்றன. இவையெல்லாம் தெரிந்தும் கோவில் அறக்கட்டளை நிர்வாகிகளும், அறங்காவலர்களும் இதற்குப் பெரிய அளவில் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காமல் முனகலுடன் நிறுத்திக்கொள்கின்றனர். காவல் நிலையங்களுக்குச் சென்றாலும் பார்ப்பனர்களுக்கு எதிராக அவர்களும் வழக்குத் தொடுப்பதில்லை. நீதிமன்றங்களில் பார்ப்பன மேலாண்மையே நிலவுவதால் இந்த வழக்குகளில் தவறு செய்தவர்களுக்குத் தண்டனை கிடைப்ப தில்லை. மாறாக அவர்களுக்குச் சலுகைகள் அளிக்கப்பட்டு அனுப்பப்படுகின்றனர். இப்படி ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இருந்து நடத்திய வழக்குகளில் ஏராளமானவை நீதிமன்றச் சான்றுகளாகவே உள்ளன.

தொன்றுதொட்டு மன்னர்களாலும், பக்தி மார்க்கத்தில் திளைத் திருக்கும் மக்களாலும் கோயில்களுக்கு ஏராளமான சொத்துகள் குவிந்து வருகின்றன. வாழும் பிறவியில் இல்லை என்றாலும், அடுத்த பிறவியிலாவது சொகுசான வாழ்க்கை வாழ, ஒரு பயன்தரத்தக்க முதலீடு என்ற நம்பிக்கையில் தான் இப்படிக் கோயில்களுக்கும், கடவுள் பெயருக்கும் மன்னர்களும், மக்களும் சொத்துக்களைக் குவித்து வைத்துள்ளனர்.

இப்படிக் குவிந்த சொத்துகளை, எங்கிருந்தோ வந்த பார்ப்பனர்கள் தங்களின் ஏகபோக உரிமைகளாக வரித்துக் கொண்டு, கணக்கு வழக்கற்ற நிலையில் அதை அனுபவித்துக் கொண்டு, அந்த நிலையைத் தங்களுக்குத் தந்த மக்களையே தரந்தாழ்த்தி நடத்தி வருகிறார்கள். சாதி, பேதம் கூறி கோவிலுக்குள் நுழைய அனுமதி மறுத்து வருகிறார்கள்.

தென்னிந்தியாவிலேயே அதிக வருமானம் உள்ள கோவிலான திருப்பதி ஏழுமலையான் கோயிலுக்கு உள்ள சொத்துகள் சொல்லியும் மாளாது; எண்ணியும் மாளாது. விஜயநகரப் பேரரசின் மன்னர் கிருஷ்ணதேவராயர் கி.பி. 1513 முதல் 1521 வரை திருப்பதி கோயிலுக்கு ஏழு முறை சென்று, ஏராளமான நகைகளை வழங்கி இருக்கிறார். கிருஷ்ணதேவராயர் முடி சூட்டிக் கொண்ட 500 ஆவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி (2009) ஆந்திர அரசு கொண்டாடிய விழாவுக்குக் கிருஷ்ணதேவராயர் வழங்கிய நகைகளைப் பார்வையிடக் கேட்டால் "அவை எதுவுமே இல்லை; உருக்கப்பட்டு விட்டன" என்று பதில் வருகிறது. யாருடைய அனுமதியில் இவை உருக்கப்பட்டன என்ற கேள்விக்குப் பதில் இல்லை. கோயில் நகைகள் திருடப்பட்டது குறித்தும், பிற மோசடிகள், ஊழல்கள் குறித்தும் ஆந்திர முதலமைச்சரே புலனாய்வு விசாரணை கோரியும் எதுவும் நடைபெறவில்லை.

அரசாங்கம் தலையிட எவ்வளவோ முயன்றும், "ஏழுமலை யானுக்குச் சொந்தமான கோடிக்கணக்கான நகை மோசடி! தங்கமுலாம் பூசப்பட்ட செப்பு நகைகளை வைத்துவிட்டு அசல் நகைகள் களவாடல்" என்று பத்திரிகைகளில் செய்து வந்ததுதான் மிச்சம் (மாலைமுரசு, 26.8.2009). அதேபோல சிதம்பரம் கோயில் கொள்ளைகள் குறித்தும் ஏராளமான செய்திகள் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்துள்ளன. இக்கோவிலின் ஊழல்கள், தீட்சிதர்களின் முறைகேடுகளைப் பட்டியலிட்டுச் சென்னை தலைமைச் செயலகத்தைச் சேர்ந்த செயலாளர்கள் மற்றும் நாக. வெங்கடேச தீட்சிதர், நடராஜ தீட்சிதர், சங்க சபேத தீட்சிதர் ஆகிய பார்ப்பனர்கள் கையொப்பமிட்டுத் தமிழ்நாடு முதலமைச்சருக்கும், இந்தியப் பிரதமருக்கும் புகார்களை அனுப்பினார்கள். இந்தப் புகார்களுக்குறித்துப் புவனகிரி சட்டமன்ற உறுப்பினரும் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் பேசி விசாரணை ஆணையம் கோரியிருக்கிறார். ஆனாலும் எதுவும் நடைமுறைக்கு வந்தபாடில்லை (ஜூனியர் விகடன் 20.7.1994).

"சிதம்பரம் கோவில் தீட்சிதர்கள் கடவுளுக்கே துரோகம் செய்கிறார்கள்" என்று நீதிபதி சதாசிவ அய்யர் ஒரு தீர்ப்பில் கூறியிருக்கிறார். 31. 12. 1925 அன்று அவர் அளித்த ஒரு தீர்ப்பில்,

"சிதம்பரம் கோயில் தீட்சிதர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பாக மனு கொடுத்துள்ளனர். எவ்வித வரவு செலவுக் கணக்குகளையும் வைக்காமல், நம்பிக்கைத்துரோகக் குற்றச்சாட்டிற்கு உள்ளாகிறார்கள்" என்று தன்னுடைய தீர்ப்பில் எழுதி இருக்கிறார். சிதம்பரம் கோயில் தங்களுடைய சொந்தச் சொத்து என்று தீட்சிதர்கள் வழக்குத் தொடுத்த போது, அந்த வழக்கினை விசாரித்த திருவாரூர் டி. முத்துசாமி ஐயர், "முற்காலம் தொட்டே இக்கோயில் ஒரு பொது வழிபாட்டுக்குரிய இடமாக இருந்து வருகிறது. இக்கோயில் தீட்சிதர்களின் சொந்தச் சொத்து என்பதற்குச் சிறு துளியும் கூட ஆதாரம் கிடையாது" என்று கூறிவிட்டார். 1888 ஆம் ஆண்டின் வழக்கின் தீர்ப்பு அது. இப்படிப்பட்ட கொள்ளைக் கூட்டம் இந்தக் கோயிலில் மட்டுமல்ல, எல்லாக் கோவில்களையுமே ஆக்கிரமித்துக் கொண்டது. அவர்களின் கைவரிசை உண்டியல் ஆழத்திற்கும், நிலத்தின் ஆழத்திற்கும், கோயில் ஆழத்திற்கும் நீண்டு செல்கின்றன.

இந்தியா முழுவதும் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் கடவுள் சிலைகளும், நகைகளும் அதிகமாகத் திருட்டுப் போகின்றன. இவற்றிற்குக் கோயிலில் அர்ச்சகர்களாகப் பணிபுரியும் பார்ப்பனர்களே காரணமாக இருக்கின்றனர். சிதம்பரம் நடராஜர் கோயில் கொள்ளை (ஜூனியர் விகடன், 19.2.1995), மதுரை அழகர் மலைக் கள்ளழகர் கோயில் கொள்ளை (ஜூனியர் விகடன், 3.8.1994), நெல்லையப்பர் கோயில் கொள்ளை, மதுராந்தகம் ராமர் கோயில் கொள்ளை, திருக்குண வாயிற் கோயில் பெருந்திருட்டு என்று பட்டியல் பெரிய அளவில் நீள்கிறது.

திருவிழாக் காலங்களில், கோவில்களுக்கு வரக்கூடிய காணிக் கைகள் குறித்து, கோயில் நிர்வாகத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் குடும்பங்கள் அல்லது குழுக்களுக்கு முன்கூட்டியே ஏலம் விடுகின்றனர். அதற்கான புத்தகங்களில் முழுக் காணிக்கைகளும் பதிவு செய்யப் படுவதில்லை. கணக்கில் காட்டப்பட்ட மிகக் குறைவான தொகையைத் தவிர, காணிக்கையாக வருகிற நகை, தொகை முழுவதையும் அதை ஏலம் எடுத்த பார்ப்பனரே களவாடி விடுகிறார்.

கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த திருமங்கை ஆழ்வார் என்பவர், நாகைப்பட்டினத்துப் பௌத்த விகாரை ஒன்றில்,

முழுவதும் தங்கத்தால் அமைக்கப்பட்டிருந்த புத்தரின் உருவச் சிலையைத் திட்டமிட்டுத் திருடிக் கொண்டு போய்த் திருச்சி, திருவரங்கக் கோவில் பணிகளுக்குப் பயன் படுத்தியுள்ளார் (மயிலை சீனி வேங்கடசாமி, பௌத்தமும் தமிழும், 2010, பக்கம் 43). இந்தக் கொள்ளை தற்போது சமூக வலைத்தளங்களில் பெருமையாகப் பார்ப்பனர்களாலேயே பேசப்படுகிறது. தொன்று தொட்டுக் கொள்ளையடிப்பதுவே பார்ப்பனர்களின் தொழில் என்று அவர்களே வெளிப்படையாகவும், வெட்கமின்றியும் ஒப்புக்கின்றனர். இப்படி மறைமுகமாகக் கூட பஞ்சமர்களும், சூத்திரர்களும் சொல்லிவிட முடியாது.

கேரளாவில் உள்ள கோயில்களிலும் இதேநிலை தான் நிலவுகிறது. குருவாயூரில் உள்ள பார்த்தசாரதி கோயிலை, மலபார் தேவசம் போர்டு நிர்வாகம் செய்ய வேண்டும் என்று நீதிமன்றமே உத்தரவு பிறப்பித்த போதும், அதற்கு மதவெறியர்கள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்து வருகின்றனர் என்று கேரள அரசின் தேவசம் போர்டு அமைச்சர் தெரிவித்துள்ளார் (தீக்கதிர், 17. 1. 2018).

இந்த நிலைதான் அரித்துவாரம், காசி, விந்தியாச்சல், கயா, பூரி, புவனேஸ்வர் உள்ளிட்ட புகழ்பெற்ற மதத்தலங்களில் உள்ள கோயில்களிலும் நிலவுகிறது. அதன் எல்லா உரிமைகளும் பண்டாக்களுக்கே இருக்கிறது. இந்தப் பண்டாக்கள் கையாளும் மிரட்டலும், உருட்டலுமான முறைகள் குறித்தும், வட இந்தியக் கோயில் பூசாரிகள் கோவில் பணத்தில் பங்கு சந்தையில் புகுந்து விளையாடுவது குறித்தும், சி.பி. ராமசாமி ஐயரின் தலைமையிலான ஆணையம் 1962 இல் வெளியிட்ட அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

தென்னிந்தியக் கோயில்களில் ஊழல்களும், முறைகேடுகளும் இருந்தாலும் கூட, வட இந்தியாவில் உள்ள கோயில்களை விடத் தென்னிந்தியக் கோயில்கள் நன்கு நிர்வாகம் செய்யப்படுகின்றன என்பதையும் ராமசாமி ஐயர் ஆணையம் சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. (நன்றி: ஹிந்து அறநிலையத் துறையை ஒழித்து கோயில்களின் நிர்வாகத்தைப் பார்ப்பனர்கள் கைப்பற்றத் துடிப்பதேன்?, தொகுப்பு பாசிரியர் கி. வீரமணி, திராவிடர் கழக வெளியீடு, 2022).

இட ஒதுக்கீடு, சமூக விழிப்புணர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி ஆகிய வற்றின் காரணமாகத் தமிழ்நாட்டில் பட்டியல் சாதியினர் கோயில் நிர்வாகிகளாக உயர்ந்து, உயர்சாதிப் படிநிலையில் உள்ளவர்களுக்கும் சம்பளம் வழங்கும் தகுதி பெற்றவர்களாக உள்ளனர். சமூகநீதிப் போராட்டத்தின் பலனாகப் பெண்களும் செயல் அலுவலர்களாகப் பதவிக்கு வந்துள்ளனர். இப்படிப்பட்ட சமூகப் புரட்சியை முறியடிக்கவே, கோயில் நிர்வாகங்கள் பற்றித் திட்டமிட்ட அவதூறுகள் மேற்கொள்ளப் படுகின்றன.

இதற்காக அறநிலையத் துறையை, 'அறம் இல்லாத துறை' என்ற பெயரில் முகநூல் பக்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதில் இந்து அறநிலையத்துறை ஆண், பெண் அலுவலர்களை வேசி மகன்கள், வேசி மகள்கள் என்று குறிப்பிட்டு, விரிவான பதிவுகள் இட்டுக்கட்டி அவர்களை உளவியல் ரீதியாக அந்தப் பணியின் மேல் வெறுப்புக் கொள்ளச் செய்கின்றனர். இப்படிப்பட்ட தாக்குதல்களுக்கு உள்ளான அரசு ஊழியர்கள் பதிலடி கொடுப்பது நடைமுறையில் சாத்தியமில்லை.

ஒன்றிய அரசாங்கத்தின் ஆதிக்கத்தில் இருக்கும் மதவெறிச் சக்திகள், மாநில உரிமைகளுக்கும், சமூக நீதிக்கும் பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றன. மக்களைக் குழப்புவதற்காகவே திட்டமிட்ட பொய்களை நாடு முழுவதும் இந்து மதவெறியர்கள் பரப்பிக் கொண்டு வருகின்றனர். இவர்களுக்குத் துணை போகவே பெரும்பாலான ஊடகங்கள் காத்திருக்கின்றன.

ஊழலும், கடமையும் குறிப்பிட்ட ஒரு மதத்துக்குத் தான் சொந்தமானது என்றில்லாமல் நாட்டில் உள்ள எல்லா மதங்களுக்கும் இடையே இதில் ஒற்றுமை நிலவுகிறது என்று இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி பத்திரிகை, 1972 ஆம் ஆண்டிலேயே கருத்து தெரிவித்துள்ளது. அவ்விதழில் வெளிவந்த ஆய்வுக் கட்டுரை ஒன்றில், "கோயில் வருவாயின் பெரும் பகுதியும் திட்டமிட்ட முறையிலும், ஈனத்தனமாகவும் கையாடல் செய்யப்படுகிறது. பரம்பரை பூசாரிகள், பண்டாரங்கள், முத்திராதிக்காரிகள், முத்தவல்லிகள், முஜாவர்கள், கிரந்திகளுக்கு அப்பணம் சென்று கொழுப்பு ஏற்றுகிறது. அவர்கள் எந்தப் பெயரால் அழைக்கப்பட்டாலும் அவர்கள் கடவுளுக்கும்,

பக்தர்களுக்கும் இடையே நின்று பணம் பறிக்கும் இடைத்தரகர் கூட்டம் என்றே சொல்லலாம்" என்று அவ்விதம் தெரிவிக்கிறது. (இல்லஸ்டிரேட்டட் வீக்லி ஆப் இந்தியா, 3. 9. 1972).

கருவறையில் கொள்ளையர்கள் மட்டுமே இருப்பதில்லை, காழகர்களும் உள்ளனர் என்பது அனைவரும் அறிந்த 'சிதம்பர ரகசியம்' தான். காஞ்சிபுரம் மச்சேச பெருமாள் கோவிலில் நடந்த காமலீலைகளை 'குருக்களின் காமராஜ்ஜியம்' என்ற தலைப்பில் ஜூனியர் விகடன் (9.12.2009) பத்திரிகையும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் கோயில் கருவறையில் நடந்த காம லீலைகளை நக்கீரன் (27-29.3.2018) பத்திரிகையும், ஆதியோடந்தமாக வெளியிட்டன. சாமி சிலைகள் திருட்டுப் போன கும்பகோணம் கோயிலில், சிலையைத் திருடிய பார்ப்பனர் கைது செய்யப்பட்ட செய்தியும் (மாலைமலர், 17.3.2022) மக்களை அதிர்வடையச் செய்யவில்லை. இதெல்லாம் வாடிக்கைதானே என்று சொல்லி விட்டு மறந்து போய் விடுகின்றனர்.

இப்படிக் கடவுள்களுக்கு என்று இருக்கின்ற ஒரு சமூக மரியாதை கூட இல்லாமல், "கடவுள் இல்லை; அது வெறும் கல்" என்பதை உணர்ந்தே இந்தப் பார்ப்பனக் கூட்டம் இம்மாதிரியான செயல்களில் ஈடுபட்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நினைத்துச் சமூகங்கள் தான் நாணுகின்றனவே தவிர, இந்தப் பார்ப்பனர்களுக்கும், இந்து என்று தங்களைக் கூறிக் கொள்பவர்களுக்கும் துளிகூட வெட்கம் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை.

கோவில்கள் அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரப்பட வேண்டுமென்றுப் பிற மதத்தினரோ, கடவுள் நம்பிக்கை அற்ற வர்களோ போராடவில்லை. மாறாக இந்துக்கள் தான் போராடினார்கள். அதுவும் பக்தியில் திளைத்த, நேர்மையான இந்துக்கள் மட்டுமே போராடினார்கள். பார்ப்பனர்கள் அடிக்கும் கொள்ளைகளையும், ஒழுங்கீனங்களையும் பொறுக்க முடியாமல்தான் இந்து பக்தர்கள் பொங்கி எழுந்து, அரசு தலையிட வேண்டும் என்று முன்வைத்த கோரிக்கையை அடுத்தே இந்து அறநிலையத்துறை உருவாக்கப்பட்டது. இந்த உண்மையை அறியாமல் அல்லது அறிந்திருந்தும் தெளியாமல் இந்து அறநிலையத்துறை என்பது நாத்திகர்களின் கோரிக்கையால் உருவானதைப் போன்ற பொய்க் கருத்தை உருவாக்கிப் பரப்பி வருகிறது பார்ப்பனியம்.

பார்ப்பனர்களும், பிற உயர்சாதியினரும் ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகக் கோயில்களைக் கொள்ளைக் கூடாரமாக மாற்றி, அனுபவித்து வந்ததுதான் இந்தியக் கோயில்களின் வரலாறாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட கொள்ளைக் கூட்டங்களை நேர்மையும், துணிவும் உள்ள அதிகாரிகள் பிடித்து நீதிமன்றங்களில் நிறுத்தினால், நீதிமன்றத்தின் பூணூல் வளையத்தில் அவர்கள் நுழைந்து விடுகிறார்கள். அளவுக்கு அதிகமாகச் சொத்துக் குவிப்பில் பிழைக்கும் அறக்கட்டளை நிர்வாகிகள், தீட்சிதர்கள் மீது புலனாய்வுத் துறையோ, அமலாக்கத்துறையோ எந்த விசாரணையும் நடத்துவதில்லை. இது ஒரு மானமில்லாத பிழைப்பு என்று உயர் வர்க்கத்தினர் எண்ணுவதே இல்லை போலும். இந்நிலையில் இந்து அறநிலையத்துறையின் தேவையைப் பக்தர்கள் உணர்வது தான் அனைவருக்கும் நல்லது.

இந்து அறநிலையத்துறை சட்டம், இயற்றப்பட்ட ஒரு நூற்றாண்டு கழிந்த பின்னர், திடீரென்று இந்து அறநிலையத்துறையின் மூலம் கோயில்களை மாநில அரசாங்கங்கள் கையகப்படுத்தி விட்டன என்று பிரதமர் முதற்கொண்டு அடிமட்டத் தொண்டர் வரை ஆர்ப்பரிக்கின்றனர். கோவில்கள் முதற்கொண்டு, பாராளமன்றம் வரையிலும் பார்ப்பனப் பரதேசிகளும், பண்டாரங்களுமே மலிந்திருக்கும் இந்து ராஷ்டிரம் அமைப்பதையே முழுமூச்சாகக் கொண்டு செயல்பட்டு வரும் மதவெறியர்களை அன்றாடம் பார்த்தும் கூட, பார்ப்பனர் அல்லாதவர்களுக்குச் சற்றும் உரைக்க வில்லை என்றால், 2024 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் மதவெறிச் சமூகர்களை மாய்க்கவில்லை என்றால், மீண்டும் மத வெறியர்களுக்கு அடிமையாகப் போய்விடுவதென்னவோ திண்ணம்.

9. பெண்ணியல் ஒப்பாய்வு

முனைவர் மெய். சித்ரா

கணிப்பொறி வல்லுநர், எழுத்தாளர்
ஆங்காங்

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனிதன் மொழியைப் பேசி, உருவாக்கி எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே, ஆண் பெண் உறவுகளைப் பற்றிய கருத்துக்கள் வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதில் தமிழ் மொழியின் உலகப் பொதுமறையாம் திருக்குறளிலும் (தமிழில் ஈரடி பாக்கள்), சாணக்கியர் எழுதிய சாணக்கிய நீதியிலும் (சமஸ்கிருத மொழியில் ஈரடி பாக்கள்) இத்தகைய பெண்மைப் பற்றிய கருத்துக்கள் எப்படி எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை விளக்கவுள்ளது. ஒரு குடும்பத்திற்கு மிகவும் தலையாய அங்கமாய் விளங்குபவள் பெண். இன்றைய உலகத்தில் பெரிதும் போற்றப்படுவது குடும்பம், குழந்தைகள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அத்தகைய பெண் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எப்படி கருதப்பட்டு வந்தாள் என்பதை இந்த இரண்டு நூல்கள் வழியாய் நாம் அறியலாம். இக்கட்டுரை, குறிப்பாய் பெண்ணியல் தொடர்பான கூறுகளைப் பற்றி இரு நூல்களிடையே ஒப்பீடு செய்து சில கருத்துக்களை வழங்குகிறது.

முன்னுரை

உலகப் பொது மறையாய் விளங்கும் திருக்குறள், மக்கள் வாழும் நெறிகளையும் கோட்பாடுகளையும் கூறும் நூல். அதைப் போன்று, அரசியல் ஞானி கௌடிலியர் வழங்கிய மக்களை வழிப்படுத்தும் நூலான சாணக்கிய நீதி நூல், மனித இயற்கையைப் பற்றி கூறும் நூல். இவ்விரு நூல்களும் அக்காலத்தில் இருந்த சூழலுக்கு ஏற்ப மக்கள் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டிய நெறிகளை எடுத்துக் கூறுகின்றது.

மனிதன் மொழியைப் பேசி, உருவாக்கி எழுதத் தொடங்கிய காலத்தில் இருந்தே, ஆண் பெண் உறவுகளைப் பற்றிய கருத்துக்கள் வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதில் பெண்மைப் பற்றிய கருத்துக்கள் எப்படி எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன என்பதை இக்கட்டுரை விளக்க வுள்ளது. ஒரு குடும்பத்திற்கு மிகவும் தலையாய அங்கமாய் விளங்குபவள் பெண். இன்றைய உலகத்தில் பெரிதும் போற்றப் படுவது குடும்பம், குழந்தைகள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. அத்தகைய பெண் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் எப்படி கருதப்பட்டு வந்தாள் என்பதை இந்த இரண்டு நூல்கள் வழியாய் நாம்

அறியலாம். இக்கட்டுரை, குறிப்பாய் பெண்ணியல் தொடர்பான கூறுகளைப் பற்றி இரு நூல்களிடையே ஒப்பீடு செய்து சில கருத்துக்களை வழங்குகிறது.

இதுவரை, சாணக்கிய நீதி உலகில் உள்ள பல கோட்பாடுகளுடன் ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் திருக்குறளில் உள்ள பெண்ணியல் ஒப்பீடு செய்த கட்டுரைகள் மிகக் குறைவே. அக்குறையை நீக்கும் வகையில் இக்கட்டுரை, பெண்ணியல் பற்றி கூறும் கருத்துக்களை ஒப்புமை படுத்தி, கருத்துக்களைத் தருகிறது. திருவள்ளுவருக்கும் சாணக்கியருக்கும் பல ஒத்த எண்ணங்கள் இருப்பதை அவர்களது பாடல்கள் வழியாய் அறிகிறோம். திருவள்ளுவரைப் போல் சாணக்கியரும் பல பெண்கள் தொடர்பான தன்மைகளை விளக்கி உள்ளார். இக்கட்டுரையின் ஒரு நோக்கம்

திருவள்ளூர் சாணக்கியருக்கு சமகாலத்தவராகவோ அல்லது அவருக்கும் முந்தையவராகவும் இருக்கலாம் என்பதற்கான சில சான்றுகளைக் கொடுப்பதும் ஆகும்.

நூல்களின் அமைப்பு

திருக்குறளில் முப்பாலாய் பல தலைப்புகளின் கீழ் கருத்துக்களை உரையாசிரியர்கள் பிரித்துக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

அறத்துப்பாலில் பாயிரவியல், இல்லறவியல், துறவறவியல், ஊழியல் பற்றிய கருத்துக்களையும், பொருட்பாலில் - அரசியல், அமைச்சியல், அரணியல், கூழியல், படையியல், நட்பியல், குடியியல் பற்றிய கருத்துக்களையும், காமத்துப்பாலில் களவியல், கற்பியல் பற்றிய கருத்துக்களையும் நாம் காணலாம்.

இல்லறவியலில் 20 அதிகாரங்களும், களவியலில் 7 அதிகாரங்களும் கற்பியலில் 18 அதிகாரங்களும் பெண்ணியல் கருத்துக்களைக் கூறுகின்றன. பெண், மடந்தை, மாதர், பெண்டிர், மகளிர், இல்லாள், துணை, தாய், அணங்கு, காரிகை என்று பல்வேறு பெண்கள் தொடர்புடையச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சாணக்கிய நீதியிலுள்ள ஈரடிப் பாக்களை முனைவர் ராதா கிருஷ்ணன் பிள்ளை அவர்கள், அறிமுகப் பாக்கள், ஆன்மீக மெய்யறிவு, உலக மெய்யறிவு, கற்றல், செல்வம், தனியரிடை உறவுகள், காலங்களின் உணர்வு, நன்மை தரும் அனைத்தும், தீயக் கூறுகள், செய்யக்கூடியவை, செய்யக்கூடாதவை, கடைசிப் பாக்கள் என்ற தலைப்புகளில் பிரித்து அமைத்துள்ளார்.

இல்வாழ்க்கை, வாழ்க்கைத் துணை நலம், மக்கட் பேறு, அன்புடைமை, பெண்வழிச் சேரல் உள்பட பல்வேறு பொருண்மை களுடன் குடும்பம் பற்றியும், இல்வாழ்க்கை பற்றியும், கணவன், மனைவி, மக்கள் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதை இரு நூல்களிலும் நாம் காண முடிகிறது.

இக்கட்டுரை, பெண்ணியல் பற்றிய கருத்துகளில் உள்ள சில பொருண்மைகளை ஒப்பீடு செய்து, சில கருத்துக்களை மட்டும் வழங்குகிறது.

ஆய்வு முறை

தமிழறிஞர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் திருக்குறளுக்கு எழுதிய உரையையும், முனைவர் ராதாகிருஷ்ணன் பிள்ளை அவர்கள் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த நூலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து பெற்ற பாடல்களையும் இங்கு ஒப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இரு நூல்களிலும் நேரடியான ஒரே மாதிரியான கருத்துக்கள் இல்லாவிட்டாலும், பெரும்பாலும் ஒத்துப் போகும் கருத்துக்கள் இங்கு தரப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் பல குறட்பாக்களைத் தரலாம். இங்கு சில குறட்பாக்களை மட்டுமே இக்கட்டுரையாளர் எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்.

வாழ்க்கைத் துணை நலம்

திருவள்ளுவர் வாழ்க்கைத் துணை நலம் என்று அதிகாரத்தில், சிறந்த குடும்பம் பற்றிய விளக்கத்தைத் தருகிறார்.

‘மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி மற்று அதன்

நன்கலம் நன்மக்கட் பேறு.’ (குறள் 60)

இக்திருக்குறளுக்கு மு. வரதராசனார் அவர்கள் உரை எழுதும் போது, ‘மனைவியின் நற்பண்பே இல்வாழ்க்கைக்கு மங்கலம் என்று கூறுவர்: நல்ல மக்களைப் பெறுதலே அதற்கு நல்லணிகலன் என்று கூறுவர்,’ என்று கூறுவார்.

‘புகழ்புரிந்த இல்லிலோர்க்கு இல்லை இகழ்வார்முன்

ஏறுபோல் பீடு நடை.’ (குறள் 59)

இக்திருக்குறளுக்கு மு. வரதராசனார் அவர்கள் உரை எழுதும் போது, ‘புகழைக் காக்க விரும்பும் மனைவி இல்லாதவர்க்கு, இகழ்ந்து பேசும் பகைவர் முன் காளை போல் நடக்கும் பெருமதி நடை இல்லை,’ என்று கூறுவார்.

அத்தகைய மனைவியின் நற்பண்புகளை, சாணக்கிய நீதியில், சாணக்கியர் பல இடங்களில் எடுத்துக் கூறுகிறார். அவற்றில், ‘நன்மை தரும் அனைத்தும்’ என்ற பகுதியின் கீழ் மூன்று பாடல்களில், பாசமுள்ள பண்புள்ள மனைவி, தகுதியான குழந்தைகள் இருப்பது

இல்வாழ்க்கையில் இன்பத்தைச் சேர்க்கும் என்கிறார்.

‘உலக துன்பங்களில்

இம்முன்றும் அழுத்தத்தைக் குறைக்கும்:

தகுதியான குழந்தைகள், பாசமுள்ள மனைவி,

மற்றும் நல்லோரின் சகவாசம்’ (நீதி : 8.4)

‘ஒருவருக்கு அன்பான மனைவியும், ஏராளமான செல்வமும் இருந்தால்,

மென்மையான மற்றும் தகுதியான வழித் தோன்றல்கள்,

குடும்பத்தில் பேரக்குழந்தை,

சொர்க்கத்தில் இன்னும் ஏதாவது இருக்கிறதா?’ (நீதி : 8.13)

‘மகிழ்ச்சியான வீடு, அறிவார்ந்த குழந்தைகள்,

அழகான மற்றும் மென் பேச்சுடைய மனைவி,

ஆசையை நிறைவேறும் செல்வம், தாம்பத்தியச் சுகம்,

கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படியும் அடியார்கள்,

விருந்தினர்களுக்கு விருந்தோம்பல், தினமும் சிவ வழிபாடு,

குடும்பத்திற்குச் சுவையான உணவு மற்றும் பானங்கள்,

எப்பொழுதும் நல்லோரின் சகவாசக் கொண்டாட்டம்,

இந்த இல்லத்தாரின் நிலை உண்மையில் பாக்கியமானது’

(நீதி : 8.14)

பண்டைய காலத்தில், மனைவியின் நற்பண்புகளை எவ்வாறு எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிகிறோம்.

இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது

இல்வாழ்க்கையின் அன்பும் அறமும் உடையதாய் விளங்குமானால், அந்த வாழ்க்கையின் பண்பும் பயனும் அதுவே ஆகும் என்பதை,

‘அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.’ (குறள் 45)

என்ற குறள் வழி விளக்குவார் திருவள்ளுவர்.

இதனையே சாணக்கியரும் ஐந்து பாடல்கள் வழியாய் விளக்குவார்.

‘பொறுப்பற்ற செலவாளி, வீடற்ற குழந்தை,
சண்டையிடுபவர்,

தன் மனைவியைப் புறக்கணித்து, தன் செயல்களில்
அலட்சியமாய் இருப்பவன்

இவை அனைத்தும் விரைவில் அழிந்துவிடும்’ (நீதி : 3.19)

‘செல்வம் பக்தியைக் காக்கும்

பயன்பாடு வாயிலாய் கற்றல் பாதுகாக்கப்படுகிறது

மென்மை அரசைப் பாதுகாக்கிறது

மேலும் ஒரு நன்னடத்தை கொண்ட ஒரு பெண்ணால் ஒரு
வீடு பாதுகாக்கப்படுகிறது’ (நீதி : 8.8)

‘வீட்டை விட்டு வெளியே இருக்கும்போது அறிவு நண்பன்
மனைவி வீட்டில் தோழி

நோய்வாய்ப்பட்டால் மருத்துவம் நண்பன்

மரணத்தின் போது பக்தி ஒரு நண்பனாய் இருக்கும்’
(நீதி : 8.9)

‘அரசனின் ஆற்றல் அவனது வலிமைமிக்க கரங்களில்
உள்ளது

அந்தணனின் ஆற்றல் அவனது ஆன்மீக அறிவில் உள்ளது

மேலும் ஒரு பெண்ணின் ஆற்றல் அவளுடைய அழகு,
இளமை மற்றும் இனிமையான குணத்தில் உள்ளது’ (நீதி :
8.10)

‘விருந்துக்கு அழைப்பது போல் விப்ரனை மகிழ்விக்கிறது

புதிய புல் பசுவை மகிழ்விக்கிறது

மனைவி அன்பான கணவனுடன் இருப்பதில் மகிழ்ச்சி
அடைகிறாள்

ஓ கிருஷ்ணா, நான் போரில் அப்படி மகிழ்கிறேன்' (நீதி :
12.2)

அன்பான மனைவியின் தன்மையைப் பற்றி இரு வேறு இடங்
களில் வாழ்ந்த பெருமக்கள் ஒன்று போல் மொழிவதை இங்கே
காணலாம்.

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி

ஒரு பெண் தன்னையும், தன் கணவனையும் தன் குடும்பத்
தாரையும் பேணிக்காக்க வேண்டும் என்றும் அப்படிச் காப்பதால்
அந்தக் குடும்பத்திற்குப் பெருமைகள் சேரும் என்றும் வள்ளுவர் பல
குறள்களின் வழி எடுத்துரைக்கின்றார்.

'தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற

சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.' (குறள் 56)

கற்பு நெறியில் தன்னையும் காத்துக்கொண்டு, தன்கணவனையும்
காப்பாற்றி, தகுதியமைந்த புகழையும் காத்து உறுதி தளராமல்
வாழ்கின்றவளே பெண் என்றும்,

'பெற்றாற் பெறின்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப்

புத்தேளிர் வாழும் உலகு.' (குறள் 58)

கணவனைப் போற்றிக் கடமையைச் செய்யப்பெற்றால் மகளிர்
பெரிய சிறப்பை உடைய மேலுலகவாழ்வைப் பெறுவர் என்றும்,

'ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்

தன்னைத்தான் கொண்டொழுகின் உண்டு.' (குறள் 974)

ஒரு தன்மையான கற்புடைய மகளிரைப்போல் பெருமைப்
பண்பும் ஒருவன் தன்னைத் தான் காத்துக் கொண்டு நடந்தால்
உளதாகும் என்றும் கூறுவார் திருவள்ளுவர்.

இதற்கு ஒத்த கருத்தினைச் சாணக்கியர் உலக மெய்யறிவு என்ற பகுதியில் இரு பாடல்களில் காட்டுவார்.

‘சுயிலின் அழகு அதன் குரலில்

பெண்ணின் அழகு அவள் கணவனிடம் இருக்கும்
விசுவாசத்தில்

அழகற்ற முகத்தின் அழகு அறிவில்

துறவியின் அழகு மன்னிக்கும் திரத்தில்’ (நீதி : 3.29)

‘தூய்மையானது நிலத்தடியில் இருக்கும் நீர்

தூய்மையானவள் கணவனுக்கு விசுவாசமான பெண்

தூய்மையானவன் கனிவுள்ள அரசன்

மேலும் தூய்மையானவன் மன நிறைவான அந்தணன்’

(நீதி : 3.35)

என்ற இரு பாடல்களும் கணவனுக்கு ஏற்ற மனைவியைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது.

பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று

சமூகத்தில் வாழும் ஒருவன், பிறர் பழிக்காமல் அறநெறியுடன் வாழ்வது, ஒரு குடும்பத்திற்குச் சாலச் சிறந்தது என்பதைத் திருவள்ளுவர் பல குறள்களின் வழியாய் விளக்குகின்றார்.

‘இயல்பினான் இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன் என்பான்

முயல்வாருள் எல்லாம் தலை.’ (குறள் 47)

அறத்தின் இயல்பொடு இல்வாழ்க்கை வாழ்கிறவன்- வாழ முயல்கிறவன் பல திறத்தாரிலும் மேம்பட்டு விளங்குகிறவன் ஆவான் என்றும்,

‘ஆற்றின் ஒழுக்கி அறனிழுக்கா இல்வாழ்க்கை

நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து.’ (குறள் 48)

மற்றவரை அறநெறியில் ஒழுகச்செய்து தானும் அறம் தவறாத இல்வாழ்க்கை, தவம் செய்வாரைவிட மிகச் சிறந்த வல்லமை உடைய வாழ்க்கையாகும் என்றும்,

‘அறனென்ப் பட்டதே இல்வாழ்க்கை அஃதும்

பிறன்பழிப்ப தில்லாயின் நன்று.’ (குறள் 49)

அறம் என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே ஆகும். அதுவும் மற்றவன் பழிக்கும் குற்றம் இல்லாமல் விளங்கினால் மேலும் நன்மையாகும் என்றும் கூறுவார் திருவள்ளுவர்.

இதற்கு இணையாய், சாணக்கியர், அடுத்தவரின் மனைவியை தன் தாயாயும், யாரையெல்லாம் தாயாய் கருத வேண்டும் யாரையெல்லாம் யாரையெல்லாம் தன் தாயார் கருத வேண்டும் என்பதையும், சொந்த மனைவியிடம் நிறைவு காணுங்கள் என்று தனியரிடை உறவுகள் என்ற பகுதியிலும், செய்யக்கூடியவை என்ற பகுதியிலும் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

‘அடுத்தவரின் மனைவியைத் தன் தாயாய்

இன்னொருவரின் பணத்தைக் களிமண் கட்டிகளாய்

எல்லா உயிர்களின் இன்பதுன்பங்களைத் தன்னுடையதாய்க்

கருதுபவர் உண்மையான பண்டிதர்’ (நீதி : 6.2)

‘ஆட்சியாளரின் மனைவி, நண்பரின் மனைவி

ஆசானின் மனைவி,

உங்கள் மனைவியின் தாய் மற்றும் உங்கள் சொந்தத் தாய்,

இந்த ஐவரையும் தாயாய்க் கருத வேண்டும்’ (நீதி : 6.8)

‘இந்த மூன்றில் மனநிறைவு அடையுங்கள்:

உங்கள் சொந்த மனைவி, உணவு மற்றும் பணம்

மேலும் இந்த மூன்றில் தளராதிர்கள்:

படிப்பு, தியானம் மற்றும் தொண்டு’ (நீதி : 10.8)

என்ற பாக்கள் மனைவியைப் பற்றி எடுத்து கூறுவனவாய் இருக்கின்றன.

மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின்

இல்லத்திற்கு நன் மனைவி இல்லை என்றால், அது குடும்பத்திற்கு கேடு விளைவிக்கும் என்பதை வள்ளுவர் இரண்டு குறள்களின் வழியாய் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

‘மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் வாழ்க்கை
எனைமாட்சித் தாயினும் இல்.’ (குறள் 52)

இல்வாழ்க்கைக்கு தக்க நற்பண்பு மனைவியிடம் இல்லையானால், ஒருவனுடைய வாழ்க்கை வேறு எவ்வளவு சிறப்புடையதானாலும் பயன் இல்லை என்றும்,

‘இல்லதென் இல்லவள் மாண்பானால் உள்ளதென்
இல்லவள் மாணாக் கடை?’ (குறள் 53)

மனைவி நற்பண்பு உடையவளானால் வாழ்க்கையில் இல்லாதது என்ன? அவள் நற்பண்பு இல்லாதவளானால் வாழ்க்கையில் இருப்பது என்ன? என்றும் கூறுவார் திருவள்ளுவர்.

அதற்கு இணையாய், சாணக்கியர் கசப்பான மனைவி எப்படி வாழ்க்கைக்கு ஊறுவிளைவிப்பாள் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

‘கொடுங்கோன்மை ஆட்சியை விட அரசாங்கம் இல்லாமல்
இருப்பது நல்லது

கெட்ட சகவாசத்தை விட நண்பன் இல்லாமல் இருப்பது
நல்லது

ஒரு முட்டாளை விட மாணவர் இல்லாதது நல்லது

கசப்பான பெண்ணை விட மனைவி இல்லாதது மேலானது’
(நீதி : 6.52)

‘இரக்க உணர்வு இல்லாத மதத்தைக் கைவிடுங்கள்
கல்வி இல்லாத குருவிடம் விடைபெறுங்கள்

கசப்பான மனைவியைத் தனியாய் விடுங்கள்

பாசம் காட்டாத உறவினர்களை விடுங்கள்' (நீதி : 6.53)

'பிரபலமற்ற கிராமத்தில் வசிப்பது,

கீழ்த்தரமாய்ச் சேவை செய்தல்,

ஆரோக்கியமற்ற உணவு, மோசமான மனைவி,

முட்டாள் மகன் மற்றும் விதவை மகள்

இந்த ஆறு, ஒரு நபரை நெருப்பில்லாமல் எரிக்கிறது'

(நீதி : 9.10)

என்ற மூன்று பாக்களில் சாணக்கியர் தன்னுடைய கருத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்.

பெண்விழைவான் ஆக்கம்

இல்லத்திற்கு பெண் எவ்வளவு முக்கியமானவள் என்று கூறும் அதே நேரத்தில், பெண்ணிடம் மயங்கிய மனிதன் எந்த நிலையை அடைவான் என்பதையும் வள்ளுவர் குறள்களில் எடுத்துக் கூறுகிறார்.

'பேணாது பெண்விழைவான் ஆக்கம் பெரியதோர்

நாணாக நாணுத் தரும்.' (குறள் 902)

கடமையை விரும்பாமல் மனைவியின் பெண்மையை விரும்புகின்றவனுடைய ஆக்கம், பெரியதொரு நாணத்தக்கச் செயலாய் நாணத்தைக் கொடுக்கும் என்றும்,

'இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பின்மை எஞ்ஞான்றும்

நல்லாருள் நாணுத் தரும்.' (குறள் 903)

மனைவியிடத்தில் தாழ்ந்து நடக்கும் இழிந்த தன்மை ஒருவனுக்கு எப்போதும் நல்லவரிடையே இருக்கும் போது நாணத்தைச் தரும் என்றும்,

'இமையாரின் வாழினும் பாடிலரே இல்லாள்

அமையார்தோள் அஞ்ச பவர்.' (குறள் 906)

மனைவியின் தோளுக்கு அஞ்சி வாழ்கின்றவர் தேவரைப் போல் இவ்வுலகில் சிறப்பான நிலையில் வாழ்ந்த போதிலும் பெருமை இல்லாதவரே ஆவர் என்றும்,

‘மனைவிழைவார் மாண்பயன் எய்தார் வினைவிழையார்
வேண்டாப் பொருளும் அது.’ (குறள் 901)

கடமையுடன் கூடிய செயல்புரியக் கிளம்பியவர்கள் இல்லற சுகத்தைப் பெரிதெனக் கருதினால் சிறப்பான புகழைப் பெற மாட்டார்கள் என்றும் கூறுவார் திருவள்ளுவர்.

சாணக்கிய நீதியிலும் இதே கருத்துக்கள் எதிரொலிக்கின்றன.

‘மயக்கமடைந்த, முட்டாள் மனிதன் நம்புகிறான்
வசீகரமான பெண்மணி அவனால் கவரப்படுகிறான்
அவள் மயக்கத்தின் கீழ் அவன் நடனமாடுகிறான்
பொழுதுபோக்குப் பறவை போல’ (நீதி : 11.10)

பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை

இதேபோன்று, பிறன்மனை நோக்காதானின் பேராண்மையைப் பற்றி வள்ளுவர் பல குறள்களின் வழியாய் எடுத்துக் கூறுவார்.

‘எளிதென இல்லிறப்பான் எய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.’ (குறள் 145)

இச்செயல் எளியது என எண்ணிப் பிறனுடைய மனைவியிடம் நெறி தவறிச் செல்கின்றவன், எப்போதும் அழியாமல் நிலைநிற்கும் பழியை அடைவான் என்றும்,

‘அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் பிறனியலான்
பெண்மை நயவா தவன்.’ (குறள் 147)

அறத்தின் இயல்போடு பொருந்தி இல்வாழ்க்கை வாழ்பவன், பிறனுக்கு உரிமையானவளின் பெண் தன்மையை விரும்பாதவனே என்றும்,

‘பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்கு

அறனொன்றோ ஆன்ற வொழுக்கு. (குறள் 148)

பிறனுடைய மனைவியை விரும்பி நோக்காத பெரிய ஆண்மை, சான்றோர்க்கு அறம் மட்டும் அன்று; நிறைந்த ஒழுக்கமுமாகும் என்றும் கூறுவார் திருவள்ளுவர்.

சாணக்கிய நீதியிலும் அதற்கு இணையான கருத்துக்களை நம்மால் காண முடிகிறது.

‘கடவுள் மற்றும் குருவின் பொருட்களைத் திருடுபவன்,

மற்றொருவரின் மனைவியைத் தொடுபவன்,

மற்றவர்களின் பணத்தில் வாழ்பவன்

அப்படிப்பட்ட அந்தணன் ஒரு சண்டாளன்’ (நீதி : 9.15)

கற்பென்னும் திண்மை

திருவள்ளுவர் கற்பை பற்றியும் ஒரு குறளிலே குறிப்பிடுகிறார்.

‘பெண்ணின் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னும்

திண்மை உண் டாகப் பெறின்.’ (குறள் 54)

இல்வாழ்க்கையில் கற்பு என்னும் உறுதிநிலை இருக்கப் பெற்றால், பெண்ணைவிட பெருமையுடையவை வேறு என்ன இருக்கின்றன? என்று கற்பைப் பெண்களுக்கு பெருமை தரக்கூடியது என்று அதற்கு மு வரதராசனார் அவர்கள் விளக்கம் தருவார்.

சாணக்கிய நீதியில், சாணக்கியர் தனியரிடை உறவுகள் என்ற பகுதியில், இதே கருத்தை வெளியிடுகிறார்.

‘கற்பு, மதியூகம்,

மென்மையான பேச்சு, உண்மை, கணவனுக்கு மகிழ்ச்சி

உண்மையான மனைவி’ (நீதி : 6.41)

ஆணுக்கு வாழ்க்கை முறைகளை விளக்கும் அதே நேரத்தில், பெண்ணிற்கு மட்டும் கற்பை பொதுவாய் வைத்திருப்பது அக்காலத்தின் போக்கினைக் காட்டுகிறது என்று கொள்ளலாம்.

இதுபோன்று வாழ்க்கைத் துணைநலம், இல்வாழ்க்கை பண்பும் பயனும் அது, தற்காத்து தற்கொண்டாற் பேணி, பிறன் பழிப்பதில்லாயின் அன்று, மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின், பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை போன்ற கருத்துக்களை இரு அறிஞர்களும் கூறியிருப்பது, அவர்கள் இருவரும் ஒத்த காலத்தவர்கள் என்பதற்கு சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

இக்கட்டுரை, சில ஆய்வு எல்லை வரையறைகளுடன் எழுதப்பட்டுள்ளது. இருவேறு நாடுகளின் சூழலுக்கு ஏற்ப, ஒத்த கருத்துக்கள் ஆய்வு செய்து, தரப்பட்டுள்ளன. ஒன்றுக்கொன்று முழுமையாய் ஒத்து இருப்பது சாத்தியமல்ல. அதன் அடிப்படையில் இந்த ஒப்பாய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது.

இக்கட்டுரையில் இரு நூல்கள் இடையே பல கருத்துக்கள் இருந்த போதும், ஒரு சில பெண்ணியல் தொடர்பான கருத்துக்கள் மட்டுமே ஆய்விற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஒரே கருத்துக்கு, மேலும், பல குறள்களும் கொடுக்கப்படலாம். இங்கு சில குறட்பாக்கள் மட்டுமே தரப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய கருத்து ஒற்றுமைகள் இந்த இரு நூல்களிலும் மேலும் பல உண்டு. மேன்மேலும் பல கருத்துக்களையும், பல தமிழ் இலக்கியங்களுடன் ஒப்பாய்வுகளையும் செய்து, பரந்த இந்தியப் பண்பாடுகள் இடையே உள்ள பல ஒற்றுமைகளை அறிய இயலும்.

உலகப் பொது நூலாம் திருக்குறளிலும், சாணக்கிய நீதியிலும் உள்ள பெண்ணியல் தொடர்பான கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறும் போது, இரு அறிஞர்களும், குடும்பத்திற்குப் பண்பான மனைவி பெருமைகளைச் சேர்ப்பாள் என்று எடுத்துக் கூறுகிறார்கள். இக்கட்டுரை, குறிப்பாய், இல்வாழ்க்கை, பெருமை, வாழ்க்கைத் துணைநலம், பெண்வழிச்சேரல், பிறனில் விழையாமை அதி காரங்களில் உள்ள குறள்களில் உள்ள கருத்துக்களுடன் ஒப்பீடு செய்யப்பட்டு, அவற்றில் உள்ள ஒத்த கருத்துக்கள் இக்கட்டுரையில் தரப்பட்டுள்ளன. இது அவர்கள் இருவரும் ஒத்த காலத்தவர்கள் என்பதற்குச் சான்றாகவும் விளங்குகிறது.

10. முத்தமிழ் விரும்பியின் தேநீர் கவிதைகள்

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்,
தமிழ்ணங்கு, மதுரை

சென்ற மாதத் தொடர்ச்சி...

தேநீருக்குள் தோன்றும் காதலன்

முத்தமிழ் விரும்பி காதலியோடு குடித்து முடிக்காத காபிக்காக கவலைப்பட்டு எழுதிய கவிதையைப் போலவே இன்னொரு கவிதையில் காதலனைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். அவன் தேநீர் பருகும்போது கனவில் நுழையும் காதலன். தொடரும் என்ற தலைப்பிட்ட கவிதை

அரைகுவளை

பச்சையிலைத் தேநீர்

அருந்திய சில நிமிடங்களில் கனவில் நுழைகிறான்
கையில்

பீங்கான் கோப்பையுடன்

ஒரு காதலி தேநீர் அருந்தத் தொடங்கிய சில நிமிடங்களிலேயே அவளுடைய காதலனும் கையில் தேநீர் கோப்பையுடன் அவள் கனவில் நுழைகிறான். ஒருவர் தேநீர் அருந்தும் போது கனவில் இன்னொருவரும் இணைந்து கொள்வது காதலின் சிறப்பாகும். தேநீர் பருகுவோரிடம் உற்சாகத்தை மட்டுமல்லாது அவரிடம் காதலையும் ஊற்றெடுக்கச் செய்யும் சுவை நீராக விளங்குகிறது.

தேநீரும் வேடிக்கை பார்த்தலும்

தூறல் மழை பெய்யும் நேரங்களில் தேநீர் கடையில் நின்று காப்பியோ டியோ குடித்துக்கொண்டு வேடிக்கை பார்க்கும் வேளைகளில் மழையின் அழகை ரசிப்பதும் அங்கு வரும் மனிதர்களின் நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பதும் இனிய அனுபவம்

ஆகும். முத்தமிழ் விரும்பி இவ் அனுபவத்தை கவிதைகளாகப் புனைந்துள்ளார். அவற்றில் ஒன்று எதிர்ப்பு என்ற கவிதையாகும்

காத்திருப்பின் சுவரெங்கும் பிளாஸ்டிக் இலைகள் படர்ந்திருக்க
இலை தின்ற வெள்ளாடாய்
காலம்

சிறு தூறல் விழும் இக்கணத்தில்

வரசித்தி விநாயகர் கோவில் அரசமரத்தடிக் கடையில்
இனிப்பில்லாத தேநீர்ச் சாறு குடிக்கும் என் முகத்தில் அவசரமாய்
வந்து புகைக்கிறார்

யாரோ ஒருவர் தான் மழையின் அழகை ரசிக்கும் வேளையில்
வேகவேகமாக வந்து இவர் இருப்பதை உணராதவர் போல
முகத்தில் புகையை ஊதி விட்டுச் செல்கிறார். இவர் முகத்தில்
பட்ட புகை மழைத் தூறலின் அழகையும் ரசிக்க விடாமல்
பருகும் தேனீரையும் ருசிக்க விடாமல் இரண்டுக்கும் இடையூறாக
அமைந்து விட்டது.

தேநீரும் தென்மேற்கு பருவக் காற்றும்

உள்ளங்கை என்ற கவிதையில் முத்தமிழ் விரும்பி பயன் தரும்
மழையையும் குளிர் தரும் காற்றையும் தேநீர் குடித்தபடி ஒரு சேர
அனுபவித்துப் பாடியுள்ளார். இதிரே இருக்கும் ஏரியின் அழகைக்
கண்டு ரசிக்கும் வேளையில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்று சில்
லென்று வீசும் பொழுதில் ஒரு தேநீர் கடையில் தேநீர் குடித்த
படி அந்த அழகை உள்வாங்கித் திளைக்கும் அனுபவத்தைக்
கவிதையாகப் படைத்துள்ளார்

துறையூர் அண்ணா பேருந்து நிலையத்தில்

தேநீர்

குடித்தபடி

எதிரே நீர் தளம்பும்

ஏரியைப் பார்க்கிறேன்

செங்கொன்றைப் பூக்கள்

ஆனி மாதம்

நீர்ப்பரப்பில்

அலையாடுகின்றன

தென்மேற்குப் பருவக்காற்று கொல்லிமலை

புளியஞ்சோலை பச்சைமலை தொட்டு

தவழுகிறது

உள்ளங்கையில்

மழை பெய்ததால் ஏரி நிறைந்து காணப்படுகிறது. ஏரிக்கரை ஓரத்தில் இருக்கும் செங்கொன்றை மரங்களின் பூக்கள் நீர்ப்பரப்பின் அலைகள் மீது விழுந்து அலையலையாக அசைகின்றன. அத்தருணத்தில் தென்மேற்குப் பருவக்காற்று கொல்லி மலை, பச்சை மலை வழியாகத் தவழ்ந்து வந்து தேநீர் அருந்தும் கவிஞரின் உள்ளங்கையைத் தொட்டு சிலிர்ப்பூட்டுகிறது.

ஓரே பொருள், ஓரே இடம், இரண்டு கவிதை

இரவில் ஒரு நீண்ட ரயில் பயணத்தை முடித்து அதிகாலையில் தமிழகத்தின் தலைநகரில் காலடி எடுத்து வைத்து அங்குள்ள ஒரு தேநீர் கடையில் தேநீர் அருந்தியபடி சென்னை மாநகரின் அதிகாலைப் பொழுதை அதன் குறைந்த பரபரப்பை ரசித்து எழுதப்பட்ட கவிதை விடிந்தது கண்டேன். இதே இடத்தில் மீண்டும் ஏழு மாதங்களுக்குப் பிறகு தேநீர் பருகும் போது அங்குக் காணப்படும் மாற்றங்களைத் திரும்ப எழுதிய கவிதை விவரிக்கின்றது. இவ்வாறு ஓரே இடம் ஓரே சூழ்நிலை தேநீர் பருகும் அனுபவம் ஆனால் அங்கே இருக்கும் மனிதர்கள் மற்றும் செயல்பாடுகளில் காணப்படும் மாற்றங்கள் ஆகியவை விடிந்தது கண்டேன் என்றும் பின்பு திரும்ப எழுதிய கவிதை என்றும் இரண்டு கவிதைகளாக வடிக்கப்பட்டுள்ளன.

'விடிந்தது கண்டேன்' கவிதையில் கவிஞர் தேநீர் பருகும் போது அந்தக் கென்னஸ் சந்தின் பெயர்க் காரணத்தை அறிய விரும்புகிறார். ஆனால் அந்த பெயரைத் தவறாகப் புரிந்து

கொண்ட ஒரு பெரியவர் தன் பெயர் தான் அது என்று சொல்லி தனது ஊரின் பெயரையும் சேர்த்துச் சொல்கிறார்.

தேநீர் குடித்த பிறகு சிறிது தூரம் நடந்து வானல்ஸ் சாலை சென்ற கவிஞர் மீண்டும் ஒரு கடையில் தேநீர் பருகுவதோடு கவிதை நிறைவு பெறுகிறது. அடுத்தடுத்து தேநீர் பருகும் இவரது இப்பழக்கத்தை இன்னும் சில கவிதைகளிலும் பதிவு செய்துள்ளார்.

விடிந்தது கண்டேன்

எழும்பூரில்

தொடர்வண்டி நிலையத்திலிருந்து

வெளியே வந்து

இம்பாலா விடுதியில்

பச்சை தேநீர் அருந்த

மார்கழியின் முற்பகுதிப்

பனிமூட்டம்

கலைகின்றது

கென்னத் சந்தில்

கென்னத் விடுதியில்

கென்னத்தை விசாரித்தேன்

பழைய தாழ்வாரத்தில்

படுத்திருந்த

கந்தல் போர்த்திய

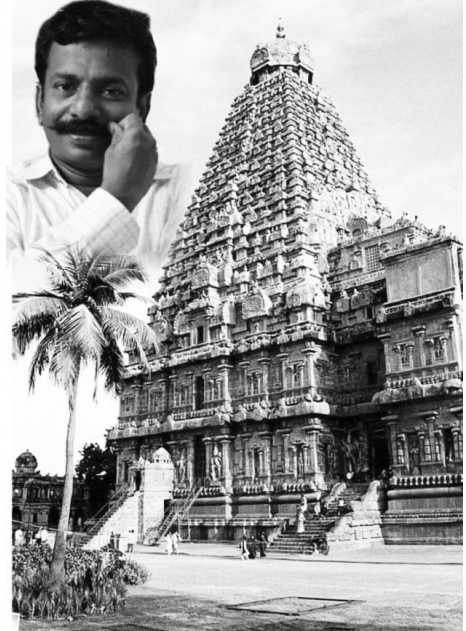
பெரியவர்

என் பெயர் கென்னடி

என்றார்

சொந்த ஊர்

மம்சாபுரம் என்றறிந்தேன்

வானல்ஸ் சாலையில்

திரும்பி

திரும்பவும் தேநீர்க்கோப்பை

விடிந்தது

கண்டேன்;

புதிய மனிதர்களின்

முகவரிகளோடு.....

பொறிஞர் கவிஞர்
முத்தமிழ் விரும்பி

தொடர்வண்டி நிலையத்தை விட்டு வெளியே வந்து பச்சை இலை தேநீர் அருந்தும் வேளையில் அது வரை இருள் படர்ந்திருந்த அதிகாலைப் பொழுது மெல்லமெல்ல தன் இருட்டை விலக்கி அருணோதயத்தைக் காண்கிறது. பனிமூட்டமும் விலகத் தொடங்குகிறது. அப்போது அவர் தேநீர் அருந்தியபடி கென்னத் விடுதியில் கென்னத் யார் என்று விசாரிக்கிறார். அங்கு படுத்திருந்த பெரியவர் என் பெயர் கென்னடி என்றார். என் ஊர் மம்சாபுரம் என்றார். கவிஞர் அங்கிருந்து அகன்று வானல்ஸ் சாலையில் திரும்பி திரும்பவும் தேநீர் வருந்துகிறார். இப்போது நன்றாக விடிந்து விட்டது.

புதிய மனிதர்கள் நடமாடத் தொடங்கிவிட்டனர்

திரும்ப எழுதிய கவிதையில் முதல் கவிதைக்கும் இரண்டாவது கவிதைக்கும் இடையே கால் வேறுபாடு உள்ளது. இரண்டாவது கவிதையில் அவர் இரயிலை விட்டு இறங்கியதும் எழும்பூரில் புதிதாக அழகுமுத்துக்கோன் என்ற விடுதலை வீரனுக்கு ஒரு சிலை எழுப்பப்பட்டு இருப்பதை கவிஞர் காண்கின்றார். பிறகு சென்னையில் உள்ள குதிரைகளுக்கு தீவனமாகப் இலை தழைகள் வெளியூர்களில் இருந்து பேருந்தில் கொண்டு வரப்பட்டு அங்கு இறக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறார். உள்ளூர்க்காரர்கள் வந்து அவற்றை உடனடியாக வாங்கிச் செல்கின்றனர். நோய்த்தொற்று காலத்தில் பேருந்துகள் ஓட்டம் இல்லாத போது பாவம் இந்த குதிரைகள் எதைத் தின்றிருக்கும் என்று குதிரைகளுக்காகக் கவிஞர் கவலைப்படுகிறார். அக்கால

கட்டத்தில் கிராமங்களில் தோட்டத்து மூலிகைகள் காய்ந்து போய் இருக்குமே அந்த விவசாயிகளுக்கு அது பேரிழப்பை ஏற்படுத்தி இருக்குமே என்று விவசாயிகளுக்காக ஒரு விவசாயி வருந்துகின்றார். (கவிஞர் தமிழக அரசின் உயர் அதிகாரியும் தஞ்சையின் நெல் விவசாயியும் அவர்) அதன்பிறகு இங்கு வேலை செய்யும் முனியப்பன் என்கே போய் தேநீர் குடித்திருப்பான். தேநீர் கடைகள் எல்லாம் அடைக்கப்பட்டிருந்த வேளையில் அவன் தேநீருக்கு என்ன செய்திருப்பான் என்று அவனை நினைத்தும் கவலைப் படுகிறார். தேநீர் குடித்த படி பல ஊர்காரர்கள் அங்கு ஊர்க் கதைகள் பேசுவதைக் கவனிக்கிறார். நிறைவாக இந்த ஆண்டு நல்ல மழை பெய்யட்டும். நான் மீண்டும் இந்த ஊருக்கு வரும்போது எல்லோரும் மகிழ்ச்சியாக ஊர்க் கதைகளை பேசிக்கொண்டு இருக்க வேண்டும். அப்போது நானும் வருவேன். காலை தேநீருடன் உங்கள் கதைகளை கேட்க என்று தன் மனதுக்குள் சொல்லிக் கொள்கிறார்.

இவ்வாறாக இந்தத் திரும்ப எழுதிய கவிதை பல நிகழ்வுகளை எதிர்பார்த்து, பல எண்ணங்களை விவரிப்பதாக அமைகின்றது.

எழும்பூரில் எழுந்துள்ள

தமிழக விடுதலை வீரன் ஒருவனது இடது கையில் கேடயம் இருக்கிறது

வேனல்ஸ் சாலையில் நடைமேடையில்

புத்தம்புதுக் கட்டுகளாக பசுமை மாறா

தழைகளும் இலைகளும்

நடைப்பயிற்சி செய்வார் ஒதுங்கிப் போவார்

இது என்னவாக இருக்கும்?

இராமநாதபுரம்

சிவகங்கை

திருவாடானைப் பகுதியிலிருந்து

தினமும்

ஆம்னி பஸ்களில் இருந்து இறக்கப் படுகின்றன

இருபது நிமிடங்களில்

இடம் காலி

ஏதெனக்கேட்டான் கவிஞன் குதிரைகளுக்கு தீவனம் மூலிகைச்
செடிகள்

என்றார் முனியப்பன்

கோவிட் 19 காலத்து

ஏழு மாதங்களில்

பெருநகரத்துக் குதிரைகள்

எதைத் தின்றன

தோட்டத்து மூலிகை காய்ந்திருக்கலாம்

தென் மாவட்ட வேளாண்மை என்னவாய் இருந்திருக்கும்
முனியப்பன் எங்கே வேலை செய்து

தேநீர் குடித்திருப்பார்?

பெருநகரத்துச் சாலைகள் நடமாட்டம்

குதிரையோட்டம்

யாதென நினைத்தல்

இனி வேண்டாம்

பசுமை படரட்டும்

ஸ்ரீராம் விடுதியருகே

மக்கள் குழுவாய்த்

தேநீர் அருந்தும் பொழுதில் சொந்த ஊர் கதையாட்டும்

கிபி 20 21 நலமாய்க்

கிடைக்க

இந்த ஐப்பசி மாதம்

வடகிழக்குப் பருவமழை சேதாரமின்றிச்

சரியாய்ப் பொழியட்டும்

நண்பா

நானும் வருவேன்

காலைத் தேநீருடன்

கதைகள் கேட்க

'திரும்ப எழுதிய கவிதை' முதலில் எழுதப்பட்ட கவிதையில் இரண்டாவது தேநீர் பருகிய வானல்ல காலையில் இருந்து தொடங்குகிறது. அந்தச் சாலையில் குவிக்கப்பட்ட குதிரை தீவனத்தை பற்றிய சிந்தனையோடு தொடங்கி நாடு செழிக்க வேண்டும், நல்ல மழை பெய்ய வேண்டும், நண்பா என்ற நல்லெண்ண வெளிப்பாட்டுடன் நிறைவு பெறுகிறது.

சமூகப் பிரதிபலிப்பு

தேநீர் என்பது உற்சாகத்துக்கு பருகப்படும் வெறும் பருகுநீர் மட்டும் அல்ல. ஒரு சமூக அலசலை உள்ளுக்குள்ளே தூண்டுகின்ற ஊக்க நீராகவும் அமைகின்றது. இவ்வாறான தேநீர் அல்லது காபி பற்றிய கவிதைகளில் பச்சை இலை தேநீர், சர்க்கரை இல்லாத தேநீர் காபி போன்றவை அடிக்கடி வருகிறது. காபி

அல்லது தேனீரில் பால் அல்லது சர்க்கரை சேர்க்கப்பட்டதாக குறிப்பு காணப்படவில்லை. ஒரு கவிதையில் மட்டும் வெல்லம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பச்சை இலைத் தேநீரும் சர்க்கரை இல்லாத தேநீரும் மேட்டுக்குடியினரின் பருகு நீராக விளங்குவது இவண் குறிப்பிடத்தக்கது.

பாலுக்கு வழியற்று கடுங்காப்பி குடிக்கும் ஏழைகளின் காபி அனுபவம் எதுவும் எந்தக் கவிதையிலும் காணப்படவில்லை. ஆரோக்கிய சிந்தனையுடன் பாலில்லாத சர்க்கரை சேர்க்காத மேட்டுக்குடி காப்பியும் பச்சையிலைத் தேநீரும் தான் கவிதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. இனிப்புக் காப்பியை விட கசப்புக் காப்பி, கசப்பு தேநீர் அதிகம் இடம்பெறுவதைக் காண முடிகிறது. கவிஞரின் பிற கவிதைகளிலும் ஆதொண்டங்காயின் கசப்பு சுவை, சோற்றுக் கத்தாழையின் கசப்புக் கூழ்மம் என கசப்பின் சுவை ரசிக்கப் படுவதைக் காணலாம்.

ஆங்கிலேயர்கள் அல்லது வெளிநாட்டவர் காபி மோச்சா, கப்புச்சினோ, எக்ஸ்பிரசோ என்று பலவகையான சுவையில் காபி குடிக்கின்றனர். தமிழ்நாட்டில் காபி பார்ப்பனர்களுக்கு என்று தனி சுவையில் தயாரிக்கப்படுவதாக தொன்றுதொட்டு ஒரு கருத்து நிலவுகின்றது. அதற்கு கும்பகோணம் டிகிரி காபி என்ற பெயரும் சூட்டி உள்ளனர். அது கசப்புச் சுவை மிகுந்தது. இங்குக் காபி வசதியானவர்களின் பருகு நீராகவும் தேநீர் என்பது உழைப்பாளர்களின் பசியைப் போக்கும் உணவாகவும் உந்துசக்தியாகவும் விளங்குகின்ற நிலை உள்ளது. இந்த இரண்டுக்குமான வேறுபாடு எதுவும் முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதைகளில் காணப்படவில்லை. சில கவிதைகளில் காபி என்று என்று குறிப்பிட்டாலும் அதுவும் சர்க்கரை இல்லாத மேட்டுக்குடிக் காபியைத் தான் அவர் குறிக்கிறார். மேட்டுக்குடியினரின் பச்சை இலைத் தேநீரும் இடம் பெற்றுள்ளது.

முத்தமிழ் விரும்பியும் தேநீரும்

கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பி பொறியாளர், அரசு உயர் அதிகாரி, பெருநில நஞ்சை விவசாயி என்று சமுதாயத்தின் உயர்மட்டத்தில் இருப்பதால் அவர் கவிதைகளில் எங்கும் ஏழைகளின் தேநீர்

பற்றிய தகவல்கள் எதுவும் இடம்பெறவில்லை. பணக்காரர்களின் காபியும் தேநீரம் மட்டுமே இடம்பெற்றுள்ளது.

காதலர்கள் பருகும் காபி அல்லது தேநீர் அனுபவத்தை விட நட்பு மற்றும் சமூக அக்கறை சார்ந்த காப்பி பருகும் அனுபவம் கூடுதலாக அவரது கவிதைகளில் இடம் பெற்றுள்ளது. காவிரி ஆற்றங்கரையின் நெல் விவசாயி என்பதால் பருவ மழை, வேளாண்மை, ஊர்க் கதைகள் போன்ற கிராமத்துத் தகவல்கள் கவிதைகளின் உள்ளடக்கக் கூறுகளாக விளங்குகின்றன.

முத்தமிழ் விரும்பியின் தனித்தன்மை

முத்தமிழ் விரும்பி கவிதைகளின் சரளமான நடையும் சொற் செட்டும் பொருண்மையும் உணர்ச்சி ஆழமும் வாசிப்பு அனுபவத்தை சுவையாக்குகிறது. இவரது கவிதைகளில் எதிர்மறைச் சொற்கள், வன்மம், வெறுப்பு, வசை போன்றவை இல்லை. அன்பும் நட்பும் சமூக அக்கறையும் காதலும் ஏழைகளின்பால் இரக்கமும் மழை, காற்று போன்ற இயற்கை நேசமும் நிறைந்திருப்பதால் காபி அல்லது தேநீர் குடிக்கும் உற்சாகம் இவரது கவிதை வாசிப்பில் கிடைக்கின்றது. இந்த உணர்வு பெருக்கால் இவரது கவிதைகள் உயர் சிறப்பு நிலை பெறுகின்றன.

11. தமிழ்ச் சித்திரியலும் கிறிஸ்தியலும் – 11

முனைவர் மோ. மைக்கேல் பாரடே

மேனாள் தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,
சென்னைக் கிறித்தவக் கல்லூரி,
தாம்பரம்.

தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் மெய்யறிவுக்கும் சிந்தனை வளத்திற்கும் ஓர் ஆதாரமாய்த் திகழும் சமய /சமுதாயச் சீர்திருத்த இலக்கியப் பெட்டகமான சித்தர் இலக்கியங்களின் கோட்பாடுகளை, உலகப் பெருஞ்சமயமாம் கிறித்தவத்தின் உயர்மறை நூலாகவும் உலக இலக்கியங்களில் முதன்மையான ஞானச் சுரங்கமாகவும் திகழும் விவிலியக் கோட்பாடுகளோடு பல நிலைகளில் ஒப்பிட்டாய்ந்து வருவதே இக்கட்டுரைத் தொடர். அவ்வகையில் இத்தொடரின் முந்தின பகுதிகளில், குருவணக்கம், மெய்க்குருக்களையும் பொய்க் குருக்களையும் இனங்காணல், சாதிபேத, சடங்கு சாத்திர மறுப்பு, ஓரிறைக் கோட்பாடு, அன்பு நெறியே இறைநெறியாதல் முதலிய பல செம்பொருள்களின் அடிப்படையில், இரு பேரிலக்கியங்களிடையமைந்த ஒற்றுமைக் கூறுகளை விவாதித்து வந்தோம். கிட்டத்தட்ட இக்கட்டுரைத் தொடர் நிறைவடையப் போகிற நிலையில், இந்தப் பகுதியில் மிக முக்கியமான இன்னொரு பொருள்பற்றி ஆய முற்படுவோம். அது கடவுள் வணக்கம், அதாவது இறைவனை வணங்குவதற்கும் வழிபடுவதற்கும் உரிய சரியான முறை எது என்பது பற்றி இவ்விரு பேரிலக்கியங்களும் தரும் போதனைகள் பற்றியதாகும்.

இரு பேரிலக்கியங்களின் முதன்மை நோக்கும் செய்தியும்

சொல்லப்போனால், சித்தர் இலக்கியங்களும் சரி, விவிலியமும் சரி, உண்மையான கடவுள் யார் என மக்களுக்கு இனங்காட்டு தலையும் அந்த மெய்க்கடவுளை எப்படி வணங்க வேண்டும் அல்லது ஆராதிக்க வேண்டும், கடவுள் வணக்கத்தின் தவறான

– போலியான – பொய்யான முறைகளை எப்படி இனங்கண்டு விலக்க வேண்டும், அத்தகு பொய் முறைகளைப் போதிக்கும் போலித் துறவியரிடமிருந்தும் சமயத் தலைவர்களிடமிருந்தும் எவ்வாறு விலகி நிற்க வேண்டும் என்பன போன்ற செய்திகளைப் பேசுவதையே முதன்மை நோக்கமாகக் கொண்டவை. இவ்விருவகை இலக்கியங்களும் பேசும் சமுதாயச் சீர்திருத்தங்கள் தொடர்பான செய்திகள் எல்லாம், சமய நம்பிக்கைகளோடு பின்னிப்பிணைந்தவைகளே என்பதையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். சமயத்தின் பெயராலும் கடவுளின் பெயராலும்தான் பாமரப் பொதுமக்களுக்குப் பல மூடநம்பிக்கைகளும் சமுதாயக் கொடுமைகளும் பேதங்களும் புகட்டப்படுகின்றன. அல்லது கற்பிக்கப்படுகின்றன. எனவே, மெய்யான கடவுளையும் அவரை வணங்கும் மெய்யான இறைவணக்க முறைகளையும் நாம் தெரிந்துகொண்டால், அவற்றில் தெளிவு பெற்றால், பிற மூட நம்பிக்கைகளுக்கும் சமுதாயக் கொடுமைகளுக்கும் இடமிராது. எனவேதான், இக்கட்டுரையில், கடவுளை வணங்கி வழிபடும் முறையை இரு பேரிலக்கியங்களும் பேசும் முறை பற்றி ஆய்ந்தறிய முற்படுகிறோம்.

I சித்தர் இலக்கியங்களின் செறிவான போதனைகள்

முதலாவதாக, பல்வேறு சித்தர்கள் தம் பாடல்களில் உண்மையான கடவுளை எப்படி வழிபட வேண்டும் அல்லது ஆராதிக்க வேண்டும் என்றும் பொய்யானவழிபாட்டு முறைகள் எவையென்றும் கூறும் செய்திகளைச் சான்றுகள் வழி காண முற்படுவோம்.

அ. பட்டினத்தார் நகையாடும் போலி வழிபாடு

மெய்யான – சரியான வழிபாடுகள் பற்றி சித்தர்கள் பேசும் செய்திகளை ஆராயும் முன், மக்கள் பின்பற்றும் பொய்யான – போலியான, இன்னும் சொன்னால் கள்ள வழிபாடுகள் பற்றிய ஒரு சான்றைக் காண்போம்.

சிவவாக்கியர் உள்ளிட்ட பெரும்பாலான சித்தர்கள் கோயில் வழிபாட்டை மறுத்தும் எதிர்த்தும் பேசும் நிலையில், கோயில் வழிபாட்டை ஏற்று பல பாடல்கள் பல கோயில்களின்

அடிப்படையில் பாடியுள்ள பட்டினத்தார், கோயிலுக்குள் போனாலும் அங்கு மனமொன்றாது மக்கள் செய்யும் கள்ளப் பூசையை எள்ளி நகையாடுகிறார். இப்பாடலில்,

கையொன்று செய்ய, விழியொன்று நாட, கருத்தொன்று எண்ண
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்று பேசப் புலால் கமழும்
மெய்யொன்று சார, செவியொன்று கேட்க, விரும்பும்யான்
செய்கின்ற பூசை எவ்வாறு கொள்வாய்? வினை தீர்த்தவனே!

ஆ. திருமூலர் பேசும் உயர்வழிபாடு

இனி, சித்தர் இயக்க மூலவராகக் கருதப்படும் திருமூலர், தம் திருமந்திரத்தில், கடவுளை வழிபடும் உயர்நிலை பற்றிப் பேசும் உயரிய சிந்தனைகளை அறிவோம். மனிதர்கள் கல்லாலும் மண்ணாலும் பிற பொருள்களாலும் கட்டும் கோயில்கள் அல்ல, நமது உள்ளமும், உள்ளம் மட்டுமல்ல நம் உடம்பும்தான் கடவுள் குடியிருக்க விழையும் கோயில்கள். அங்கே அவரை மூலஉற்சவராக வைத்து, போற்றிப் புகழ்ந்து வழிபட வேண்டும். நாளும் அவர் வழிப்பட வேண்டும் என்று நயமுறப் பாடும் பாடல், மிக உயர்ந்த ஆன்மீக அறிவுரையாகும். அப்பாடல் இது:

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரானார்க்கு வாய் கோபுரவாசல்
தெள்ளத் தெளிந்தார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கம்
கள்ளப் புலனைந்தும் காளா மணிவிளக்கே.

இ. கடுவெளிச் சித்தர் காட்டும் பக்திநெறி

கடவுள் வணக்கத்துக்குக் காரணமாக இருப்பது மனிதரின் பக்தி உணர்வுதானே. நமது தமிழ்ச் சமயங்கள் கடவுளை அறிய பக்தி மார்க்கம், ஞான மார்க்கம், யோக மார்க்கம், கரும மார்க்கம், என்பனவற்றைச் சுட்டுகின்றன அல்லவா? அதில் பக்தி மார்க்கத்தின் பெருமையைச் சொல்லி, அப்படி பக்தி செய்யும்போது அன்பின் வழிப்பட்ட ஆராதனையையே இறைவனுக்கு ஏற்றடுத்து, ஈடேற்றம் காண வேண்டுமென்று பின்வரும் இரு பாடல்களில் கடுவெளிச் சித்தர் கனிவாகப் போதிக்கிறார்.

பாரிலுயர்ந்தது பக்தி அதைப்
பற்றின பேர்க்குண்டு மேவரு முத்தி
சீரில் உயர் அட்ட சித்தி யார்க்கும்
சித்திக்கு மேசிவன் செயலினால்
அன் பெனும் நன்மலர் தூவி பர
மானந்தத் தேவின் அடியிணை மேவி
இன்பொடும் உன்னுடல் ஆவி நாளும்
ஈடேற்றம் தேடாய்நீ இங்கே குலாவி'

ஈ. பாம்பாட்டியார் தரும் சிறந்த போதனை

பாம்பாட்டிச் சித்தர் கடவுள் வணக்கம் பற்றியும் கடவுளைக் குருவாகக் கண்டு நாம் வணங்க வேண்டிய முறைகள் பற்றியும் நிறையப் பாடியிருக்கிறார். அவற்றுள் அவர் வலியுறுத்துவது, தூய்மையின் வடிவான இறைவனை நாமும் தூய உள்ளத்தோடு அன்பு செலுத்தி, உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தும் அர்ப்பணித்து, குருவாக ஏற்று அவர் போதனைகளைத் தழுவி வழிபட வேண்டும் என்பதாகும். அப்பாடல்கள் சில:

'எள்ளில் எண்ணெய் போல உயிர் எங்கும் நிறைந்த
ஈசன் பத வாசமலர் எண்ணி எண்ணியே
உள்ளபடி அன்பு பக்தி ஓங்கி நிற்கவே
ஓடுங்கி அடங்கித் தெளிந்து ஆடு பாம்பே!

அண்ட பிண்டம் தந்த எங்கள் ஆதிதேவனை
 அகலாமலே நினைத்தே அன்பாய்ப் பணிந்து
 எண்டிசையும் புகழ்ந்திட ஏத்தி யேத்தியே
 ஏகமன மாகநாடி ஆடு பாம்பே!
 சோதிமயமான பரிசுத்த வத்துவைத்
 தொழுதழுது அலற்றித் தொந்தோம்தோம் எனவே
 நீதி தவறா வழியில் நின்று நிலையாய்
 நினைந்து நினைந்துருகி ஆடுபாம்பே'

குருவணக்கப் பாடல்கள்

'காற்று உடல் பொருள் ஆவி தத்தமாகவே
 தானம் வாங்கி நின்ற எங்கள் சற்குருவினைப்
 போற்றி மனம் வாக்குகாயம் மூன்றும் பொருந்த
 புகழ்ந்து புகழ்ந்து நின்று ஆடு பாம்பே'
 'பொய்யம் மதங்கள் போதனைசெய் பொய்க் குருக்களைப்
 புத்தி சொல்லி நன்னெறியிற் போக விடுக்கும்
 மெய்யம் மதந்தான் இன்னதென்று மேவ விளம்பும்
 மெய்க் குருவின் பதம் போற்றி ஆடு பாம்பே'
 'உள்ளங் கையிற் கனிபோல உள்ள பொருளை
 உண்மையுடன் காட்டவல்ல உண்மைக் குருவைக்
 கள்ள மனந் தன்னைத் தள்ளிக் கண்டுகொண்டு அன்பாய்க்
 களித்து களித்து நின்று ஆடு பாம்பே'

கோயில் வழிபாட்டை நகையாடும் பாடல்

'ஏட்டுச் சுரைக்காய்க் கறிக்கிங் கெய்திடாது போல்
 எண்திசை திரிந்துங் கதி எய்தல் இல்லையே
 நாட்டுக்கொரு கோயில்கட்டி நாளும் பூசித்தே
 நாதன் பாதம் காணார்கள் என்று ஆடுபாம்பே!'

உ. குதம்பைச் சித்தர் கூறும் மெய் வணக்கமுறைகள்

பிற சில சித்தர்களைப் போலவே, குறிப்பாகத் திருமூலரைப் பின்பற்றி, கோயில் வழிபாட்டை நகையாடியும், நம் உடலையே கோயிலாகப் போற்றி, நம் உள்ளுறையும் இறைவனை வழிபட வேண்டுமென்றும் குதம்பைச் சித்தர் அறிவுறுத்தும் அழகிய பாடல்கள் இவை:

‘கோயில் பலதேடிக் கும்பிட்டதால் உனக்
கேயும் பலன்வருமோ – குதம்பாய்
ஏயும் பலன் வருமோ’

சித்தத்தலம் போல் தெய்வம் இருக்கின்ற
சுத்தத் தலங்கள் உண்டோ – குதம்பாய்
சுத்தத் தலங்கள் உண்டோ’

மெய்த் தலத்தில்லாத மெய்ப் பொருளானவர்
பொய்த்தலத் தெய்வதுண்டோ – குதம்பாய்
பொய்த்தலத் தெய்வதுண்டோ

நிறைவாக, நம் மனம்தான் இறைவனுக்கு ஏற்ற காணிக்கை என்று தெளிவுறுத்துகிறார்.

‘மாணிக்கக் குன்றிற்கு மாசற்ற சோதிக்குக்
காணிக்கை நன்மனமே – குதம்பாய்
காணிக்கை நன்மனமே

ஊ. சிவவாக்கியரின் சீரிய அறிவுரை

சித்தர்களுள் கோயில் வழிபாட்டை மறுத்தும், உள்ளக் கோயிலை உயர்த்தியும் பேசிய சிவவாக்கியரது பாடல்கள் பலரும் அறிந்தவை.

‘கோயிலாவது ஏதடா குளங்களாவது ஏதடா
கோயிலும் குளங்களும் சும்பிடும் குலாமரே
கோயிலும் மனத்துளே குளங்களும் மனத்துளே
ஆவதும் அழிவதும் இல்லைஇல்லை இல்லையே.’

எ. அகத்தியர் ஞானப் பாடல்கள் தரும் ஆராதனை விளக்கங்கள்

சித்தர் பாடல்களுள் சற்று பிற்காலத்ததாகக் கருதப்படக்கூடிய அகஸ்தியர் ஞானப் பாடல்களுள் ‘அகஸ்தியர் ஞான விளக்கம் 34’ என்ற தலைபிலமைந்த 34 பாடல்களும், கடவுளை ஆராதிப் பதற்குரிய வழிமுறைகளைப் பேசுவவையாக உள்ளன. பல பாடல்களின் கருத்துகள் கிறித்தவ மறைக்கோட்பாடுகளை அப்படியே எதிரொலிப்பனவாக உள்ளது வியப்பூட்டுகிறது. சொல்லாட்சியிலும் பொருளளவிலும் விவிலியத்துடன் மிகப் பெரிய ஒற்றுமை காணப்படுகிறது.

ஆத்தம சுத்தியுடன் கடவுளை ஆராதிக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தும் பாடல் இது.

‘கமுவியே ஆத்தமத்தைப் படிகம்செய்ய
கருவிகளைத் தெட்சணையாய் வைத்துக்கொண்டு
மெமுகுவாய் இருதயத்தைக் கண்ணீராலே
மெமுகினபின் தெய்வத்தின் பக்திவைத்து
தொமுகுவாய் தவஞான தீப மேந்தித்
தோத்திரிப்பாய் சகலநன்மை சொருபிகண்டாய்
முமுகுவாய் சிறுபொய்கைக் குள்ளேநீயும்
முத்திபரன் அருகே முச்சுடராய்த்தானே’

இன்னொரு பாடல் கடவுளிடம் எவ்வாறு ஜெபம் செய்ய வேண்டும் என விளக்குகிறது.

‘செபத்தையே செய்வதற்குச் சீவன் வேணும்
செபஞ்செய்யத் திருச்சித்தம் தேட வேணும்
பவத்தையே ஒழிப்பதற்குத் தண்ணீர் வேணும்

பரமபதம் அடைவதற்குத் தபசுவேணும்.

அவத்தமாய்ப் பலதானம் பண்ண வேண்டாம்
ஆறுகுளந் தனில் மூழ்கி அலைய வேண்டாம்
சிவன்பேரில் அணையாது சொல்லி விட்டேன்
தீட்சைபெறச் சிவன்பாதம் தெரிசிப் பாயே'

இதில் வரும் இன்னொரு பாடலும், எத்தகு மனநிலையில்
கடவுளைத் தியானிக்க வேண்டும் என விளக்குகிறது.

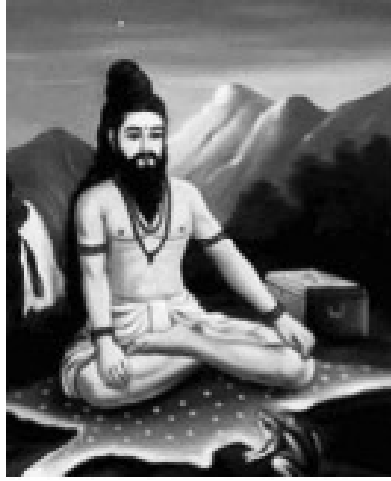
'கண்ணீரை விட்டுள்ளக் கசட்டைப் போக்கி
காரண சற்குரு தன்னால் சுத்தமாக்கி
வெண்ணீறாய் வேதாந்தத் திருவினுள்ளே
வீடேக வேணுமென்னில் விரும்பிக் கேளு
தண்ணீரை உருவேற்றித் தியானம் செய்து
சட்கோணம் தன்னையுமே சரணம் செய்து
கண்ணீர் விட்டமுது அருந்திச் சட்டை போக்கிக்
கரையேற வேணும் இதைக் கைக்கொள்வீரே.

இவ்வாறாக, பல்வேறு சித்தர்களும் கடவுளை வழிபட
வேண்டிய முறைகள் பற்றி பல சீரிய சிந்தனைகளையும் நேரிய
போதனைகளையும் வழங்கியுள்ளனர்.

II விவிலியம் போதிக்கும் இறைவழிபாட்டு அல்லது தேவ ஆராதனை முறைமைகள்

விவிலியத் திருமறையின் பழைய ஏற்பாட்டில், கடவுளால்
தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட இஸ்ரவேல் நாட்டு மக்கள் எப்படி
யெல்லாம் எங்கெல்லாம் கடவுளைத் தொழுதுகொண்டார்கள்
என்பதைப் பற்றி வரலாற்றுப்பூர்வமாகப் பல செய்திகள் தரப்
பட்டிருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் ஆங்காங்கே ஏற்படுத்தப்பட்ட பலி
பீடங்களில் பலிகள் செலுத்தியும் பிறகு ஆசரிப்புக் கூடாரங்கள்
என்ற அமைப்பிலும் தொழுதுவந்த அவர்கள், பின்னர் இஸ்ரவேலின்
முதல் அரசனான தாவீதின் மனவிருப்பப்படி தலைநகர் எருசலேமில்
ஒரு பெருந் தேவாலயம் கட்டத் தலைப்பட்டார்கள். ஆனால்,

கடவுள், அதிகப் போர்களில் ஈடுபட்டவன் என்பதால், தாவீதுக்குத் தேவாலயம் கட்டியெழுப்ப அனுமதி தரவில்லை. அவரது மகனான ஞானம்மிகு மாமன்னன் சாலமோனுக்குத்தான் அந்த வாய்ப்பு தரப்பட்டது. மக்களின் போராதரவோடு, தலைசிறந்த சிற்பிகள், கலைஞர்கள் உதவியோடு சாலமோன் அரசன் எழுப்பிய தேவாலயத்தின் போதும் 'கடவுளே! வானாதி வானங்களும் கொள்ளாத நீர் மனிதர்கள் கைகளால் கட்டிய ஆலயங்களில் வாசம் செய்வதில்லை. ஆனாலும் நாங்கள் ஒரு புனித இடத்தில் வந்து உம்மை நோக்கி விண்ணப்பங்கள் செய்யவும் உம்மைத் துதித்துப் பாடவும்தான் இந்த ஆலயத்தைக் கட்டி எழுப்பியுள்ளோம். நீர் மனமிரங்கி, எங்கள் விண்ணப்பங்களைக் கேட்டருள வேண்டும்' (I இராஜாக்கள் 8: 27, 28) என்று அறிக்கையிட்டு வேண்டுகல் செய்கிறான் சாலமோன் மன்னன்.

மனத் தூய்மையே கடவுள் வழிபாட்டில் முக்கியம்

கடவுளை வழிபடும்போது மனத்தூய்மையையே அலங்காரமாகக் கொண்டு வழிபட வேண்டும். நாம் இறைவனுக்குச் செலுத்தும் பலிகளும் காணிக்கைகளும் முக்கியமல்ல. நம் தூய வாழ்வையே அவர் விரும்புகிறார் என்பன போன்ற கருத்துகளை வலியுறுத்தும் வாக்கியங்கள் பல பழைய ஏற்பாட்டு நூல்கள் முழுவதும் பரவிக் கிடக்கின்றன. சிலவற்றைக் கீழே காண்போம்.

பரிசுத்த அலங்காரத்துடனே கர்த்தரைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள்;
பூலோகத்தாரே, நீங்கள் யாவரும் அவருக்கு முன்பாக நடுங்குங்கள்.
(சங்கீதம் 96:9)

கர்த்தரோவென்றால், தமது பரிசுத்த ஆலயத்தில் இருக்கிறார்;
பூமியெல்லாம் அவருக்கு முன்பாக மௌனமாயிருக்கக்கடவது.
(ஆபகூக் 2 : 20)

இனி வீண் காணிக்கைகளைக் கொண்டுவரவேண்டாம்; தூபங்
காட்டுதல் எனக்கு அருவருப்பாயிருக்கிறது; நீங்கள் அக்கிரமத்
தோடே ஆசரிக்கிற மாதப்பிறப்பையும், ஓய்வுநாளையும், சபைக்
கூட்டத்தையும் நான் இனிச் சகிக்கமாட்டேன். (ஏசாயா 1: 13)

ஆயிரங்களான ஆட்டுக்கடாக்களின்பேரிலும், எண்ணெயாய்
ஓடுகிற பதினாயிரங்களான ஆறுகளின்பேரிலும், கர்த்தர் பிரிய
மாயிருப்பாரோ? என் அக்கிரமத்தைப் போக்க என் முதற்
பேறானவனையும், என் ஆத்துமாவின் பாவத்தைப் போக்க என்
கர்ப்பக்களியையும் கொடுக்கவேண்டுமோ?

மனுஷனே, நன்மை இன்னதென்று அவர் உனக்கு அறிவித்
திருக்கிறார்; நியாயஞ்செய்து, இரக்கத்தைச் சிநேகித்து, உன் தேவ
னுக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையாய் நடப்பதை அல்லாமல் வேறே
என்னத்தைக் கர்த்தர் உன்னிடத்தில் கேட்கிறார். (மீகா 6: 7,8)

இயேசு பெருமானின் வழிபாடு பற்றிய போதனைகள்

புதிய ஏற்பாட்டு நற்செய்தி நூல்களில், கடவுளைத் தொழுவது பற்றிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பல போதனைகளைக் காணமுடியும். விரிவஞ்சி ஒரு சான்று மட்டும் தரப்படுகிறது. இயேசு அன்றைய சமுதாயத்தால் புறக்கணிக்கப்பட்ட சமாரியப் பெண்ணைத் தாமே வலிந்து சென்று சந்தித்து உரையாடுகிறார். அப்போது அப்பெண் அவரிடம், நாங்கள் எருசலேம் தேவாலயத்தில் மட்டும் தான் தொழுதுகொள்ள வேண்டுமா? என்று கேட்கும்போது, 'கடவுளை எங்கும் தொழுதுகொள்ளலாம். ஆனால், தூய மனத்தோடு ஆவியோடும் உண்மையோடும் அவரைத் தொழுதுகொள்ள வேண்டும். அதுதான் கடவுள் விரும்பும் தொழுகை என்று தெளிவுபடுத்துகிறார். (யோவான் 4 – 21-24)

பவுலடியாரின் தொழுகை பற்றிய போதனைகள்

அவ்வாறே புதிய ஏற்பாட்டில் பெரும் பகுதியை எழுதிய புனித பவுலடியாரும் இறைத் தொழுகை பற்றிய பல நல்லறிவுரைகளைத் தருகிறார். சடங்குகளும் காணிக்கைகளும் உடலை ஒடுக்குதலும் முக்கியமல்ல. அவை மாயமான – சுயவிருப்ப வழிபாடுகள்தாம். கடவுளின் கட்டளைகளுக்கு இணங்கி, அவர் சித்தத்துக்கு ஏற்ப வாழுதலே உண்மை வழிபாடு என விளக்குகிறார். குறிப்பாக, கொலோசேயர் 2:18 முதல் 23 வரை உள்ள பகுதி காண்க. அவ்வாறே, நம் உள்ளமும் உடலுமே இறைவனின் ஆலயம். அவற்றைத் தீட்டுப்படுத்தலாகாது என்ற கருத்தையும் பல இடங்களில் வலியுறுத்துகிறார் (1 கொரிந்தியர் 3: 16, 17 & 6: 19).

திருமூலர், சிவவாக்கியர் பாடல்கள், பவுலடியார் கருத்தை எதிரொலிப்பதை முன்னரே கண்டோம்.

இவ்வாறாக, உண்மையான இறைவனை உணரும் மெய் யறிவையும், அவ்வுண்மைக் கடவுளை வணங்கி வழிபடும் சரியான நெறிமுறைகளையும் பற்றிய கோட்பாட்டுப் போதனைகளில், விவிலியமும் சித்தர் பாடல்களும் ஒன்றுபட்டே ஒலிக்கக் காண்கிறோம்.

தொடரும்...

நூலறி(வு)முகம்

12. அடிமைப்படுத்தும் தளைகளை உடைத்தெறிய பெண்கள் உறுதி பூண வேண்டும்

முனைவர் தேமொழி

சான் ஃபிரான்சிஸ்கோ, யு.எஸ்.ஏ.

பெண்ணியம், சமூகம், சுற்றுச் சூழல் சார்ந்து கதை, கவிதை, கட்டுரைகள், புதினங்கள் எழுதிவரும் முனைவர் த.ஜான்சி பால்ராஜ் அவர்களின் நூல் "ஆணின் அழகும் ஆளுமையும்". அனைத்துலக மகளிர் நாள் கொண்டாடப்படும் மார்ச் மாதம் பெண்களின் உரிமையை வலியுறுத்தி ஒரு வித்தியாசமான தலைப்பின் மூலம் பெண்ணியக் கருத்தை முன்வைத்துள்ள முனைவர் ஜான்சி பால்ராஜ் அவர்களின் நூலின் கருத்துகளைப் பார்ப்பது பெண்ணுரிமை குறித்த சிந்தனையைப் புதுப்பித்துக் கொள்ளவும் உதவும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பெண்களின் உரிமைகள் குறித்தும் பன்னெடுங்காலமாக ஒடுக்கப் பட்டு, வாய்ப்புகள் பல மறுக்கப்பட்டு அடிமைத்தளையில் சிக்குண்டிருந்த, இன்றும் சிக்குண்டிருக்கும் மகளிர் நலம் மேம்பட வேண்டும் என்ற அக்கறையில் சமூகப் பொறுப்புடன் முனைவர் ஜான்சி பால்ராஜ் எழுதியுள்ள பல கட்டுரைகளின் தொகுப்பு இந்த நூல். இந்நூலைப் பெண்கள் எந்த அளவு படிக்க வேண்டியது முக்கியமோ, அதே அளவு ஆண்களும் படிக்க வேண்டிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. பெண்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய சமத்துவம் குறித்து இருபாலரும் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய விழிப்புணர்வு தரும் நூல் இது.

பாரதி பாடிய புரட்சிப் பெண்ணாகப் பட்டங்கள் ஆள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்; எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண் இளைப்பில்லை என்று பல துறைகளில் இன்று பெண்கள் சாதனை செய்வது பாராட்டிற்கு உரிய

முன்னேற்றம். இருப்பினும், இன்றும் சமூக வாழ்வில் தன்னைக் கட்டுப்படுத்தும், பல உரிமைகளை மட்டுப்படுத்தும் சூழ்நிலையில் பெண்கள் சிக்கித்தான் இருக்கிறார்கள்.

கடந்த பல நூற்றாண்டுகளுடன் ஒப்பிடுகையில் பெண்களின் கல்வி வளர்ச்சி முன்னேறியுள்ளது என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இருப்பினும் வளர்க்கப்பட்ட முறையும், வளர்ந்த சூழ்நிலையின் தாக்கமும் இன்றும் பெண்களுக்குப் பல மனத்தடைகளை அவர்களின் ஆழ்மனதில் நிரந்தரமாகப் பதியவைத்துவிட்டது. கூண்டுக்கிளிகளின் கூட்டைத் திறந்து விட்டாலும் வெளியேறத் தயங்கும் பறவைகளாக முடங்கியே உள்ளனர் பலர். அதற்குக் காரணம் பெண்கள் என்றால் பண்பு அச்சம், மடம், நாணம் ஆகியவற்றுடன் அவர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற சமூகத்தின் எதிர்பார்ப்பிற்கு இசைந்து சச்சரவு இல்லாத வாழ்க்கையை வாழ்ந்துவிடலாமே என்ற எண்ணம்தான். பெண் என்றால் அழகு, சகிப்புத்தன்மை, பொறுமையின் நிறைகுடம், அர்ப்பணிப்பு மனப்பான்மை என்று சமூகம் காலம்

"ஆணின் அழகும் ஆளுமையும்"

ஆசிரியர்: முனைவர் த.ஜான்கி பால்ராஜ்

நூலின் விலை: ₹ 200

வெளியீடு: எழிலினி பதிப்பகம்

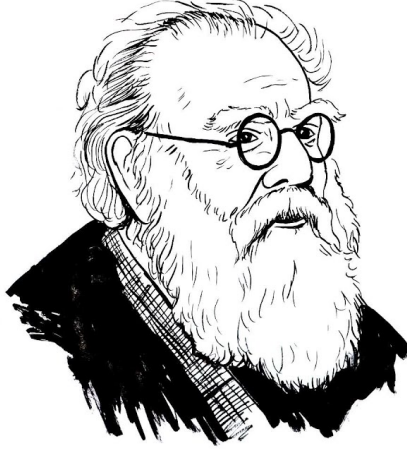
காலமாகப் பெண்களின் வாழ்வில் செய்த கருத்துத் திணிப்புகளை அப்படியே தங்கள் வாழ்க்கையில் பிரதிபலித்து விட வேண்டும் என்ற முனைப்பும் பெண்களிடத்தில் மாறாமல் நிரந்தரமாக உள்ளது.

தான் யார்? தன் திறமைகள் என்ன? வாழ்வில் தன் எதிர்பார்ப்புகள் என்ன? என்று தன்னைக் குறித்து உள்நோக்கி ஆராய மறந்து, அடுத்தவர் குறிக்கோளுக்கு ஏற்ப அவர்கள் வகுத்துக் கொடுத்த வாழ்க்கைப் பாதையில் பயணம் செய்யத் தீர்மானித்துவிட்ட நிலைதான் பெண்களின் வாழ்வை இன்று வரை நிர்ணயித்து வருகிறது. பெண்கள் பலருக்குத் தங்களின் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ள கட்டுப்பாடுகளைக் கேள்வி கேட்கும் மனப்பான்மையும் இல்லை. பெண்களின் வாழ்வைக் கட்டுப்படுத்தி உள்ள எவரும் அதைப் பெண்களின் நன்மைக்காகச் செய்ததில்லை. தங்களின் வசதிக்காக விதிகளைச் செய்து வைத்தார்கள் என்பதுதான் மறுக்க முடியாத உண்மை. மறுக்கப்பட்ட உரிமைகள் குறித்துக் கேள்வி கேட்கவும், அவற்றுக்காகப் போராடவும் தேவையான அறிவு வளர்ச்சியைத் தரும் கல்வியும், தற்சார்புடன் வாழ உதவும் சொத்துமும், ஊதியமும் மறுக்கப்பட்ட நிலையில், தன் வாழ்வாதாரம், தன் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் இவற்றைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேறு வழியின்றிப் பெண்களும் சமூகம் தங்களிடம் இருந்து பறித்த உரிமைகளை ஒப்புக் கொண்டு, அது வகுத்த வழியில் வாழ முற்பட்டுவிட்டார்கள்.

பெண்களின் இந்த அடிமை நிலை குறித்து கேள்வி கேட்ட சில நல்ல உள்ளங்களும் நம்முடன் வாழ்ந்து உள்ளார்கள். அவர்கள் பெண்கள் சார்பில் சமூகத்தைக் குற்றவாளிக் கூண்டில் நிறுத்தி கேள்வி கேட்டுள்ளார்கள். அதனால் ஏற்பட்ட எதிர்ப்புகளைக்கண்டு அவர்கள் அஞ்சியதும் இல்லை, பின் வாங்கியதும் இல்லை. அத்தகையரில் பெண் நலத்திற்காகப் பாடுபட்ட ஆண்களும் உள்ளனர். சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டில் தேவதாசி முறையை ஒழிக்கும் சட்டம் உருவாகக் காரணமாக இருந்த டாக்டர் முத்துலட்சுமி, மூவலூர் ராமாமிர்தம் போன்ற முன்னோடி மகளிர் பெயர்களை நினைவு கூராமல் தமிழகப் பெண்களின் வரலாற்றை எழுத இயலாது.

அவ்வாறே பெண்களால் தந்தை பெரியார் என்று பாராட்டப் பட்ட பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமி அவர்களையும் போற்றாமல் இருக்க முடியாது. ஆண் உரிமைக்கும் பெண் உரிமைக்கும் ஏன் வேறுபாடு இருக்க வேண்டும் என்பது அவருடைய கேள்வி.

பெண்களுக்கு விடுதலை என்ற நிலை உருவாக, கற்பு என்பது இரு பாலருக்கும் பொதுவாகி, ஆணைப் போலவே பெண்ணுக்கும் அனைத்து உரிமைகளும் கொடுக்கப்படுதல் வேண்டும் என்பது அவரது உறுதியான கொள்கை. 99.80% பெண்களுக்கு நமக்கு ஏன் இந்த அடிமை நிலை என்ற எண்ணம் கூட வருவதில்லை என்றார் பெரியார். கற்பு, தெய்வீகக் காதல், புனிதத் திருமணம், கைம்பெண் நிலை, விபச்சாரம் என்று சமூகம் வகுத்துள்ள விதிகள் ஆண்களைக்

கட்டுப்படுத்தாமல் பெண்களை மட்டுமே குறிவைத்ததைப் பெண்களுக்கு விளங்க வைக்க முற்பட்டார், அவற்றைக் குறித்து கேள்விகள் எழுப்பி விழிப்புணர்வை ஊட்டினார்.

தன்னல நோக்குடன் வலிய நிலையில் ஆதிக்க மனப் பான்மையிலிருந்த ஆண்களால் பெண்களைக் கட்டுப்படுத்தும் விதிகள் சமைக்கப்பட்டு பெண்கள் வாழ்வில் அவை திணிக்கப்பட்டு பெண்களை அடிமை தளையில் சிக்க வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள். எதிர்க்கேள்வி எழுப்பாமல் இதனைப் பெண்களும் ஏற்றுக் கொண்டு வாழத் தொடங்கியதுதான் அவர்களின் அடிமை நிலைக்குக் காரணம். கீழ் சாதி என்பவர்கள் எவ்வாறு தங்களுக்கு விதிக்கப்பட்ட அந்த நிலையை மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொண்டு அதன் படி வாழ்கிறார்களோ அது போன்றே பெண்ணடிமை நிலையும் உருவாகிவிட்டது என்று பெரியார் பரப்புரை செய்து பெண்களின் நிலைக்காகச் சென்ற நூற்றாண்டிலேயே வாதாடினாலும் இன்றும்

கூட ஆணைப் போலவே பெண்ணுக்கும் அனைத்து உரிமைகளும் உண்டு என்பதைப் பெரும்பாலோர், குறிப்பாக பெண்களிலும் ஒரு சிலர் உட்பட ஏற்போர் இல்லை என்பதுதான் கசப்பான உண்மை.

பெண்களுக்கான சமவுரிமை என்ற கருத்தில் பெரியார் போன்றே கொள்கைகள் கொண்டிருந்தவர் இந்திய அரசியலமைப்பின் தந்தை டாக்டர் பி. ஆர். அம்பேத்கர். பெண்கள் அடைந்துள்ள முன்னேற்றத்தின் அளவைக் கொண்டு ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்தை நான் அளவிடுகிறேன் என்று கூறியவர் அண்ணல் அம்பேத்கர். அவருக்குச் சட்டமுறையில் பெண்களின் முன்னேற்றத் திற்கான வழிவகைகளை உருவாக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்த பொழுது அவற்றைச் செவ்வனே பயன்படுத்திப் பெண்களின் பல உரிமைகளுக்கு வழி வகுத்தார். அவர் சட்ட அமைச்சராக இருந்தபோது, பெண்களின் சமத்துவத்துக்காக, இந்து நெறிமுறை மசோதாவை (Hindu Code Bill) நாடாளுமன்றத்தில் அறிமுகப்படுத்தினார். ஆதிக்கச்சாதி இந்துக்களின் எதிர்ப்பால் பெண்கள் முன்னேற்றத்திற்கான அவரது

புரட்சிகர மசோதா நிறைவேற்றப் படாத பொழுது அண்ணல் அம்பேத்கர் தன் சட்ட அமைச்சர் பதவியையும் துறந்து தன் எதிர்ப்பைப் பதிவு செய்தார்.

பெண்களின் பாலினச் சமத்துவம் மற்றும் பெண்களின் அதிகாரம் ஆகியவற்றை மேம்படுத்தும் நோக்கில் பல நடவடிக்கைகளை ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனம் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு வருகிறது. ஐக்கிய நாடுகள் நிறுவனத்தின் அண்மைய அறிக்கை ஒன்று உலகில் பெண்களின் தற்போதைய முன்னேற்ற நிலையைக் கருத்தில் கொண்டால், ஆண்களுக்கு நிகரான சட்ட உரிமைகளும் பாதுகாப்புகளும் பெண்களுக்குக் கிடைக்க இன்னும் 286 ஆண்டுகள் ஆகலாம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது. எனவே தொடர்ந்த

பெண் சமத்துவப் பரப்புரையும் விழிப்புணர்வும் தேவை என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. அந்தக் குறிக்கோளில் அனைவரும் தொடர்ந்து செயல்படுவதும் தேவையாகிறது.

முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ் அவர்களும் தன் பங்கிற்குப் பெண் சமத்துவ விழிப்புணர்விற்கு இந்த நூலில் கட்டுரைகள் பல வடித்துள்ளார். மனித இனத்தின் சரிபாதியரான பெண்களை மதிக்காமல் அடிமைப்படுத்தும் நிலை உருவான வரலாற்றையும், பெண்களைப் பண்பாட்டுக் குறியீடாக மாற்றி அவர்களது அடிப்படை மனித உரிமைகளைப் பறித்து வாழ்வெல்லையைச் சுருக்கி கட்டுப்படுத்திய சமூக வரையறைகளையும் தெளிவாக விளக்கும் கட்டுரைகள் இவை. சமூகத்தில் பெண்கள் குறித்து இருக்கும் பல பிற்போக்கான சூழல்களை நூலில் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். அத்துடன் சிந்தனையைத் தூண்டும் கேள்விகள் பலவற்றையும் முன்வைக்கின்றார். அது மட்டுமின்றி பெண் சமத்துவ இலக்கு என்ற மாறுதலை நோக்கி நடை போடச் சிறந்த வழிமுறைகளையும் காட்டியுள்ளார்.

இந்த நூலில்; சமத்துவத்தைத் தங்களது வாழ்வியல் முறையாகக் கொண்டிருக்கும் மக்களே உயர்ந்த பண்பாட்டின் குறியீடு என்று வரையறுத்து, பெண் தன்னைப் பண்பாட்டின் குறியீடாகக் காட்டும் சமூக அமைப்பிலிருந்து வெளிவர வேண்டும் என்று தெளிவாக வழிகாட்டுகிறார் நூலாசிரியர். அற்பத்தனமான ஆதிக்க ஆசையால் தன் இனத்தின் சரிபாதியான பெண்ணினத்தின் அறிவிற்கு விலங்கிட்ட மனிதர்களது செயலை அவர்களது அறிவின்மைக்குள் அடக்குவதா இயலாமையில் இணைப்பதா என்ற வினாவையும் எழுப்புகிறார்.

பெண்ணின் நல்லொழுக்க அடையாளமாக இச்சமூகம் வரையறுத்து வைத்திருக்கும் மாயத்தைத் தோலுரிக்கும் அறிவுசார் சிந்தனை மாற்றம் வரவேண்டும் என்கிறார் முனைவர் ஜான்சி பால்ராஜ். பெண்களுக்கு அவர்களது வலிமையை உணரவைக்கும் ஒரே ஆயுதம் கல்விதான் என்று ஆணித்தரமாகக் கூறும் முனைவர் ஜான்சி பால்ராஜ், குடும்பமே பெண்களுக்கு முதல் எதிரியாக அமைந்துவிடுகிறது. குடும்பத்தின் உயர்ந்த கௌரவத்திற்கு என்று பெண்ணின் சுதந்திரப் பறிப்பும் அவள் மீதான அடக்கு முறைகளும் மறைமுகமாகப் பயன்படுத்தப் படுகின்றன என்று பெண் இனத்திற்கு எதிரான பாகுபாட்டின் 'கிரவுண்ட் சீரோ' (ground zero) எது என்பதைத் துல்லியமாகக் குறிப்பிடுகிறார்.

எந்த ஒரு சரியான சமூக மாற்றமும் சமூகத்தின் அடிப்படை அலகான குடும்பத்திலிருந்துதான் தொடங்கியாக வேண்டும். அவ்வாறே பெண்கள் நிலையில் மாற்றம் கொண்டுவர வேண்டும் என்றால் அதைச் சமூகத்தின் அலகான குடும்பத்தில் தொடங்க வேண்டும். ஆண் குழந்தையும் பெண் குழந்தையும் சமம் என்ற சமத்துவக் கருத்தை இருபாலினப் பிள்ளைகளும் உணரும் வண்ணம் அவர்கள் வளர்க்கப் பட வேண்டும். கல்வி நிலையங்களும் இதை வளரும் பிள்ளைகளிடம் வலியுறுத்த வேண்டும். ஆண் குழந்தைகளும் பெண் குழந்தைகளும் வளர்க்கப்படும் விதம் ஒரே விதமாக இருந்தால் பெண்கள் நிலை விரைவில் தானே மாறும் என்பது நூலாசிரியர் முடிபு.

பெற்றோர்களும் ஆசிரியர்களும் வளரிளம் பருவத்தினரைத் தக்க வழியில் நெறிப்படுத்தும் போது பாலின வன்முறைகள் போன்ற மிகப் பெரிய சமூகப் பிழைகளிலிருந்து திசைதிருப்பி சமூகத்தின் எதிர்கால, அறிவார்ந்த சிற்பிகளாக அவர்களை மாற்ற முடியும் என்ற வழிமுறையையும் கூறுகிறார். இது குறிப்பாக அடுத்த தலைமுறையை வளர்த்தெடுப்பதில் பெரும் பங்கு வகிக்கும் பெண்கள் கையில்தான் உள்ளது. குடும்பத்தில் பெண் குழந்தைகளின் வளர்ப்பு முறை ஆண் குழந்தைக்கு இணையானதாக இயல்பான பராமரிப்பாக இருக்க வேண்டும். பாலினச் சமத்துவத்தைக் காட்ட பெற்றோர் தங்கள் குழந்தைகளுக்குமுன் மாதிரியாக வாழ்ந்து காட்ட வேண்டும் என்றும் அறிவுறுத்துகிறார் நூலாசிரியர்.

குடும்ப அளவில் பெண்களைக் கீழமைப் படுத்தாமல் மதிப்பளிக்கும் முறையில் ஒவ்வொரு செயலிலும் தங்கள் செயல்பாடுகளைப் பெற்றவர்கள் மாற்றியமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். குடும்ப வேலைகளில் ஆண் வேலை இது, பெண்ணின் பொறுப்பு இது என்ற பாலினப் பாகுபாடு காட்டுவது இருவரும் உழைத்து ஊதியம் ஈட்டும் காலத்திற்குப் பொருத்தமற்ற நடைமுறை. பெண்களின் உழைப்பை இரு மடங்கு உறிஞ்சும் நிலையில், உழைப்புச் சுரண்டலுக்கு உள்ளாகும் நிலை பெண்களின் உடல் நலத்தையும் மனநலத்தையும் பாதிப்பதுடன் அவர்களுக்கான ஓய்வு, பொழுதுபோக்கு என்பனவற்றை இல்லாமல் செய்கிறது என்பதையும் சுட்டிக் காட்டுகிறார்.

பெண்களும் தாங்கள் ஒரு பாலினப் போகப் பொருள் என்ற பழமையான கருத்துகளைக் கைவிட்டு, ஆண்களை ஈர்ப்பதுதான்

பெண்ணுக்குரிய இலக்கணம் என்ற எண்ணத்துடன் தங்களின் மதிப்பைத் தாங்களே குறைத்துக் கொள்ளும் வகையில் அமையக் கூடிய நடை உடை பாவனைகளைத் தவிர்க்க வேண்டும். பெண்கள் தங்களுக்குச் சட்டம் மூலம் கொடுக்கப்படும் உரிமைகளைத் தக்கவைத்துக் கொள்ள, தங்களுக்கு உள்ள வாக்குரிமையைத் திறமையாகப் பயன்படுத்தி தங்கள் உரிமைகளை நிலைநாட்டும்

வாய்ப்புகளைத் தவறவிடக்கூடாது, தங்கள் உரிமையை வலியுறுத்த வேண்டும் என்று பெண்களுக்கு நேரடியாக நல்ல பல ஆலோசனைகளையும் கூறுகிறார்.

புகழ்பெற்ற அமெரிக்கப் பெண் கவிஞரும் சமூக ஆர்வலருமான மாயா ஆஞ்சலூ தனது 'நான் எழுவேன்' (Still I Rise) கவிதையில்...

நிலவினைப் போலக் கதிரவனைப் போல

நிரந்தரமான அலைகளைப்போல

மேலெழும் நம்பிக்கை போல

நானும் மேலெழுவேன்...

என்று குறிப்பிட்டவாறு பெண்கள் தங்களை அடிமைப்படுத்தும் தளைகளை உடைத்து மேலே உயர இந்த நூல் உதவும்.

பெண்கள் சமத்துவத்திற்காகத் தன் எழுத்து மூலம் விழிப்புணர்வு கொண்டு வர இந்த நூல் மூலம் முயலும் முனைவர். ஜான்சி பால்ராஜ் பாராட்டிற்சூரியவர். உயர்நிலைப்பள்ளி பதின்மவயது மாணவர்களுக்குத் துணைப்பாட நூலாக இந்த நூல் அறிமுகப் படுத்தப் பட்டால் தமிழ் இளைஞர் மனதில் தேவையான மாற்றத்தைக் கொண்டுவர உதவும்.

பெண்ணியத்தை வலியுறுத்தும் நூலைப் படைத்த முனைவர் ஜான்சி பால்ராஜ் அவர்களுக்குப் பாராட்டுகளும் வாழ்த்துகளும்.

நூலறி(வு)முகம்

13. துளிமொழி: நூல் மதிப்புரை

கவிஞர் வித்யா மனோகர்

"சென்றிடுவீர் எட்டுத் திக்கும் கலைச் செல்வங்கள் யாவும்
கொணர்ந்திங்குச் சேர்ப்பீர்" என்பார் மகாகவி பாரதியார். அவ்வழியே
ஜப்பானிய கவிதை வடிவமாகிய ஹைக்கூ தமிழ் இலக்கிய
உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு பல்வேறு வளர்ச்சி நிலைகளை
அடைந்துள்ளது.

உலகின் பல நாடுகளிலும் பல மொழிகளிலும் எழுதப்படுகிற
ஒரு கவிதை வடிவாகவும், வகைமையாகவும் இருப்பது ஜப்பானிய
ஹைக்கூ கவிதை.

ஜெர்மன், பிரெஞ்சு, இஸ்பானியம், போர்ச்சுகீசு, இத்தாலியம்
மற்றும் பல இந்திய ஆசிய இலத்தீன் அமெரிக்க மொழிகளில்
ஹைக்கூ தனது இடத்தை நிறுவிக் கொண்டுள்ளது. ஹைக்கூ இப்படி
உலகம் எங்கும் பரவியிருப்பது அது பிறப்பெடுத்த ஜப்பானிய
மொழி மூலமாக அன்று ஆங்கிலத்தின் மூலமாகவே ஹைக்கூ
எல்லாத் திசைகளையும் எட்டியுள்ளது. 1912இல் நோபல் பரிசு
பெற்ற இந்தியக் கவிஞர் இரவீந்தரநாதர் ஜப்பானிய ஹைக்கூ
சிலவற்றை மொழி பெயர்த்ததோடு-தம் தாய்மொழியாகிய
வங்காளமொழியில் சில ஹைக்கூ கவிதைகளைப் படைத்தும்
உள்ளார். 2011 இலக்கியத்திற்கான நோபல் பரிசைப் பெற்றுள்ள
ஸ்வீடன் நாட்டுக் கவிஞர் தாமஸ் திரான்ஸ்ட்ராமர் படைத்துள்ள,
'புரியாப் பெரும்புதிர்' (The Great Enigma) என்ற படைப்பில்

ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட ஹைக்கூ கவிதைகள் உள்ளன. எனவே, உலகப் பெருங்கவிஞர்கள் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்ட கவிதை வடிவம்/வகைமை ஹைக்கூ என்று நாம் கருதலாம் என்பார் மகாகவி ஈரோடு தமிழன்பன். 2011ஆம் ஆண்டில் ஜப்பானிய ஹைக்கூ 100 என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்களுடைய நூல் முன்னுரையில் ஹைக்கூ குறித்து நிறைய தகவல்களை அவர் அளித்துள்ளார்.

உலகமெங்கும் நடைபெறும், புகழ் பெற்ற கவிதைகள் சேகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றில் சில கவிதைகள் கவிதை வடிவம்/வகைமை ஹைக்கூ என்று நாம் கருதலாம் என்பார் மகாகவி ஈரோடு தமிழன்பன். 2011ஆம் ஆண்டில் ஜப்பானிய ஹைக்கூ 100 என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்களுடைய நூல் முன்னுரையில் ஹைக்கூ குறித்து நிறைய தகவல்களை அவர் அளித்துள்ளார்.

சொல்லாக்கியன், கனடா. இவரின் கவிதைகள் கவிதை வடிவம்/வகைமை ஹைக்கூ என்று நாம் கருதலாம் என்பார் மகாகவி ஈரோடு தமிழன்பன். 2011ஆம் ஆண்டில் ஜப்பானிய ஹைக்கூ 100 என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த ஈரோடு தமிழன்பன் அவர்களுடைய நூல் முன்னுரையில் ஹைக்கூ குறித்து நிறைய தகவல்களை அவர் அளித்துள்ளார்.

Menaka Naresh
New Jersey
Translator
Solla Lakshminarayana
Canada
Author

சென்னை
98 900-

நூல்: துளிமொழி
பதிப்பகம்: ஒருதுளிக் கவிதை
ஆசிரியர்: சொல்லாக்கியன் (கனடா)
தமிழில்: மேனகா நரேஷ் (நியூ ஜெர்சி)

இயற்கையைப் போற்றுவதற்கும் அதன் அழகியலில் மூழ்கித் திளைப்பதற்கும் ஜென் தத்துவத்தை விளக்குவதற்கும் ஜப்பானிய ஹைக்கூ வகைமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கவிதைப் பசியோடு கவிதைப் படைக்கப் புறப்படுபவர்களை ஜப்பானில் ஜின்கோ (Ginko) என்று குறிப்பிடுகின்றனர். கவிதைப் படைப்பதற்காகப் புறப்பட்டுப் போதல் என்பதே இதன் பொருளாகும். அவ்வழியே கனடாவைச் சார்ந்த கவிஞர். சொல்லாக்கியன் அவர்கள் துளிமொழி என்ற அற்புதமான படைப்பை அளித்திருக்கிறார். தனித்துவமான துளிப்பாக்கள் தமிழில் வெளிவரும்போது வாசகர்கள் உய்த்துணரும் வகையில் பல்வேறு களங்களில் பரந்து விரியும் பாங்கைப் பெற்று விடுகின்றன.

கவிஞர். சொல்லாக்கியன் அவர்கள் நூல் முன்னுரையில்,

"ஹைக்கூ என்பது ஜென் புத்தமதத்தின் அழகியல் வடிவம். இருத்தல் மற்றும் இயற்கையை ஏற்ற புத்தர், கடவுள் எனும் கருத்தாக்கத்தை மறுத்தார். வெளிமை (Space) என்பதே முதன்மை உண்மை. (Fundamental Reality). அது, புலப்படாத பொருண்மையாயும். ஆற்றலாயும், உணர்வுநிலையாயும் உள்ளது (non-manifested Matter, Energy and Consciousness). அந்த வெளிமையில் இருந்தே. ஆகாயம். தீ, காற்று, நீர், மண் ஆகிய பிற எல்லா பூதங்களும், மூலங்களும் தோன்றுகின்றன. அவற்றின் கூட்டுப்பொருளாகத் தனிப் பொருட்களும் உயிர்களும் தோன்றுகின்றன. உயிர்களின் கூட்டுப்பொருளாக விலங்குகளும், மனிதரும் தோன்றுகின்றனர்.

எல்லா உயிர்களிடத்தும் புறத்தை அறிந்து, தன்னையும், தன் இனத்தையும் காத்துக் கொள்ளும் உள்ளுணர்வு இருக்கும் போதிலும், தன்னையே அறியும் குணம், மனிதரைப் போல் வேறு எந்த உயிரினத்திற்கும் பெருமளவில் இல்லை. மனிதனின் தன்னை அறியும் குணம் தோன்றுவதற்கான முதல் அடிப்படை மனம் எனும் ஆறாம் அறிவாகும். இம்மனம், மொழி எனும் சமூக. வரலாற்றுக் கருவியால் உருவாக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு, செழுமைப்படுத்தப்படுகின்றது. மனதின் இயக்கத்தை நிறுத்தி, மெய்மை உணர்வு நிலையை உணர

வைப்பதும் நிலை நிறுத்துவதும் தான் ஹைக்கூவின் பணியாக இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்.

ஜென் என்பது ஒரு அனுபவம். அது ஒரு தியான நிலை. சலனமற்ற மனத்திலிருந்து ஆரவாரம் இல்லாமல் குறைவான சொற்கள் மெல்லென உதிர்ந்து விடுதலே ஹைக்கூ. அது ஒரு மோன நிலை. ஹைக்கூவை எழுதுவதும் வாசிப்பதும் ஒரு தவம் என்பது என்புரிதல்.

கவிஞர்.சொல்லாக்கியனின் கவிதை ஒன்று...

"தென்றல் தொட்டது

மலர்கள் சிரித்தன

கிச்சுகிச்சு".(9)

இயற்கையை இரசிப்பதும் அதில் கரைவதுமான பேரின்பத்தை இக்கவிதை அளிக்கிறது. இப்போது பாஷோ வின் கவிதை ஒன்று நினைவில் வருகிறது.

Banana leaves hanging round my hut must be moon - viewing

வாழை இலைகள் என் குடிலைச் சுற்றித் தொங்கியபடி நிலாப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கும்.

பாஷோ வெளியிடங்களுக்குச் சென்றாலும் அவர் மனம் வீட்டில் விட்டு வந்த வாழையை நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எனவே வாழையும் நிலா பார்க்கும் எண்ணம் மேலிடுகிறது.

நூலாசிரியர் இன்னொரு இடத்தில்

பூமிக் கன்னி

அழகுப் பருக்கள்

மலைக் குன்றுகள். (17)

என்று அழகியல் ததும்ப எழுதியுள்ளார்.

ஜப்பானியக் கவி இசா இப்படி எழுதுவார்.

"தாயில்லாச் சிட்டுக்குருவியே வா என்னோடு நாமிருவரும்
சேர்ந்து விளையாடுவோம்".

என்பது தான் அந்தக் கவிதை.

இரண்டு வயதில் தாயை இழந்த இசா ஆறு வயதில் இந்தக்
கவிதையை எழுதியதாக அவரே குறிப்பிட்டிருப்பதாக ஈரோடு
தமிழன்பன் ஜப்பானிய ஹைக்கூ 100 நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

"முகம் பால் நிலவு
சொல் தேன் உணவு
அம்மா உன் நினைவு"

என்று சொல்லாக்கியன் அவர்கள் தாய்ப்பாசத்தை அற்புதமான
கவிதையாக்கியுள்ளார்.

சுகிமி... நீரில் நிலவைக் காணும் அற்புதக் கொண்டாட்டம்.
ஜப்பானிய மக்கள் புறவுலகின் இன்பங்களை மகிழ்ந்து கொண்
டாடக் கூடியவர்கள்.

இத்தொகுப்பில் பத்திற்கும் மேற்பட்ட நிலா கவிதைகள் உள்ளன.

"நிலவின் ஒளியில் குளத்து நீரில் நீந்தும் நிலா".

நிலவு நீந்துவதாக அழகியல் கூட்டி எழுதியிருக்கிறார் கவிஞர். சொல்லாக்கியன்.

வெள்ளை வானம் கருப்பு நிலவு அவள் கண்கள் (85)

பிறையும் முழுநிலவும் உறையுமா ஒருநேரம் நுதலொடு முகம்! (86)

இப்படியாக நிலவைக் கொண்டு ஒளிக் கவிதைகள் படைத்துள்ளார் நூலாசிரியர்.

பாஷோ வின் ஒரு கவிதையும் நிலாவைக் காணும் நிகழ்வைப் பேசுகிறது.

"அழகாய் ஒருமுகம்

தென்படவில்லை

நிலாப் பார்க்கும் குழுவில்".

ஜப்பானிய ஹைக்கூவில் கிகோ என்பது பருவகாலத்தைக் குறிக்கும் சொல் என்பது இணையம் வழி அறியக் கிடைத்த செய்தி.

கவிதை எண் 44

வசந்த காலம் கலந்த வாசம் வண்டுகள் மயங்கும்.

கவிதை எண் 127

உதிர்ந்த இலைகள் திரும்பித் திரும்பிப் பார்க்கும்

போகும் மனமின்றி.

இக்கவிதைகள் முறையே வசந்தகாலத்தையும், இலையுதிர் காலத்தையும் பேசுகின்றன.,

பிறக்க எப்படியோ இறக்கவும் அப்படியே

அழுவது அழவைப்பது. (45)

அழுகையோடு பிறந்து, பிரிவின் துயர நேரமதில் பிறரை அழவைத்து முடிகின்ற வாழ்வியல் தத்துவத்தைப் பேசக்கூடிய அருமையான கவிதை இது.

இப்படியே இத்தொகுப்பு வழி பலரும் விரும்பும் வகையில் நற்கவிதைகளை அளித்திருக்கும் கவிஞர். சொல்லாக்கியன் அவர்களுக்குப் பாராட்டுகளையும், நல்வாழ்த்துகளையும் கூறி மகிழலாம்.

சந்திரோதயம் பதிப்பகம், மதுரை

**3/422, Thiruvalluvar Street,
Dinamani Nagar, Madurai 625 018.**

Mob: +91 7010997639

நூல்கள்

விலை

1. திருவிளையாடல் புராணக்கதைகள் (எளிய உரைநடையில்) 200

கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதை நூல்கள்

1. உன்னோடு உரையாடுதல்	100
2. காதல் மொழி	200
3. பார்வையில் பூத்த நிலா	100
4. தேனடையும் வரலாறு	100
5. நுண்கலை மருத்துவன்	200
6. தொடரும் புழுதிக்கால்கள்	100
7. புரட்டாசி மூன்றாம் சனிக்கிழமை இரவு	200

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரியின்

எம்.ஜி.ஆர். பற்றிய நூல்கள்

1. வெற்றித்திருமகன் எம்.ஜி.ஆர்.	200
2. எம்.ஜி.ஆர். நிழல் நிஜம் நிரந்தரம்	200
3. சிக்கு மங்கு சிக்கு மங்கு சச்ச பப்பா
(எம்.ஜி.ஆர் கற்பிக்கும் குழந்தை வளர்ப்பு முறைகள்)	200
4. வீரமகன் போராட வெற்றி மகள் பூச்சூட	200
5. மகளிர் போற்றும் மக்கள் தலைவர் எம்.ஜி.ஆர்.	200
6. எம்.ஜி.ஆர். ஒரு ஜீவ நதி	200
7. எம்.ஜி.ஆர். ஒரு கலியுகப்போராளி	200
8. ஒளி விளக்கு எம்.ஜி.ஆர்.	200
9. வெற்றிப் படிக்கட்டில் நாடோடி மன்னன் - I	200
10. நீங்க நல்லா இருக்கணும் (எம்.ஜி.ஆரின் திரைப்படப்
பாடல்கள் - I)	200
11. பாட்டுடைத் தலைவன். எம்.ஜி.ஆர். (எம்.ஜி.ஆரின்
திரைப்படப் பாடல்கள் - II)	200

12. இரசிகர்களின் இதய தெய்வம் எம்.ஜி.ஆர்	200
13. முத்தமிழ்க் காவியம் மதுரை வீரன்	200
14. இரட்டை வேடத்தில் ஜொலிக்கும் எம்.ஜி.ஆர்.	200
15. எம்.ஜி.ஆர். படங்களில் அறிவியல் புனைவு	200
16. படகோட்டி, மீனவ நண்பன் ஓர் ஒப்பீடு	200
17. Unique Fandom of MGR	200
18. எம்.ஜி.ஆர். படங்களில் தொழில் தர்மம்	200
19. எம்.ஜி.ஆர். படத்தில் சண்டைக்காட்சிகளின் சுவாரஸ்யங்கள்-1	200
20. எங்க வீட்டுப்பிள்ளை.	200
21. எம்.ஜி.ஆர். வீடும் விருந்தும்	

**நுண்பொருள் காண்பது அறிவு நூல் வரிசை
முனைவர் எஸ். ஜோதி எஸ். தேமொழி**

1. ஏன்? எதற்கு? எப்படி? எதனால்?	150
2. உடல் நலமும் புதிய சிகிச்சை முறைகளும்	150
3. நம் சூழலும் உணவு முறையும்	150

முனைவர் சந்திரிகா சுப்பிரமணியன் நூல்கள்

1. தலைமை பொறுப்பேற்கலாம்	200
2. இணையத் தமிழ்	120
3. ஊடகச் சட்டங்கள்	250
4. ஆஸ்திரேலியாவில் அருந்தமிழ்	200
5. கொசு வீட்டில் பாயாசம் (சிறுவர் நூல்)	200
6. மாயோன் வீட்டுத் தோட்டத்தில் (சிறுவர் நூல்)	

பிற ஆசிரியர்களின் நூல்கள்

1. பன்முகப் பண்பாட்டு உரையாடல் - முனைவர் ஆனந்த அமலதாஸ்	200
2. மொழிபெயர்ப்புத் திறன் - பேரா. முனைவர் மு. முத்துவேலு	150
3. சிறுநல் வாழ்க்கை - முனைவர் ஜோதி எஸ். தேமொழி	200
4. ஏன்? எதற்கு? எப்படி? - முனைவர் ஜோதி எஸ். தேமொழி	150

5. உடல் நலமும் புதிய சிகிச்சை முறைகளும் -
முனைவர் ஜோதி எஸ். தேமொழி 150
6. தமிழ் இறைவனார் யார் -
பேரா. முனைவர் மு. முத்துவேலு 200
7. கவிஞர்களும் எழுத்தாணிய - மேனகா நரேஷ் (NJ) 300

Other Books

1. Concepts of Constitution - Dr. S. Kalai Arasu 300
2. Aranyani By Vijeni (English Novel Part I & Part II) 200
3. Translating Tamil Poetry - Dr. C. Rajeswari 200
4. Tie Your Hears with Words - Afrah Fathin F.N. 215

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரியின் சமூகப்பண்பாட்டு ஆய்வு நூல்கள்

1. பண்பாட்டு நகர்வுகள் - தமிழ் நாட்டில் இருந்து
ஜப்பானுக்கு 200
2. பெண் தெய்வ வழிபாடு 200
3. தேவேந்திரன் 200
4. மருதநிலப் பெண் தெய்வங்கள் (வராகி, பிடாரி, தவ்வை) 200
5. இரு நிலத்தில் திருமுருகன் 200
6. முன்னோர் வழிபாடு (சுதிரவன். காலதேவன், நாகர்
வழிபாடும்) 200
7. வேளாண்மரபில் விதைப்பும் பூப்பும் 200
8. யானைக்கடவுள் 200
9. பெண் பூப்பின் புனித வழிபாடு 200
10. வழிபாட்டின் வேர்களைத் தேடி 250
11. உலகத் தமிழரின் ஒரே நூல் திருக்குறள் 200

பெருந்தொகுப்புகள்

1. பெண் தெய்வம் (தோற்றமும் வரலாறும்) 500
2. Poems Love and Life (Sangam Literature) 500
3. ஆங்கிலத் தேன் கவிதைகள் 500

**முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரியின்
கவிதைத் திறனாய்வு நூல்கள்**

1. பாடுபொருளும் பாசப்பொருளும் 250
 2. “பூ மர நிழலி”ன் களமும் காலமும் 200
 3. “2020 தைமாதத்தில் இன்று” கவிதையில் அடிக்கருத்தியல் ஆய்வு 100
 4. கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பியின் கவிதையில் காதல் 100
 5. கவிஞர் முத்தமிழ் விரும்பியின் பயணக் கவிதைகள் 200
- ஆங்கிலக் கவிதைகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு**

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

1. எட்டுத்திக்கும் செல்வீர் 200
2. அவன் கடவுளுக்கு நிகரானவன் 200
3. செக்கச் சிவந்த ரோஜா 200
4. கலீல் ஜிப்ரானின் “மணலும் நுரையும்” 200
5. கலீல் ஜிப்ரானின் “பாடல்கள் 14” 200

Tamil Classics in English - (Dr. C. Rajeswari)

1. Kurunthokai 200
2. Agananooru 200
3. Purananooru 200
4. Naaladiyaar 200
5. Aasaarakkovai 200
6. A Predictress from the Hill (Thiru Kutrala Kuravanchi) 200
7. A Peasant with wo Wives (Mukkudal pallu) 200
8. Classic Tamil Poems of Poetess Avvai. 200
9. Pastoral Literature of Ancient Tamils 300
10. A Classic Portrait of Madurai City (Madurai Kanchi) 300

Socio Cultural Study Series

1. Lord Indra -The Forgone Diet 300
2. Serpent - The Primordial God 300

தற்காலத் தமிழில் சங்க இலக்கிய நூல் வரிசை

- குறுந்தொகைக் கவிதைகள் 200

மொழிபெயர்ப்பு ஆய்வு நூல்கள் -

முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

1. மொழிபெயர்ப்பியல் ஆய்வு (ஆய்வு நூல்) 200
2. கவிதை மொழிபெயர்ப்பு 200
3. நவீன மொழிபெயர்ப்பு உத்திகள் (Co-author) 200
4. மொழிபெயர்ப்பில் பெயரும் பொருளும் 200
5. மொழிபெயர்ப்பு நுண்ணாய்வு 400

தமிழ் இலக்கண நூல்

1. தமிழில் வேற்றுமை உருபுகள் 200

சிறுகதை, கவிதை

1. அமராவதியின் காதல் - சத்யப்பிரபா 200
2. ரோஜா மொட்டு (சித்திரக்கவிதைகள்) - சத்யப்பிரபா 200

மாத இதழ்கள்

1. தமிழணங்கு மாத இதழ் 200
2. Love Thamizh 500

பேராசிரியர் முனைவர் தே. ஞானசேகரனின் நூல்கள்

ஆங்கிலத்தில் - முனைவர் செ. இராஜேஸ்வரி

Moonstone Publication, Madurai

1. Emerging Mallarism 200
2. Festival of lord Indra 200
3. Role of Devendrar's in Indian war of Independence 200
(Sundaralingam Kudumbanar) 200
4. Re reading of Pallu literature 200
5. Mallariyan Literature 200
6. Frontyard without My Dad (Poem) 200

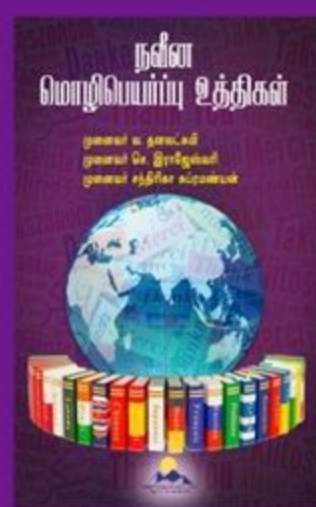
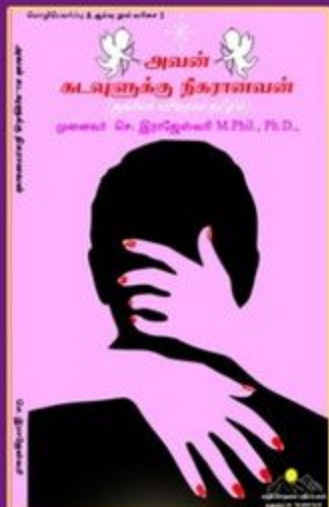
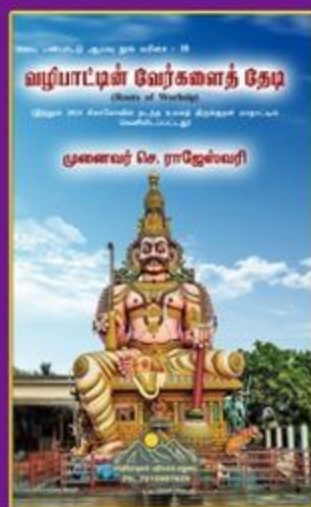
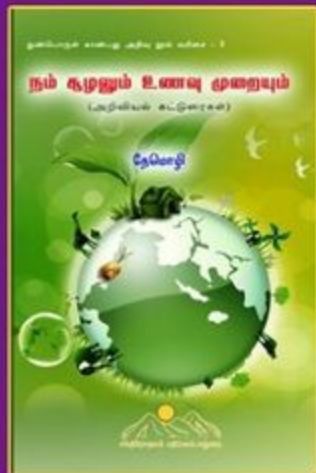
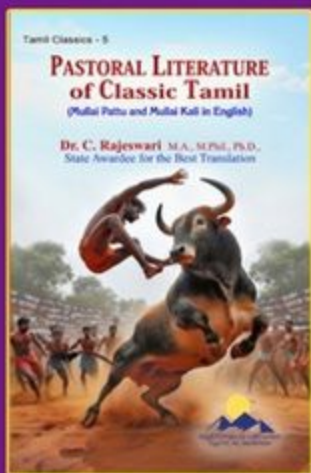
Poems of Er. Poet Muththamizh Virumbi - In English

Dr. C. Rajeswari

[Moonstone Publication]

1. Therapist of the Finest Art 200
2. Following Dusty Feet 200

சந்திரோதயம் பதிப்பகத்தின் வெளியீடுகள்

தமிழ்நாளுக்கு மாத இதழை வெளியிடுகிறவர்:

கி. சகீஷ் ராஜ்குமார் (அட்வகேட்), சந்திரோதயம் அறக்கட்டளை,
 3/422, திளமணி நகர், மதுரை 625 018, Ph: +91 7871123226

அன்பளிப்பு ரூபாய் : 120/-